

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ)

නියෝජිත මන්තී මණඩලයේ නිල වාතීාව

අත්තගීත පුධාන කරුණු

පිළිගන්වන ලද කෙටුම්පත් පණත් [තී. 189] :

Control of Prices (Amendment) Bill

Fauna and Flora Protection (Amendment) Bill

අගාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව [තී. 190] :
ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [තුන්වන දිනය] :

විවාදය කල් තබන ලදී.
කල්තැබීමේ යෝජනාව [තී. 292]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

முதன்முறை மதிப்பிடப்பெற்ற மசோதாக்கள் [u. 189] : Control of Prices (Amendment) Bill Fauna and Flora Protection (Amendment) Bill

மகா தேசாதிபதியினது பேச்சு [ப. 190] :

நன்றியுரை மீதான விவாதம் [மூன்*ரு*ம் நாள்] விவாதம் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணே [u. 292]

Volume 56 No. 3 Friday, 10th July, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

BILLS READ THE FIRST TIME [c. 189]:
Control of Prices (Amendment) Bill
Fauna and Flora Protection (Amendment) Bill
GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [c. 190]:

Debate on the Address [Third Day]
Debate Adjourned

ADJOURNMENT MOTION [c. 292]

මත් තී මණ් ඩලයේ රැස් වීම

නියෝජිත මන්තී මණඩලය 1964 ජූලි 10 වන සිකුරාද

පූ.හා. 10ට මන් නී මණ් බලය රැස් විය. කථානායක තුමා [ගරු හියු පුනාන් දු] මූලාසනාරුඪ විය.

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

CONTROL OF PRICES (AMENDMENT) BILL

"to amend the Control of Prices Act".

පිළිගන් වන ලද් දේ අභාන් තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති ශරු ටී. බී. ඉලංශරත් න විසිනි. 1964 ජූලි 13 වන සඳුද දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුදුණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

FAUNA AND FLORA PROTECTION (AMENDMENT) BILL

"to amend the Fauna and Flora Protection Ordinance".

පිළිගන්වන ලද්දේ පුවෘත්තී හා ගුවන් විදුලි පිළිබද වැඩ බලන ඇමති වෙනුවට ගරු ටී. බී. ඉලංග රත්න විසිනි. 1964 ජූලි 13 වන සඳුද දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුදුණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

මන්තී මණඩලයේ රැස්වීම

சபை அமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

හරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබද ඇමනි හා සභා නායක)

'கௌரவ சி. பி. டி சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல் வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරමි:

" අද දින විසිර යැමේදී මන්තී මණ් ඩලය 1964 ජූලි මස 13 වන සඳුද පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් තැබිය යුතුය." අගුණ කුකාරතුමාගේ කථාව: ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

මෙම යෝජනාවද මම ඉදිරිපත් කරමි:

"1964 ජූලි මස 13 වැනි සඳුද මන් නී මණ් බලයේ රැස්වීම පූ. හා. 10 සිට දවල් 12 දක් වාද; අ. හා. 2 සිට අ. හා. 4 දක් වාද; අ. හා. 4.30 සිට අ. හා. 7 දක් වාද විය යුතුය. කථානායකතුමා අ. හා. 7 ට පුශ් නය නොවිමසා මන් නී මණ් බලයේ රැස්වීම කල් තැබිය යුතුය."

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන් තී)

(திரு. பீ. ஜீ. பி. கௌமன்—கொழம்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

The agreement reached at the Leaders' meeting was that on Monday, Tuesday and Wednesday the Debate can continue with the consent of the House till 9 p.m. You will notice that, according to the Motion, Mr. Speaker can adjourn the House without Question put. I would like to have an assurance from the Leader of the House that the agreement reached will be carried out.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

This Motion applies only to Monday and not Tuesday and Wednesday.—[Interruption].

පුශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මන විය.

අගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව ස්තුති යෝජනාව පිළිබද විවාදය

[තුන්වත දිනය]

மகா தேசாதிபதியினது பேச்சு நன்றியுரை மீதான விவாதம்

[மூன்றும் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH DEBATE ON THE ADDRESS [Third Day]

සංශෝධන [ජූලි 9] පිළිබද විවාදය තවදුරටත් පවත් වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාල පුශ්නය [ජූලි 2]—

" අතිගරු අහුණිඩුකාරතුමන් විසින් පවත්වන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන් නී මණ් ඩ ලය විසින් පහත දැක්වෙන ස්තුති යෝජනාව

පුශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මකjtමික by Noolahan ඉදිරියන් tiකළ සුතුය: noolaham.org | aavanaham.org

2-30 18984-745) 64/7)

අගුණු ණුඩු කාරතුමාගේ කථාව:

' අතීගරු උතුමාණනි,

පාර්ලිමේන් තුව විවෘත කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත් වන් නට යෙදුණු කථාව වෙනුවෙන් නියෝජිත මන් හි මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන් වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තුති කරමු. අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට ස්ථිර ලෙස පුකාශ කරමු. '"—[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.]

යෝජිත සංශෝධන, ස්තුති යෝජනාව අශව එකතු කිරීමට:

I " එහෙත්,

රාකීරක් හා හිතය, ශීසුයෙන් ඉහළ නහින ජීවන වියදම, අධාාපනික, වෛදා හා තිවාස පහසුකම් මදිකම, අල් ලස් ගැනීම හා දුෂණය යනාදී ජනතා වගේ පුධාන පුශ්න 1956 සිට පැවැති ආණ්ඩු යටතේ වඩාත් උගු වී නිබෙන හෙයින්ද, තමන් ගේ ජීවන තත්ත්වය පිරිසීමේ හේතුවෙන් ජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදුවී ඇති දුක් කරදර තුනිකර ලීම සඳහා වැඩදායක විධිවිධාන රාජාසන කථාවේ ඇතුළත් නොවන හෙයින්ද අපගේ කණ ගාටුව පුකාශ කරමු."—[ජේ. ආර්. ජයවඨන මයා.]

II "එතකුදු වුවන් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන්,

- (අ) ලංකාව ස්වාධීන ජනරජයක් බවට පත් කිරීම සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ඉදිරිපත් නො කිරීම;
- (ආ) වර්තමාන රැකීරක් සා රහිත භාවය හා ආර්ථික අකර්මනානතාව නැතිකර දමීමට අතාවශන වූ රටේ ස්වාභාවික බන නිඛානයන් හා මිනිස් බලය පිළිබද සම්පූර්ණ සංවර්ඛනයට අදළුවන, ආර්ථික දියුණුව සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ජනතාව ඉදිරියේ තැබීමට අපොහොසත් වීම;
- (ඇ) විදේ ශීන් සතු බැංකු හා ''ඒ'ජන් සි'' සමා ගම් ජනසතු කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් රට ඉදිරියේ තැබීමට අපොහොසත් වීම;
- (ඇ) ඉකුත් වර්ෂ 400 තුළත් ඔබතුමාණන්ගේ ආණ් ඩුව යටතේ දනටත් රටේ වැඩි ජනතාවගේ ආගම වන බුද්ධාගම මුහුණ පා සිටින දුෂ්කරතාව යත් ඉවත් කර දමීමට කතෝලික දේශපාලන ආකුමණය ගැන සෝදිසි කිරීම සඳහා කිසිදු බලා පොරොත් තුවක් ඇති බව බෞද්ධ ජනතාව හමුවේ සහතික කිරීමට අපොහොසත් වීම;
- (ඉ) බෞද්ධාගමට සහ අනිකුත් සෑම ආගම්වල ටම හිමි සථානය ලබාදීම සහතික කිරීම සඳහා වර්තමාන ආණ්ඩුකුම වහවස්ථාවේ 29 වගන් තියේ නොපැහැදිලි, වියවුල් සහගත තත්ත්වය සංශෝධ නය කිරීම සඳහා අතහාවශා වූ ද, කියාත්මක වූ ද, නිශ්චිත වූ ද, යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට අපොහො සත් වීම;
- (ඊ) රටේ විදේශීය පුතිපත්තිය පැහැදිලිව අවන (v කුලව පුකාශ කිරීමට අපොහොසත්වීම; ඇතැම් රට වල බලාපොරොත්තු ඉටු කරන්නාක් සෙයින් නො බැඳුණු "විදේශ" පුතිපත්තිය Diශුනුලේකුම්ක්රීයියික Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පැහැදිළි කර නැති අතර ඒ වටා අවිතිශ්චිත ස්ව භාවයක් පවතිද්දී ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව නො බැඳුණු විදේශ පුතිපත්තියට අනුකූලතාවයක් නැති කියා මාර්ගයන් අනුගමනය කිරීම; රටවල් බොහෝ ගණනක් සමග තානාපති හා වෙළඳ සම්බන්ධකම් ඇතිකර ගැනීම සතුටින් පිළිගන්නා අතර කැන ඩාව සහ අඑතින් නිදහස ලබාගත් කීනියාව, ටැංග නිකාව හා උගන්ඩාව යන රටවල් සමග පූර්ණ තානාපති සම්බන්ධකම් ඇති කර ගැනීමට ඔබ තුමන්ගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත්වීම නිසා උතුමා ණන් වහන්සේගේ කථාව ගැන අපගේ අපුසාදය පළකර සිටිමු."—[ඩී. පී. ආර්. ගුණවඨින මයා.]

III "එහෙත්,

- (අ) සිංහල පමණක් හා දෙමළ සමග යනුවෙන් සඳහන් කිරීම අර්ථානුකූලව හා දේ ශපාලන වශයෙන් විකාරයක් වන හෙයින්, 1956 අංක 33 දරන සිංහල පමණක් පනත ලංකා අණබුකුම පනතට ඇතුළත් කිරීමෙන්, සිංහල පමණක් ලංකාවේ රාජා භාෂාව කිරීමේ නීතිය ලංකාවේ මූලික නීතියක් කිරීමටද,
- (ආ) "බුද්ධ ශාසනය සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂ කළ යුතු අතර, බෞද්ධ වන් පිළිවෙත්, මහ සංඝයා වහන්ස හා විහාරසථානවලට ආධාර කළ යුතු අතර රැක බලාගත යුතුයි" යනුවෙන් සඳහන් 1815 උඩරට හිවිසුමේ 5 වෙනි වගන්තිය, ලංකා ආණ්ඩුකුම පනතේ 29 වෙනි වගන්තිය සංශෝධනය කර, ඇතුළත් කිරීමටද,
 - (ඇ) සතර පෝය රජයේ නිවංඩු දින කිරීමටද,
 - (අෑ) වෙළඳාම් කිරීම, කර්මාන්ත පිහිටුවීම, ඉඩම් අයිතිය හා රැකීරකුණ අයිතිය ලක් පුර වැසියන්ට පමණක් සහතික කිරීමටද නොපමාව නීති සම්පාදනය කරන ලෙස අපි ඔබතුමාගේ ආණඩුවෙන් ඉල් ලා සිටින අතර, මෙරට සමාජයේ පිළිකාවක් ලෙස පැවැත්වෙන ඉන්දියානු පුශ්තය විසඳීම පිණිස, පහත සඳහන් පියවර වහාම ගත යුතුයයි ඉල්ලා සිටිමු:—
 - (i) නොමිලයේ දෙන සෞඛ්‍ය හා අඛ්‍ය පන්‍ය පහසුකම් හා සහල් සලාකය ඉන්දියානුවන්ට දීම නතර කිරීම,
 - (ii) ඉන් දියානුවන් ට, වෘත් තීය සමිති වලට ඇතුල් වීමට හෝ වෘත් තීය සමිති පිහිටුවීමට හෝ ඉඩ නො දීම,
 - (iii) හැම තරාතිරමකම තිබෙන රැකියා වල්වලට ලක් පුරවැසියන් පමණක් බඳවා ගන්නා ලෙස බල කිරීම,
 - (iv) සෑම ඉන්දියානුවන්ට, වෙළඳාම් කිරීම හෝ කර්මාන්ත පිහිටුවීම හෝ ඉඩම් අයිනි කර ගැනීම හෝ තහනම් කිරීම,
 - (v) සෑම ඉන්දියානුවෙක්ම නොපමාව ඉන්දියාවට යැවීම පිණිස අවශා වැඩ කටයුතු යෙදීම."[කුසුමා රාජ රත්න මිය.]

අගුණු කාරතුමාගේ කථාව:

- (iv) "එතෙකුදු වුවත්,
 - (අ) ලංකාවේ දේ ශපාලන නත් ත් වය අනුව බිතාන අධිරාජ වාදීත් ගේ ගු හණියෙන් ලංකාව නිදහස් කර ගැනීමේ අභිපායයක් වත් පුකාශ කරනු වෙනුවට පොදු රාජ ස මණිඩලය සමග ලංකාවේ සම්බන්ධකම ආරක්ෂා කර ගැනීම පිළිබඳව ඔබතුමාගේ ආණාඩුවේ අභිලාශය පුකාශ කිරීම නිසා ලංකාව තුළ බිතාන අධිරාජ වාදයට ඔබ තුමාගේ ආණාඩුවේ යටහත් කම ඔබ තුමාගේ ආණාඩුවේ ශෝචනීය ලෙස සහ
 - (ආ) අරමුණු වශයෙන ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව සමාජවාදී බව පුකාශ කරනත්, මේ රටේ වැවිලි, වාණිජ හා කර්මාත්ත තුළ ධනෝපාර්ජනයෙහි නියුක්ත ධනපති සම්බන්ධතාවලට එරෙහිව පියවර ගැනීමේ කිසිම අභිපායයක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව දක්වා නැති හෙයින් ද;
 - (ඉ) වාණිජ විෂයයෙහි, අපනයන වකපාරය බුතාන අධිරාජාවාදීන් සහ ලාංකික ධනපතීන් අත පවතින්නට ඉඩ හැරීම ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ අදහස බව පැහැදිලි ලෙස එළිදරව් කර ඇති හෙයින් ද;
 - (ඊ) අතාවශා භාණ් ඩ මෙරටට ගෙන් වීමේ වශාපාරය රජයට ගැනීමට අදහස් කරන බවක් අගවන් නට වැයම් කරන අතර, ඇත්ත වශයෙන්ම, කරන්නේ ලාංකික කිරීමේ මුවාවෙන්, ලාංකික ධනපතීන් සමග එක් වී විදේ ශීය ධනපතින් ට ලංකාවේ කටයුතු කරගෙන යාමට ඉඩ ලැබෙන පරිදි ආනයන වශපාරයේ වැඩි කොටස ධනපති පංතියත්, අධිරාජනවාදී නුත් වෙත පවතින්නට ඉඩ හැරීමට ඔබ තුමාගේ ආණ් ඩුව තීරණය කිරීම වන බැවින් මෙසේ කිරීම ලාංකික ධනපතීන් සමග එකතු වී ඔවුනට මුවා වී මේ රටේ වශපාර ගෙන යාමට විදේ ශීය ධනපතීන් ට ඉඩ සැලසෙන හෙයින් ද;
 - (උ) විදේශීය ආයෝජකයින් විසින් ලාභාංශ සහ පුංශ්ඛන මින් ඉදිරීයටත් පිටරට යැවීම නතර කිරීම සඳහා කිසිම පැහැදිලි පියවරක් නොගන්නා හෙයින් ද;

තවද, වේතන ලබන් නන් ගේ ත්, වෘත් තීය සංගම් වකපාරයේ ත්, පොදුවේ ජනතාවගේ ත් උගු පුශ්න සම්බන්ධයයෙන්—

(අ) ධනපති වෙළඳ සමාගම් සහ පුද් ගලයන් යටතේ සේ වය කරන වේතන ලබන් නන් සහ වැටුප් ලබන් තන් විසි ලක් ෂයක් දෙනා, දැනට මුහුණ පෘමිත් සිටින පළි ගැනීම, සේ වක සංඛනාව අඩු කිරීම පිණිස සේ වකයන් අස් කිරීම සහ වෙනත් කුම වල සූරාකෑම් හා විවිධාකාර තාබන පීඩන වලින් ආරක්ෂා කරන ඔවට සහතික

- ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය කිරීමේ කුියා මාර්ග කිසිවක් ගැන සඳහනක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව විසින් කර නැති හෙයින් ද;
- (ආ) ඔබතුමාගේ ආණඩුව ඊතියා ජාතික ශුභ සිද්ධියේ තාමයෙන් වඩ වඩා වැඩත් දුදි විනයත් වැටුප් ලබන්නන්ගෙන් ඉල්ලා සිටින අතර රාජාාංශයේත් පෞද්ගලික අංශයෙන් යන දෙනැන්හිම වැටුප් ඇවිරීමේ පුනිපත්තිය අත්හැර දමන බව කිසිසේත් සඳහන් කර තැති හෙයින්ද;
- (ඉ) රජයේ වනපාරවලත් රජය විසින් පාලනය කරනු ලබන වකපාරවලත් නිලබාරි පැලැන් තියේ අනිසි පාලනය, දූෂණය, නාස් තිය, අකාර්යක් ෂමතාව, නැදැයින්ට පක්ෂපාතකම් දැක්වීම හා එම වසාපාරවල සේ වකයන් සූරාකෑම නවත් වාලීමට ඇති එකම මග වශයෙන් මෙකී වකපාර කම්කරුවන් මගින් පාලනය විය යුතුයයි බොහෝ කාලයක සිට පවත් නාවූත්, කුමයෙන් දැඩිවන් නාවූත් ඉල් ලීමක් තිබියදීත්, දැනට පවත්නා පාලනයට සහාය දීම සඳහා උපදේ ශක සභා පිහිටු වීමට පමණක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව බලා පොරොත්තු වන හෙයින් ද;
- (ඊ) රජයේ පරිපාලන විෂයයටත් පාලන විෂය යටත් වැඩ කරන පංතිය ඇතුළත් කර ගන්නා බවට හැඟීමක් ඇති කිරීමට වෑයම් කරන අතරම සංවිධානය වූ වෘත්තිය සංගම් වාකපාරය ගැනත් වෘත්තීය සංගම් ඒ කාබද්ධ කාරක සභාව ගැනත් ඔබ තුමාගේ ආණ්ඩුව කිසිවක් සඳහන් කර තැති හෙයින්ද;
- (උ) රජයේ සේ වකයන් ගේ ත්, රජයේ සංයුක්ත මණ් ඩලවල සේ වකයන් ගේ ත්, රජයේ පාසල් වල ගුරුවරුන් ගේ ත් දේ ශපාලන අයිනිවාසිකම් පිළිගැනීමටත්, එම අයිනි වාසිකම් ලබා දීමටත් ඔබතුමාගේ ආණාඩුව අපොගහෙසන් වී ඇති හෙයින් ද;
- (ඌ) උගු ලෙසත් පෘථල ලෙසත් පැතිර පවත්තා රැකී රක්ෂා විරහිතභාවය පිළිබඳ පුශ්තය ගැන කිසිසේත්ම සඳහන් කර තැති හෙයින් ද, විශෙෂයෙන්ම, රටේ උගත් තරුණ පෙලේ සහජ දක්ෂතාවන් රටේ සංවඨ්තය සඳහා නිසි ලෙස යෙදවීමේ මාර්ග සැලෑස්වීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;
- (එ) ඉඩම් නැතිකම පිළිබඳ බරපතල පුශ් නය ගැනත්, ඉඩම් නොමැත් තවුන් ට කඩිනමින් රජයේ ඉඩම් දීම සඳහා ගතානුගතිකත් ම යෙන් තොර, පුගතිශීලි, නොමසුරු පුති පත් තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් හෝ පෞද් ගලික ඉඩම් අනිවාර්යයෙන් මී අත් කර ගනිමින් ගම් පුළුල් කිරීමේ පුබල පුතිපත් තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් හෝ ඉඩම් තෙමැත් තවුන් ට ඉඩම් ලබාදීමේ අවශානාව ගැනත් ඔබතුමාගේ ආණැඩුම් කිසිසේ ත් ම සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

(3) පුජාතන් නුවාදය ඔබතුමගේ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කරන බව කියා සිටිනත්, වැඩ . වර්ජන කඩාකප්පල් කර දැමීමටත් වෙනත් අන්දමින් මහජනයාට පහර දීමටත් පොලීසියට සහ යුද හමුදාවට බලතල පවරා දෙමින් වරින්වර ජනතාවගේ තිදහස සහ මූලික පුජාතත් තුවාදී අයිති වාසිකම් අහිමි කිරීම සඳහා පාවිච්චි කර ගෙන ආ මහජනාරක් ෂක පනත අවලංගු කරන බව සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

තවද සුළු ජාතීන්ගේ පුශ්න සම්බන්ධයෙන්—

- (අ) දෙමළ භාෂාවත් රාජා භාෂාවක් කිරීමට නීතියෙන් විධිවිධාන යෙදීමෙන් දෙමළ භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතිකයින්ට භාෂා අයින්වාසිකම් ලබා දෙන බවට කිසිම සඳහනක් කිරීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;
- (ආ) මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවගේ වාසපාරය විනාශ කරන ගුප්ත අදහසින්, එසේම වැඩ කරන පංතිය භේද භින්න කර ජනතාව තුළ ජාතිවාදී ඝට්ටන ඇති කිරීම වත්, ලාංකික ධනපති පංතියේ යහපත පිණිස ඩී. එස්. සේ නානායක මහතා විසින් නීති පුස්ථකයට එක් කරන ලද අපකීර්ති යට පානු වූත්, හිංසාකාරීවූත්, පුරවැසි පතත අවලංගු කිරීමේ කිසිම අභිදුායයක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවට නොමැති හෙයින්
- (ඉ) ඊනියා "නිර්රාජා " පුද් ගල ගණයකට අයත් ව ජීවත් වන වතු කම්කරුවන්ට පුරවැසි අයිතිවාසිකම් දීමේ කිසිම අදහසක් ඔබ තුමාගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි හෙයින් ද;

උතුමාණන් වහන් සේ ගේ ආණ් ඩුව කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසය නොමැති බව කණගාටුවෙන් පුකාශ කරමු."—(මෙරිල් පුනාන්දු මයා.)

එම වචන එතැනට එකතු /කළ යුතුය, පුශ්නය යළිත් සභාභිමුඛ කරන ලදි.

පූ. භා. 10.3

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Speaker, you will recall that when we adjourned last night, I was dealing with what I described as the psychological theories of the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardena) as to the reasons why a new Government has been formed and taken the shape it has taken. I must also say that I was not very impressed by the elaborate electoral statistics that were quoted by my hon. Friend. The Communist Party always maintain that, in the existing correlation of political forces in this country, a combination of the Left and those middle forces which are represented by the S. L. F. P. is strong enough to be able to defeat electorally or otherwise the reactioforces represented by the United National Party. We advanced this thesis in 1950 and nobody accepted it at that time, but it came into being in 1956 and again in July, 1960 and it was successful. I am confident that this combination can succeed in the future as well, as long as those correlated forces remain they are.

I was last night referring to the fact that, since about the middle of 1962. the S. L. F. P. Government was experiencing an instability and the beginning of a political crisis different from what it experienced in the first two years of its regime. In the first two years of its regime such instability as existed in the Government was largely as a result of external attack from various and assorted reactionary forces in this country and outside. But, from 1962, we have begun to see the development of a new type of crisis. I am saying all this, Mr. Speaker, not because I wish to develop a theory about political crises but so that it may be possible to make some type of objective assessment of what has taken place, or its value, and what is likely to develop and what are the lines along which things should develop.

The first expression of crisis was famous 1962-63 Budget. in There, the Sri Lanka Freedom Party Government came up against the that electoral combinations fact appeals to political or culand tural aspirations alone will not solve the fundamental problems of the economy. On that occasion, the Sri Lanka Freedom Party Government had to face the fact that the problems of the economy which were developing and becoming more acute could not be adequately tackled along the line of what it chose to call its policy of the middle-path. It had to make a shift one way or the other. In the Budget for 1962-63 it tried a particular අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

type of solution. It led to a revolt not only in the country but also among their own Members, and the then Minister of Finance, Mr. Felix R. Dias Bandaranaike, was a prominent casualty in that event.

We found a further maturing of this crisis last year. You will recall that in May, 1963, the Government suddenly prorogued Parliament for three months, especially after the beginning of the formation of the United Left Front. This produced a solution in the form of a Cabinet reshuffle— it was really a sort of Ministerial musical chairs. As was obvious to everybody that solution did not work.

The Government's work during the past Session was characterized in the main by aimlessness and drift. Even the advances that were made in the spheres of insurance and the internal distribution of oil products were not properly consolidated. We can see that in the problems that are now developing in the Ceylon Petroleum Corporation and also in the Insurance Corporation. I shall deal with those matters at the time of the Budget.

You will recall that even the temporary euphoria that was produced by the 1963-64 Budget rapidly disappeared. The Budget that was expected to reduce the cost of living, due to various other factors, did not do so, and, in point of fact, ever since August, 1963, the cost-of-living index has been going up month by month.

The sudden four-month prorogation of Parliament in March, 1964, showed us that the political crisis of the S. L. F. P. Government had reached an even more mature stage; and it is the result of that development and the maturity of that crisis that we find in the form of the Government that came into being on June 11, 1964.

This Government is certainly an improvement on the last one. As one who has been associated with the Lanka Sama Samaja Party, with the left movement and the hon. Members who are on the Front Bench and in the Government today, I cannot say

that any Government which included them is worse than one in which they were not there. Certainly it is an improvement on what was there in the past, but it still remains to be seen whether even this Government is sufficiently strong to solve the problems that brought it into being. All indications are that it cannot be regarded as a final solution of the problems of the political crisis.

The former S. L. F. P. Government did not lack sufficient votes in this House to be able to carry on or to drift along until the term of this Parliament expires some time in the middle of next year. Nor was its problem really one of a relative lack of talented and experienced people to guide the ship of State. I must say, that was a serious problem. Even when they had reasonably policies, they did not have sufficiently experienced and able people implement those policies. the real problem it had to face was that its basic policies were adequate to make any impact on the deepening crisis of Ceylon's economy from which its political crisis had stemmed. How far have drifted?

The Sri Lanka Freedom Party's realization of the need to co-operate with the Left is certainly a welcome change. Whereas in 1962 the tendencies were to move more in the direction of the solutions proposed by the Right, in 1964 the pendulum has swung the other way and we regard that as a positive and welcome change in the situation. It has led to a Government in which the positions of the Left have been strengthened, and also the positions of those sections of the Sri Lanka Freedom Party who realized the need for co-operation with the Left have been relatively strengthened. But it is also a fact that this Government is based on a still unresolved compromise. You can see that in the curious imbalance in the proposals set out in the Address of His Excellency the Governor-General. With the exception of trade, what is new

අගුණ වුකාරතුමාගේ කථාව:

[කෙනමන් මයා.]

and concrete pertains mainly to Ministries which have members of the Lanka Sama Samaja Party as their heads. In the case of other important Ministries, such as those dealing with Industry, Agriculture, Irrigation, Land, Power and other matters vital to any solution of the economic problems of this country, the Throne Speech has nothing new to say, or in some cases nothing at all to say.

I am sorry the Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries is not here. I want to ask him what happened to the crash programme for self-sufficiency in subsidiary foodstuffs within three years. Apparently crashed! There is not a single reference to that. This was put forward as a major policy matter. What happened to it? There is not even a reference to it.

In the case of industry, a lot can be said, but I shall leave it to the hon. Member for Akuressa (Dr. Wickremasinghe) to deal with it. I do not want to anticipate him. It is just enough to say that we are happy that private industries are forging ahead. All the industrial projects in the public sector are being held up, and are being held up largely because of what is going on at Ministerial level. I shall not refer to the question of the oil refinery but quite a lot can be said about that matter. All those details can be gone into later. What is happening to the other projects? Why are they not going ahead? The explanation is that they are very satisfied that various private sector industries developing. What has Government done apart from giving approval for the development of private industries? Is the issuing of chits part of industrial development? There are some very curious and questionable transactions in You are talking about Ceylonizing trade, but whether you are Ceylonizing private industry is another matter. Well, these are facts we will expect something to be said about.

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

Land, Irrigation and Power: "Uda Walawe and Rajangana Schemes are making satisfactory progress." Very questionable! Very questionable! Some of the things that are going on about the allocation of lands under the Uda Walawe Scheme—

ගරු මන් නීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

And Rajangana.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

—are far from satisfactory. hon. Member for Tissamaharama (Mr. Lakshman Rajapaksa) knows about it. Sir, there is this curious dichotomic imbalance in proportions and that is why I say that the new Government is still faced with an unresolved problem. The Hon. the Prime Minister formed the Government on the basis of the need for the co-operation of the working That has not been comclasses. pletely achieved. On the other hand, inside the Government itself we have representatives of the S. L. F. P. Right Wing and there is nothing to indicate that they have abandoned the policies or political position that they adopted before the Government of June the 11th was formed.

Now, Sir, We have made advance, and I think it is a correct step, but the problem of how far this can go is still one that has to be decided, and it will be decided, may I say, by the extent to which the progressive forces inside the Government and outside are able to work together to give concrete shape to such progressive proposals as are set out in the Throne Speech. The extent and the effectiveness of the change that has taken place can therefore be measured not merely in terms of the policies that have been announced in the Throne Speech but by the political struggles of the next year which will determine the practical steps that can be taken to give effect to these measures in the course අගුණ නුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

There is a big question that remains to be resolved. Will the Government that was formed on June the 11th mean a reorientation of national policies in a more progressive direction? Or will it mean that the Government has now found merely a broader political base with undoubtedly more efficient, able and experienced men, to implement the policies of the past which for various reasons were unable to be implemented? I think the progressive forces must see to it—and may I refer to the forces within the Government as well as outside—that this is the first line of March that is followed. This will be decided as I said earlier by the extent to which there can be unity of effort, unity of aim, in seeing that whatever advance has been made is secured and carried forward. It will be secured to the extent to which these forces can, step by step, see that the foreign and local vested interests are dislodged from their present position in the economy, and in our political and social life. So far as the Communist Party is concerned, we do not agree with the L.S.S.P's decision to join the Government on its own. But now that a Government of the S. L. F. P. and the L. S. S. P. has been formed, it is an objective fact and all political consistart from that derations must objective fact.

As we have already announced, we shall certainly support, and co-operate with, every genuine attempt to implement in this Session such progressive measures as the Government has announced.

We do not think these measures are adequate even though they are limited to the period of one year. That is why we have moved an amendment which sets out additional measures that we think can and should be implemented in Session. I should like to say that the additional measures mentioned in the amendment of the Communist Party are basically those which all people reactionaries.

the three parties of the U. L. F.—the L. S. S. P., the M. E. P. and the Communist Party—accepted necessary for a one-year implementation programme.

එම්. ඩී. බණි ඩා මයා. (හගුරන් කෙත) (திரு. எம். டீ. பண்டா—ஹங்குரன்கெத்த) (Mr. M. D. Banda-Hanguranketa) There is no U. L. F. now.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்) (Mr. Keuneman)

that we have These measures mentioned are in the main those which have not been included either in the 14 point agreement between the S. L. F. P. and the L. S. S. P. or in the Throne Speech itself.

I want to say that as far as our party is concerned, we will expose and oppose all actions of the S.L.F.P. right wing which are directed against the national interest and the unity of the progressive forces. If the Government takes any action-I hope they will not do so-against the interests of the people, we will oppose it.

එම්. ඩී. බණි ඩා මයා.

(திரு. எம். டீ. பண்டா) (Mr. M. D. Banda) Divide the Government!

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்) (Mr. Keuneman)

I will tell the hon. Member for Hanguranketa that we will not isolate anyone in the fight against the U. N. P. and the reactionary forces. [Interruption].

එම්. ඩී. බණ් ඩා මයා.

(திரு. எம். டீ. பண்டா) (Mr. M. D. Banda)

Your own brothers are calling you

අගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Let me not say what your relations are calling you, lest it be said that I am unparliamentary.

Let me now turn to an examination of some of the proposals made in the Throne Speech because I want to try to assess these proposals in terms of the general framework of what I have said. Certainly the Throne Speech is not a very inspiring one.

එම්. ඩී. බණ් ඩා මයා. (திரு. எம். டீ. பண்டா) (Mr. M. D. Banda) It is a despairing one.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்) (Mr. Keuneman)

It is not a despairing Speech, nor is it a very inspiring one, because the major part of it was made known long before the Throne Speech was delivered. Therefore, it is stale news: but the fact that it is stale news does not mean that one should not assess the value of the news.

I must say it does contain several proposals which, if implemented properly, can help to improve matters and give the people some relief. It is true that fundamental economic problems are not tackled in the Throne Speech, and I doubt whether it is possible in the last year of a Parliament to produce a Throne Speech for one year which is going to tackle all the fundamental problems. If it did say so, I would certainly be very sceptical of it. Throne Speech Consider the August 1960 which set out solutions to a vast number of problems. problems are still there but the solutions unfortunately have still to

Some of the proposals are those which we in the United Left Front

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

now become Government policy. It is our duty to see that they are carried out, because otherwise we would be failing in basic political honesty to the people to have proposed solutions and then to refuse to support them when they are in actual practice announced by the Government.

What is new in the Throne Speech basically falls into two or three sections. In the economic sphere these proposals deal mainly with questions of trade, banking and the managing agencies. We support the general lines of the proposals regarding trade. These are basically those which the U. L. F. put forward and which we supported. I know it is going to be—as the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawarmentioned—a very difficult task, an almost Herculean task, to be able to get the Government machine which is corroded at the moment with corruption, inefficiency, sabotage and a hundred and one other things----

එම්. ඩී. බණි ඩා මයා.

(திரு. எம். டீ. பண்டா) (Mr. M. D. Banda)

Who is responsible for that?

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்) (Mr. Keuneman)

-to efficiently carry out the policy which is laid down here. But, nevertheless, this policy is the correct one. Its basic lines are correct. Its basic lines are such that it can lead not only to dislodging foreign and local vested interests from important positions in a vital branch of the national economy but also to taking some step forward towards a fairer distribution of essential goods and a reduction of their prices.

The basic proposals centre round the take-over of the import trade in essential articles by the new State supported and naturally they have have an Trading Organization; secondly, the

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

take-over of the entire wholesale trade by the C. W. E.; thirdly, the fixing of a maximum retail price for all articles by law; and in order to draw people into the fight for enforcing price control it is proposed that People's Committees should be set up.

I do not know what these People's Committees are going to be. It is in the hands of the Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply and, I presume, we will have to await his proposals to see how these committees will function. But basically the State Trading Organization taking over the import of essential articles and gradually extending its work to the export trade as well is a positive step forward and we support it. Of course, if there was a revolutionary Government you could have done these things much faster. But though we may have a few revolutionaries in the Government we do not have a revolutionary Government. In fact, we also have some reactionaries in the Government!

These basic proposals, in my opinion fairly concretely elaborated in the Throne Speech, are an important contribution and a con-tribution for which the United Left Front as a whole fought. And, certainly, if there is going to be any serious effort to implement these proposals—we hope there will be the Government will have our support and our co-operation.

I want to tell the Government that it is precisely in this sphere of trade that it is likely to encounter the fiercest opposition from vested interests and also from representatives of vested interests inside their own Government. It was no accident that the hon. Member Avissawella, when he was a member of the M. E. P. Cabinet, found the opposition against him crystallizing and developing when he began to move on to the spheres which affected landlord interests and trade, when he set up the multipurpose co-operative societies which

development of public trade in this country. That was precisely the beginning of a very big offensive and any attempt to implement these proposals will naturally have to face the same type of opposition.

Already we can see opposition crystallizing outside. Already various associations are being formed, various lobbies are coming into being. Some are operating under the slogan: "We do not mind the Government taking over the import trade but do not give it to the State Trading Organization, give it to the new Ceylonese capitalist class". The others are openly opposed to it. But this fight is definitely coming up and we have had enough experience to realize that these elements in the import and wholesale trade not only have powerful political lobbies but are extremely skilful in manipulating markets and creating economic problems. We saw that in the case of dried fish; we saw that in the case of textiles. The Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply, the former Minister of Finance, thought he could solve the problem of textile distribution on the basis of the goodwill of the textile importers. After the 1963-64 Budget he called them all together and gave them a lecture on public morality. He asked them to co-operate in seeing that the people got the textiles they wanted at the proper prices. It worked for one day. It did not work much longer.

So, unless the position is very clear that this is going to be a major political and economic fight and that the fight has to be waged firmly in the course of this year, any progress that can be made in this field is going to be very limited indeed. I am sure my Hon. Friends who have just entered the Government are determined and anxious to see that this is done. If they do so, we shall certainly support them, because we think it is necessary that in the interests of the country, in the interests of economic independence of the country, national control was a genuine contribution to the abhouldabe established over this vital

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනමන් මයා.]

branch of the economy. People refer to us as an import-export economy. If we are an importexport economy the import-export trade is a vital part of it.

I also want to draw attention to the fact that once the Government has announced its policy it should not allow too long a time to elapse between announcing its intentions and putting them into effect. It is precisely these delays that give the reactionary vested interests the opportunity to mobilize and to create the maximum disorder in the economy. I ask, therefore, that these measures should be introduced as early as possible.

I also want to say very frankly that if the take-over of the import trade is going to be effective, the entire set-up of the C. W. E. should be reorganized. Private wholesale has been a big curse on trade. It is these big wholesalers who mainly responsible for fleecing not only the consumer in regard prices but also the small retailer. am in favour of the C. W. E. taking over the wholesale trade because it is obviously the appropriate establishment for the purpose; but let it not make things worse.

There are two things wrong with the C. W. E. One is the corruption and inefficiency that exists. All sorts of very questionable people are there. The C. W. E. is today not working effectively. Some of the appointments made have not been good appointments. I am not talking only of the political appointments but also of ordinary staff appointments which have not been good. Unless very stern and firm action is taken on this question, you are not going to be able to undertake wholesale trade and run it properly.

There is another aspect to problem. The C. W. E., quite apart from its inefficiency and corruption, has not been expanded and developed on any rational or planned basis. There is a charactered called hamproposals.

Topsy in one of the novels by Harriet Beecher Stowe who, when asked to explain how she became such a big girl, whether she took vitamins or orange juice, replied, "No, I just growed". That is what has happened to the C. W. E.-it has just "growed". It is developing all sorts of new branches-it has taken over a lot of work but not on any prior plan or on a rational basis—printing presses, shipping departments, various retail stores, export departments and various other departments. Now, if the Co-operative Wholesale Establishment's basic function is going to be the wholesale trade and it cannot tackle the enormity of the wholesale trade, it is absolutely necessary and essential to see that the reorganization of the C. W. E. is carried through fast, and that means not merely a case of just taking one or two people.

My hon. Friend, the Member for Avissawella, when he was in charge of the Department of Food and Cooperatives, was up against a lot of problems from his Right-wing colleagues, but he was anxious to push things through and so he did it through the C. W. E. Thus, a number of new developments took place in the C. W. E., and the C. W. E. began to play an important part; but that was the result of the particular political position my hon. Friend was in at that time. Now it is necessary that the whole matter should be straightened out on proper basis if you want to see that the take-over of the wholesale trade is effective.

I shall not at this stage comment on the proposal to set up a State Trading Organization. A Bill introduced during the last Session to set up such an organization but like the Bill for setting up the Shipping Corporation it suddenly turned up at the bottom of the Agenda. I hope that is not going to happen during this Session; when the Bill comes up we can comment on the අගුණ නුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

There are one or two general matters I would like to refer to in this connection. The first is, I do not know whether it is best to have one State Trading Organization more than one. Certainly, the State Trading Organization should take over the exports, and this is going to be the major feature of its work, but I am not sure whether it would not be wiser to have a different corporation for imports. Anyway, that is a matter for the future; it can judged by experience once the State Trading Organization is established. But all that I ask is this: it is useless keeping these things in the Throne Speech unless legislation is introduced and passed rapidly in House; and even before legislation is passed the necessary skeleton organization for setting up the State Trading Organization should be set up and it should begin to work.

In the case of the Petroleum Corporation we were able fairly smoothly and efficiently to make the transition because for several months before the organization had been working and gathering experience, so that when the time came for the take-over it was possible to do it reasonably smoothly. I welcome the policy decision stated in the Throne Speech that the State Trading Organization will gradually take over the export trade. The take-over of the export trade is obviously a more complicated question than the takeover of imports. I do not think there is any big difficulty about the take-over of imports. After all are the market and we are the buyers, and therefore we can the tune. But exports are going to be more complicated, and it will be best to proceed on a commodity to commodity basis. There are some exports that can be taken straightway. Rubber is example. About 60 to 65 per cent. of our rubber is actually going socialist countries, and there is difficulty whatever in finding market for this commodity. Coconut oil is a little more complicated and

will be possible for the State Trading Organization to proceed rapidly even into the sphere of the take-over of exports, particularly starting with the export of rubber. That is why I say that, generally speaking, the main line of the proposals in regard to trade, that is, imports, exports and wholesale trade, is welcome, should be supported, and will be supported as far as we are concerned.

The other two matters where new ground is being broken in the field of our economy concern banks and the agency houses. Here, unfortunately, the proposals are different from those in regard to trade. regard to trade the proposals are clear and concrete and are set out in some detail. In the case of banking and agency houses they have been expressed in rather vague and general language. Does this mean that the Government has not made up its mind on precisely what it intends to do in this regard? Does it mean that the various positions of the Government on these questions have not been laid on the table and a joint position evolved? Or that mean that we will have to wait till the Throne Speech has been debated to hear what the proposals are in this regard?

It has been argued, and I think correctly, that it is necessary nationalize the foreign banks. the People's Bank and the Bank of Ceylon we have laid the foundation for a national State-sponsored banking institution and there is no reason why the private foreign banks which are still operating in Ceylon should be allowed to continue their operations any longer. I do not want to repeat the arguments on questions. Despite all the criticism about the foreign banks they continue along the old way; they still confine the bulk of their work to short-term financing of the import and export trade and they have done very little indeed to finance either industrial or economic development.

market for this commodity. Coconut

The question has often been posed
oil is a little more complicated and
—and I tend to agree with it—can we
tea is very complicated. But in any am not achieve the same object without
case on an export to export abasis ait an actually nationalizing, because very

අගාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙතමත් මයා.] often the capital of these banks in Ceylon consists largely of estate? It only means we are nationalizing a number of buildings, safes and furniture. Some time ago the previous S. L. F. P. Government decided to prohibit the opening of any new accounts except in the Bank of Ceylon and the People's Bank. That was a good step though inadequate, and I think the time has come, as we suggest in our amendment, to see that a further step is taken in this direction, namely, that legislation is introduced require any company registered in Ceylon and any resident individual to maintain their accounts in the Bank of Ceylon or the People's Bank only, or, if the Government wants to set up another Government bank, in that bank as well.

The question is also sometimes raised that this step might cause some dislocation in regard to the take-over of the bank employees. It is possible to stagger this process and thus see that the bank employees, who are after all experienced men in this work, are absorbed in the set-up reasonably smoothly. That is why we say it is necessary to fight-and we shall fight-to see that action along this line is taken in the course of this year.

I am very glad that at least some attention is being paid to the managing agencies. These relics of the colonial past are a formidable vehicle of foreign control over the economy and a major source of financial manipultations directed against the national interests. These managing agencies are the nearest we have to the monopoly cartels in the advanced capitalist countries. Their role in the economy and especially in the import and export trade and in the plantation economy. is today perhaps more formidable than that of the foreign banks. But hitherto these managing agencies have operated in the dark without the glare of publicity and they have been able to get away with all sorts of irregularities. noolaham.org | aavana easyg as they think.

The managing agencies system is one that should be abolished. There is no need for it. It is based on colonial trade and colonial exploitation. And I do not know how you can take over the managing agencies. Most of them do not own properties. They have a lot of wealth. I think this whole system must be done away with. But the real fact is-I do not think anybody knows about the managing agencies—that they have so many interlocking interests. Possibly the hon. Member Wattala (Mr. Shelton Jayasinghe) knows from internal knowledge. They have so many interlocking interests, they handle so many things, they carry on under so many names that it is very difficult to keep track of their activities. They are like an octopus with a tentacle everywhere.

I would like to suggest that first thing to be done is to find out something about them and, in case laws are brought to control the managing agencies, provision should be made to appoint a Government director or directors to the boards of these agencies. That is the only way to find out what is going on. That is a first step. Unless you have a Government director or directors on that board, you will not be able really to get to the bottom of what the managing agencies are up to.

The second new feature is the proposal for association of workers and employees with the management Government and semi-Government institutions. These are intended to improve the work of the administration and the public corporations, and the proposals basically fall into two categories; firstly, regulations for the compulsory retirement of persons who do not cooperate or are inefficient; and secondly, setting up what are called workers' advisory committees and vigilance committees. The administration will certainly not work until you get rid of a lot of reactionaries who are at the top. But I must tell my Friends that it is not going to be

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විජාදය

Some of these reactionary officials who are attacked up and down the country by name, who are attacked on the Floor of this House, also enjoy very strong political patronage from Members of the Government. Some of them are friends and some of them are relations. If my hon. Friends want to do a job, they will have to be like butchers. It is all right up to now, in the name of getting rid of reactionaries, to catch hold of some poor Tamil public servant and, whether he is a reactionary or not, to push him out because he is a Tamil. Some of them are reactionaries and some are not. I know, some extremely progressive public servants have been flung out; but some of them are reactionaries who deserve to be flung out. But this is not going to be an easy job. In the course of the last Session, we had the case of the former Director Health Services. We appointed a special Select Committee of this House to go into this matter. His case went to the Public Service Commission which gave the most peculiar judgment. He was found guilty of charges which warrant dismissal, but instead of it he was severely reprimanded. He had strong political patronage from even the Government itself. And today he is holding a high post in the W.H.O. Without fighting those situations do you think you can really implement this? It means a real, sincere and sustained fight if you are going to get rid of these reactionaries, whether they are Catholic reactionaries or certain reactionaries who try operate under Buddhist robes.

But as regards the Vigilance Committees and the Workers' Advisory Committees, we shall have to wait to see what these regulations are going to be because it is not quite clear from the Throne Speech what precisely is intended. Certainly, Sir, by associating with, and drawing on the experience of, workers you will

so on.

The Hon. Minister of Finance has asked for suggestions from trade unions and I understand they have made several valuable suggestions as regards economy measures in connection with the Budget. In that resdefinitely you will something done. But the powers of these committees, how they will function, will be decisive in deciding whether this new step is going to work properly or not. It is a good idea, it is an excellent idea, but may say that it is necessary in this connection to keep one or two matters of a general character clearly and firmly in mind.

First of all, I notice that it is only the L.S.S.P. Ministers who seem to be at all active about setting up these committees. These Workers' Advisory Committees and Vigilance Committees are supposed to be a general feature of the Government but either the other Ministers are setting them up without talking about them or else they are not doing it. But from what I know of what is happening in the Government departments, it does not appear that they are doing So, are we going to have a situ-Workers' Advisory ation where Committees and Vigilance Committees will exist only in the three Ministries of the L. S. S. P. Ministers and that the old system will go on in the other Ministries of which the S. L. F. P. are in charge?

ගරු චම්ලි ගුණවර්ඛන (රජයේ වැඩ ඇමනි)

(கௌரவ சம்ளி குணவர்தன—அரசாங்கக் கட்டுவேலே அமைச்சர்)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene-Minister of Public Works)

They are setting up.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்) (Mr. Keuneman)

I am glad to hear it, but there does not seem to be any enthusiasm. There are a number of institutions under the Ministry of Rural and Industrial Development, and I do help to check waste, inefficiency and amnotosee any action there to set up noolaham.org | aavanathese committees. You require a අගුණ නියුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනමන් මයා.]

number of them there as there are a number of corporations, but nothing has happened. So, this curious dichotomy still exists.

I am sorry that the Hon. Minister of Communications is not here. He has issued a statement to the Press regarding certain proposals. I just want to ask a question. In setting up these committees, is it intended to cut across the organized trade union movement? I ask this because the proposals which talk of collective action appear not to have taken the organized trade union movement into consideration. The Hon. Minister is discussing with the organized unions, but the actual composition of the committees appears to ignore the established trade union movement which has grown up inside the Government and within the public sector. It is necessary to avoid such a thing. Although it is a good idea, I know it is difficult owing to the existence of a multiplicity of trade unions in the Public Service; nevertheless I do not think it is a difficulty which cannot be surmounted.

It is obvious then that a great deal more work will have to be done on the question of Advisory Committees.

ගරු චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்ளி குணவர்**தன**)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

Trade unions will be consulted.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌம**ன்**)

(Mr. Keuneman)

But it is necessary for the Government to make up its mind on this question. It would be a mistake to mechanically transplant the set-up of these committees as they work in other countries without taking into consideration the specific and actual situation that exists inside various public authorities in Ceylon.

Mr. Speaker, before I refer to one or two specific matters set out in our amendment, I like to refer to one or The intention of the Government to declare Ceylon a republic has been referred to already. Why has this been omitted in the Throne Speech?

There is a wide consensus opinion on this question but the Government is completely inactive on this matter of setting up a republic. During the past four years it has not been able to set up a Joint Select Committee of the two Houses to go into the questions of the reform of the Constitution and the setting up of a republic.

I like to ask this question: Is it a mere accident that in this year's Throne Speech the question of the republic is completely omitted?

There is a reference in the Throne Speech to the Government's recognition of the so-called value of the Commonwealth association. I do not myself see what is the value of the Commonwealth association. If there is any value in the Commonwealth association it is of value to England more than to us. Our Prime Minister is now in England attending Commonwealth Prime Ministers' Conference. I do not know what is going to be achieved by that conference.

I would like a straight answer from the Government. Why is it that in this Throne Speech you have not included any reference to Ceylon becoming a republic? If there is any difficulty—[Interruption].

ගරු චම්ලි ගුණුවර්ඛන

(கௌரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

This is not a new matter.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There are not a few matters which have become stale and puskala by repetition; you have referred those matters time and again in Throne Speeches. Take, for instance, the nationalization of the press. That is That is not a new matter. mentioned in the Throne Speech. two omissions in the Throne Speech, am glad you have mentioned

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

again. But the question of the republic, which is an important political matter, has not been referred to in the Throne Speech.

Even if there is difficulty in the matter of amendments to the Constitution, is it not possible even now, on the question of the republic, to have an amendment to the Constitution?—[Interruption]. The hon. Federal Party Member for Kopai (Mr. M. Balasunderam) does not agree—

එම්. බාලසුන් දරම් මයා. (කෝපායි) (திரு. எம். பாலசுந்தாம்—கோப்பாய்) (Mr. M. Balasunderam—Kopai)

It is not a question of agreement; it is a question of law.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்) (Mr. Keuneman)

I want to make a reference to matters of foreign policy which the Government has spoken about. I am not going to cover the whole range but I want to refer to one or two specific matters.

In the United Nations and at international conferences this Government has quite correctly condemned the monstrous and inhuman regime in South Africa which is a dirty blot on civilization. It has made excellent speeches; every word rings with determination to oppose this monstrous system of apartheid. But what has the Government done in regard to the proposal to enforce economic sanctions against South Africa? It has become quite clear that the South African Government does not care two raps about all the international condemnation. can only be made to give up their uncivilized activities if economic sanctions are brought to bear against them. They may begin to give up that uncivilized activity if economic sanctions are brought to bear on them. A number of political parties held a meeting recently under the auspices of the Ceylon Afro-Asian Solidarity Association and asked for economic sanctions. But various people in the export trade began to

shout that we will lose Rs. 80 million annually if the export trade with South Africa is stopped. Even if you have not yet taken a decision on the question of banning exports to that country why cannot you decide to ban South African imports? Sir, we are still buying our coal from South Africa. Whatever prices are quoted by other people the General Manager of the C. G. R. has a great affection for South Africa and prefers to get his coal from there. We are buying various other things too from them.

I want to suggest that, as a first stage, South African imports be prohibited from entering Ceylon. You prohibited nuclear-powered ships and aircraft coming into Ceylon territory. Why do you allow South African imports to come? That is a step that we strongly urge you to take.

We also support and welcome the Government's condemnation of the decision of the United States Governintrude its notorious ment nuclear-powered Seventh Fleet into the Indian Ocean and also the Government's decision to prohibit nuclear-armed ships and aircraft from using Ceylon ports fields. These are good decisions and positive decisions and they widely supported in this country. But it is not enough to rest content with that. I would like to ask the Government to pursue at the United Nations, at international conferences such as the Second Conference of Non-Aligned Nations Cairo, and at other places its own demand that the Indian Ocean be declared a nuclear-free zone.

I think it is a very important proposal. It is a proposal that everyone in this House will support and I think it is necessary for this Government to take it up more energetically not only in international assemblies but also in direct relations with other Governments of this region because it is very important for us and for the peace of the world that the Indian Ocean is officially accepted as a nuclear-free zone.

අගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනමන් මයා.]

The hon. Member for Avissawella raised the German question and I do not want to refer to it again. But I remember that in the last Session members of the L. S. S. P. were speaking about the need to recognize the German Democratic Republic. Following the example of the Americans, the West German Government cut off its so-called aid to us. So what is it that now stands in the way of recognition of the G. D. R.? The S. L. F. P. Government from 1960 has been saying that in principle it supports it but it has never supported it in fact. What a big fight there was even to get Consulate-General status for the G. D. R. Recently an economic agreement was signed with the G. D. R. under which Ceylon is going to benefit more than from the so-called West German aid. It is high time that our relations with the G. D. R. are normalized and brought on to the same level as with West Germany. Equally we should recognize the Democratic Republics of Korea and

I do not wish to deal with all the matters that have been set out in our amendment. Other speakers from our party will deal with them. I wish to deal with only one or two matters. You will notice that our amendment calls for:

"the granting of political rights to teachers and to all employees of the Public Service, the Local Government Service and the public corporations whose duties do not require the exercise of an official discretion in matters affecting members of the public;"

I must strongly criticize this Government for omitting to make any statement on this matter. This is a very urgent and important public matter. The Government is extending its spheres of activity. New corporations are being started. Branches of the economy are being taken over. Education has now become a national project. A large number of persons who enjoyed normal political rights are being denied those rights. There has been

tremendous agitation in regard to this matter. The Sri Lanka Jatika Guru Sangamaya recently ran a very effective public campaign of meetings and demonstrations in support of the grant of political rights to teachers. The Hon. Minister of Finance and I stood on one platform on Galle Face Green and demanded that political rights be granted to teachers and other sections of employees. In fact, it is one of the main points in the 21 demands of the trade unions. It will not cost one cent to grant this demand. You can grant one of the most important demands without incurring any cost. It is a democratic right.

Recently there was the Tennekoon Committee, which made certain recommendations-if what appeared in the papers is correct. I remember that the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike once spoke on this question in the House. He advanced the thesis that from his point of view there was no reason why public employees whose duties do not require the exercise of an official discretion in matters concerning the public should be denied political rights. You say that you have been following the Bandaranaike policies from 1956. If that is so, at least let us see you granting political rights, in the course of this year, to all teachers, to all manipulative, industrial, subordinate and clerical grades in the Public Service, in the public corporations and in the Local Government Service, and to any other sections of employees who fall within the categories mentioned by Mr. Bandaranaike.

There is the question of the 21 demands of the trade unions. If the Hon. Minister of Finance says that there is some difficulty in dealing with those sections of the 21 demands which require financial provision, there are then, besides those, a large number which concern fundamental, democratic and trade union rights, and I do not see any reason why they cannot be granted. Some of them can be granted by an administrative order of the Hon.

noolaham.org | aavanaham.org

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විචාදය

Minister of Finance. I know that he is busy with the Budget, but I hope he will take steps to see that these demands are granted. I want to demand, quite categorically, that political rights, at least to those sections of the Public Service and the public corporations I mentioned, should be conceded during the course of this year.—[Interruption].

I do not know what is going on inside there. All I know is that this question is not mentioned in the Throne Speech nor announced anywhere. I am asking that this be done.

On the question of democratic rights, there is one matter to which I should refer and to which I must take the strongest objection, and that is the increasing invasion of democratic rights that has been taking place before the formation of this Government, at the point of its formation and even after its formation. There has been a lot of talk in the newspapers and, I notice, in the other place regarding the new restrictions that this Government has introduced in the matter of foreign travel. I want to raise this matter rather sharply not only from the point of view of its effect on the human right of individuals to leave and come back to their country but also because it involves an impermissible invasion and violation of the rights of public organizations in this country. This is a matter on which the Government must be most strongly condemned. Our amendment refers specifically to this question. We say, we are for the extension of democratic and trade union rights, including the withdrawal of the restrictions on travel abroad where no expenditure of foreign exchange is involved.

I also want to refer to other democratic and trade union rights. Now, in respect of the restrictions that are now in force on the matter of travel abroad, the situation is even worse than what it was in the dark days of the Kotelawala regime. I say that quite categorically There

were no restrictions during the time of the Dudley Senanayake Government; restrictions were brought in during the time of the Kotelawala regime.—[Interruption]. I know that the hon. First Member for Colombo South has every right to criticize; he was also a party responsible for the continuation of that situation.—[Interruption]. As I pointed out, until the regime of Sir John Kotelawala there were no restrictions placed on travel abroad. this connection, I must say that during the time when the hon. Leader of the Opposition was the Prime Minister—with all our political differences—when I wanted to proceed to Cuba he gave me a passport.

One of the things the late Mr. Bandaranaike did when he became Prime Minister in 1956 was to remove these restrictions that were imposed by Sir John Kotelawala on travel abroad so as to make it possible for many thousands of Ceylonese to visit other countries. privilege which was hitherto confined only to the well-to-do people became available to a much wider strata of the population of this country: workers, representatives of trade unions and of political parties and other public organizations have also in the last few years been able to visit other countries in order that they could maintain relations with their counterparts and thus be able to learn about what is happening in those countries, and also tell the people of those countries what is going on in this country. This is an important part of the process of Ceylonese being able to live in a modern world, of being able to know what is going on elsewhere and of being able to take part in international gatherings and putting forward their point of view. Now what has happened a result of the regulations that have been made and are still continuing? Ceylon has virtually become a prison camp as far as the matter of going abroad is concerned and the cadjan curtain" of the Kotelawala

noolaham.org | aavanaham.org

අගාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනමත් මයා.]

I referred to this matter once before and I also referred to it from the point of view of an invasion of the right of public officers. right of a citizen of any country to leave and enter his country is included among the fundamental human rights and it is set out in the U. N. Declaration of Human Rights. Some time ago I asked this Government, by way of a Question, whether they agree with the U. N. Declaration of Rights and they said, "Yes". Then I pointed out to them that they have violated the principle laid down in an international document which they had signed because what has happened is that though they had solemnly signed the document which sets out that a citizen of a country has the fundamental human right to leave his country and come back, in actual practice that is not being observed. Sir, I can understand and support any restrictions on the right to travel abroad which are genuinly based on the need to conserve foreign exchange. That an overall economic problem, and if it is necessary to restrict foreign travel for the purpose of conserving foreign exchange, well, we have to put up with it. Even here may I say this. Under the guise of conserving foreign exchange citizens of Ceylon are not allowed to go abroad; even holiday travel once in seven years has now been stopped. Formerly once in seven years citizen of Ceylon was given a certain quota of foreign exchange travel abroad. That has now been stopped. Anyway, it has been stopped. Anyway, it has stopped on the ground of conserving foreign exchange.

When the Government is very concerned about conserving foreign exchange and is preventing its nationals from going abroad even for a holiday, it seems curiously complacent about the fact that each year nearly Rs. 19 million worth of foreign exchange that tourists and foreign visitors bring into Ceylon never gets credited to the accounts of the Central Bank of Ceylon but —what I would call a system of Digitized by Noolaham Foundation.

disappears into the currency blackmarket. The Tourist Advisory Council discussed this matter and they also agreed on the estimate that Rs. 19 million worth of foreign exchange brought by tourists and other foreigners visiting this country does not get credited to the Central Bank but disappears into currency blackmarket. There is no problem about that as far as the Government is concerned. The Ministry of Defence and External Affairs also controls tourism-I do not know why-but it is completely unconcerned about this question of foreign exchange that is lost to the Government.

I am even prepared to concede that a Government has an ultimate right to refuse a passport to a person of proved bad character, a person who has been convicted in the courts of some offence which makes it clear that he is an undesirable person.-[Interruption]. On the right of a Government to judge who an unconvicted or an undesirable person is, I am not prepared to comment; if the courts have convicted a person some serious offence, naturally, we accept the decision of the courts. But what justification is there for the Government to exercise what amounts to a system of political control even in cases where no expenditure of foreign exchange is involved?

In recent years many public organizations in this country have been invited to send representatives international conferences and seminars. They have representatives of their counterparts in other countries to visit this country, and their representatives have gone to other countries. Owing to the various exchange regulations that exist very often an inviting organization provides the tickets. tickets are pre-paid and there is no expenditure of Ceylon involved. But some time the Government sudenly introduced what it called a system of clearance

අශාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

political control. Even though there were defects in that system it worked reasonably well. What happened was, if a foreign country or a public organization in a foreign country invited a public organization in Ceylon to send a representative and provided a ticket, the public organization in Ceylon made a nomination of the person whom it considered most suitable to represent it. That nomination was given to Ministry of Defence and External Affairs who cleared it, and it was only after that process that the person got a passport and permission to use the ticket. As I stated earlier, whatever the defects of that set-up and whatever its limitations and violation of rights of people and of public organizations, it was working reasonably well. There were some very arbitrary and, may I say, perverse decisions made, but it worked well.

I want to draw the attention of the House and the Members of the Government to this fact: June 11, 1964, the very day on which the Coalition Government of the S. L. F. P. and L. S. S. P. took office, new restrictions were imposed by way of a new circular of the Ministry of Defence and External Affairs. I do not think my hon. Friends of the L. S. S. P. could have been responsible for this circular, but it is operating now and to that extent they are responsible. The effect of this circular is not merely to close down all opportunities of foreign travel but, what is much worse, to arrogate to the Government impermissible right to interfere in the affairs of private public organizations in this country.

I wish to quote from this circular. Let it be known what the Ministry of Defence and External Affairs is doing.

The Circular of 11th June says:

"In future the Government of Ceylon will, as a matter of policy, not entertain any invitations which are extended by foreign Governments or other foreign agencies to individuals or to private instantant කර කියන්න බලන්න. titutions and organizations no managed by on avanaham org

The procedure to be followed will be that any invitation which foreign Governments or foreign agencies wish to extend should be addressed direct to the Government of Ceylon by the Mission of that country concerned. The communication from the Embassy should state the exact nature and purpose of the invitation and the number of persons invited. Any such invitation which stipulates that the sales invitation which stipulates that the selection of persons should be made from any specific association or organization of Ceylon will not be entertained. The Government of Ceylon will decide whether an invitation so extended is to be accepted or not and in the case of invitations. invitations which are accepted the Government will select the persons to be nominated."

This Circular is being operated ruthlessly and relentlessly today.

කේ. එම්. පී. රාජරත් න මයා. (වැලිමඩ) கே. எம். பீ. ராஜரத்ன—வெளி (8) (75. மடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna-Welimada) කොහොමද, රජයේ වැඩ ඇමතිතුමාගෙ කල් පනාව ? ඕව සමාජවාදී වැඩද ? මෙම කාරණය ඇමති මණ්ඩලයට දත්වා සුදුසු පරිදි කිුයා කරනවද ?

ගරු චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்ளி குணவர்தன) (The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

ඒ ක මගෙන් අහන් නෙ මොකද ?

කේ. එම්. පී. රාජ්රත් න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன) (Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඇමති මණ් ඩලයට මෙම කා**රණය ඉ**දිරි පත් කර මෙය ඉවත් කරන්න වැඩ කරන වද කියලයි, මා අහන්නෙ.

ගරු චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்ளி குணவர்தன) (The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

නිසි වෙලාවට උත් තර දෙන් නම්.

කේ. එම්. පී. රාජරත් න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අගමැතිනියට යට වෙලා. මේ පුතිගාමිත් වයද, එහෙම නැති නම් පුගතිශීලිත්වයද ?

අශාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ගරු චම්ලි ගුණවර්ධන

(கௌரவ சம்ளி குணவர்தன)

(The Hon. Cholmondeley Goonewardene)

වෙලාවට උත් තර දෙන් නම්.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

All hon. Members are responsible. This Circular is both grossly undemocratic and patently absurd. It means that no leading public organization in Ceylon, be it a political party, a trade union, a cultural organization, sports religious organization, association-

ගරු ටී. බී. ඉලංගරත්න (අභාන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ரீ. பி. இலங்கரத்ன—உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்

(The Hon. T. B. Ilangaratne—Minister of Internal and External Trade and Supply)

D. M. K.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

-If the D. M. K. is still legal—you made it illegal-or any other organization in Ceylon can accept a direct invitation from a public organization of another country to attend a conference or a seminar or visit that country even though no expenditure of foreign exchange is involved. It means that the Government arrogates to itself the right to decide not only whether or not an invitation is to be accepted but also, if it is accepted, to whom the invitation should go and which persons are best suited to represent any particular organization,

වෛදාහාචාර්ය ඊ. එම්. මී. නාශනානන්

(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்

Durir)

(Dr. E. M. V. Naganathan-Nallur)

The Government can send me even of Democratic Youth to which as the representative of the had avanthen or Federation of Communists

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

It means that no one other than Government nominees can go abroad in future. It reduces itself to the absurdity which has been mentioned by the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan). Suppose some organization invites the J. V. P.; then the invitation has to be given not to the J. V. P. but to the Government of Ceylon. The Government of Ceylon will then decide whether to accept it and then, having accepted it, they might appoint Dr. Naganathan in spite of the fact that the other organization does not want him at all. This is the futile, fatuous and utterly reactionary position that has been established. What is the purpose? The Circular also means that no organization in Ceylon which is a member of any international organization, be it of trade unions, youths, women, sports, be it cultural, religious, or scientific, or an organization of journalists or what have you, will in future be able to exertheir membership of that organization. To start with, these are international bodies. As such they do not have embassies in this country. Therefore they cannot even send an invitation through the embassy as they are required to do. Secondly, the Government actually claims the right now to decide who should go as delegates to these meetings of international bodies. They claim the right that the international body should invite the Government even if the Government is not a member.

I am not talking about imaginary things, I am talking about a concrete case which I personally know. It has taken place after the formation of the present Government even though the application was made before the formation of the Government and before the circular was issued. Mr. Sarath Muttettuwegama is president of the Ceylon Federation of Communists and of other progressive movements. He is a member of the executive committee of the World Federation

අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (වත්තල) (திரு. டீ செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தனே) (Mr. D. Shelton Jayasinghe-Wattala) Yes, reply. Give us an assurance

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කෙනමන් මයා. (திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I demand that all these restrictions on foreign travel abroad which do not involve foreign exchange be automatically and immediately withdrawn. I do not see any reason whatever for the continuance of a system of such political control and of such an invasion of the fundamental rights of human beings and public organizations in this country. It is a deplorable situation. A large number of people are being put to great inconvenience and harassment. Not only that, all sorts of new regulations are being brought in. Today, if you are lucky to get through all these, you have got to bring the birth certificate; If you cannot produce the birth certificate, you do not get a passport.

I do not know whether my good Friend the hon. Member Avissawella is having one. Probably not. I know that Mr. D. S. Senanayake never had one. He said in this House that he never had a birth certificate. I do not know whether Prime Ministers require passports to go abroad. But, today, according to the latest circular you cannot get a passport unless you produce the original of the birth certificate and proof of permanent residence. It is utterly fantastic situation. What is the need for these things. I submit that these restrictions be immediately withdrawn.

There are a number of other matters to which we have referred, but I shall not advert to them on this occasion. I thank the hon. House and yourself for the patience with which you have listened to me and I have pleasure in moving the amendment of the Communist Party.

I move, as an amendment to the Address at the end to add the words: this as an important matter that also urge the should be supported?

"We welcome such progressive mentioned in Your noolaham.org | aavExcellency's Address but also urge the

and other progressive youth leagues There is another affiliated. member of the executive committee and he is a member of the S. L. F. P. Youth League which is also affiliated to this association. The World Federation of Democratic Youth is holding a meeting of its executive committee, a meeting that can be attended only by members. Mr. Sarath Muttettuwegama, as a member, was invited to attend, and a ticket was supplied. He applied for clearance to go abroad. He was refused on the basis of this circular. Now, what does the Government want done in this case? How can the World Federation of Democratic Youth invite anybody other than a member of the executive committee? Can it invite the Prime Minister to come and attend as a member of the executive committee if she is not a member? Can it invite Mr. N. Q. Dias? Does the Government claim the right to decide who should represent the Communist Youth Leagues at a meeting of the World Federation of Democratic Youths? Suppose they go and appoint Mr. J. R. Jayewardene: we will have to send a telegram saying he does not represent us. It is not only the patent absurdity of it, but what the Government is in fact demanding is that they should have the right to invite the representatives of public organizations to decide for them who should best represent them and to utilize the entire system of political control for the purpose. think it is an utterly impossible position. I do not know whether the members of the L. S. S. P. and of the S. L. F. P. are aware of this.

ගරු මන්නීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்) (An hon. Member) They are aware.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்) (Mr. Keuneman)

If they are not aware of it, let them be aware of it now. I ask them, do you justify this? Can you consider අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[කෙනමන් මයා.] need for early steps to give effect to the following measures in the course of the present Session:

- (1) the declaration of a Republic;
- (2) a legal requirement that all companies registered in Ceylon and all resident individuals should maintain their accounts in the Bank of Ceylon and/or the People's Bank only;
- (3) the winding up of all subversive imperialist agencies functioning in Ceylon at present;
- (4) the ending of delays and obstructions in the field of industrial projects in the public sector, a review of the manner in which new industries in the private sector are approved, and a reorientation of basic policies in regard to industry, agriculture, fisheries, irrigation and land development;
- (5) the granting of political rights to teachers and to all employees of the Public Service, the Local Government Service and the public corporations whose duties do not require the exercise of an official discretion in matters affecting members of the public;
- (6) the extension of democratic and trade union rights, including the withdrawal of the restrictions on travel abroad where no expenditure of foreign exchange is involved, the legal right of officials of registered trade unions to have access to and hold meetings of their members on estates, and the removal of all limitations on the rights of affiliation of trade unions in the public sector;
- (7) the preparation of a scheme to relieve rural indebtedness;
- (8) the amendment of the Paddy Lands
 Act to ensure, inter alia, that the
 Act will apply to all paddy lands,
 including those in colonization
 areas, that landlords are removed
 from cultivation committees, and
 that cultivation committees have
 the power to put ande goviyas
 back into possession of lands
 while legal proceedings regarding tenancy rights are pending;
- (9) the revision of the labour laws so as to bring them up to date; the introduction of a Gratuities Act to cover the past services of employees that are not covered by the Employees' Provident Fund; and the prohibition of the dismissal of employees gined private and establishments withouthan proper analysis.

ස් තුනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

inquiry by and with the approval of the Department of Labour; and

(10) the establishment of a National Theatre, a National Film Corporation and a National Sports Council."

පර්සි විකුමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்பிட் ய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kambu-rupitiya)

විසින් ස් පීර කරන ලදී.

සංශෝධනය සභාභිමුඛ කරන ලදි.

පූ. භා. 11.38

ඒ. අමිර්නලිංගම් මයා. (වඩ්ඩුක් කොඩෙයි)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—வட்டுக் கோட்டை)

(Mr. A. Amirthalingam—Vaddukkod-dai)

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, **எமது** கட்சியின் சார்பிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்**டிருக்** கின்ற முதலாவது திருத்தப் பிரோணேயை இச்சபையிலே நான் பிரேரிக்க விரும்புகின் நேன்.

நன்றியுரைக்குத் திருத்தமாக அதனிறுதி யிற் கீழ்க்காணும் சொற்களேச் சேர்க்க வேண் மே:—

" எனினும்—

சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு மிடையிலான அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சாரத் தகராறுகள் காரணமாய் இன்று இந்நாட்டை எதிர் நோக்கியுள்ள அதி முக்கிய தேசியப் பிரச்சி2னையை அறிகுறியெதுவும் உணர்ந்து கொண்டதற்கான மேன்மை தங்கிய தங்களது உரையில் இல்லாமையை யிட்டும், தற்பொழுதுள்ள ஒற்றையாட்சி அரசியலமைப் பின்கீழ் சிங்களம் பேசும் பெரும்பான்மையினரால் தமிழ் பேசும் மக்கள் அடக்கப்பட்டும் ஒடுக்கப்டட்டும் ஒழிக்கப்பட்டும் வருவதையிட்டும், வெவ்வேருன இரு மொழிகளேப் பேசும் இரு இனத்தவர்களான மக்களின் தொன்மை வாய்ந்த சொந்த நாடான இலங்கையில் தற்போதைய ஒற்றையாட்சி அரசிய லமைப்பின்கீழ் தமிழ் பேசும் சிறுபான்மை மக்கள் அனேவெரினதும் ஜனநாயக உரிமைகளும் சுதந்திரங் களும், நிலேயான பெரும்பான்மையினராயுள்ள சிங்கள மக்களின் தயவிலும் நல்லெண்ணத்திலுமே எப்பொழுதும் தங்கியிருக்கவேண்டிய பட்டிருப்பதால் அவர்கள் பெருமளவில் துன்புறுத் தப்பட்டிருப்பதனும், இலங்கையில் கூட்டாட்சி அர අගුණ නුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තුති සෝජනාව පිළිබඳ විවාදය இந்நாட்டில் ஒற்றுமைக்கு இடமில்ஃ; சண நாயகத்துக்கு இடமில்ஃ; முன்னேற்றத்துக்கு இடமில்ஃ என்பதைத் திட்டவட்டமாக எடுத் துக்கூறி வந்திருக்கின்றது.

வாரியான இராச்சியம், அல்லது இராச்சியங்கள் மூலம் மட்டுமே தமிழ் பேசும் சிறுபான்மை மக்களின் ஜன நாயக சுதந்திரங்களே உறு திப்படுத்தலாமென்பது பற்றியோ, மேனும், பல இன மக்கீளயும் பன் மொழிகள் பேசுவோரையும் கொண்ட சுவிற்சலாந்து யூகோசிலாவியா, கனடா, இந்தியா, சோவியத் ரஷ்யா ஆகியவற்றினதும் அவைபோன்ற வேறு நாடுகளி னதும் பலதரப்பட்ட சிக்கலான பிரச்சிவோகள் கூட் டாட்சிமுறை அரசியலமைப்பின் கீழ் திருப்திகர மாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளனவென்பதையும், அத் தகைய கூட்டாட்சி அரசாங்கமானது அவ்வாறு பல் வேறு இனத்தவர்கள் வாழும் நாடுகளில் மக்களி டையே உண்மையான ஐக்கியத்தை நிலேநாட்டியு ளதுடன் அங்குள்ள சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் அனேவரினதும் சுதந்திரத்திற்குப் பாதுகாப்பையும் உத்தாவாதத்தையும் அளித்திருக்கின்றமையினுல், தற்போதைய ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கத் திற்குப் பதிலாக கூட்டாட்சி முறை அரசாங்கமொன்றினே அமைப்பதுவே இந்நாட்டில் அவசரமாகச் செய்யப் பட வேண்டிய அதி முக்கிய மாற்றமென்பதுபற்றியோ மேண்மைதங்கிய தங்களது உரையிற் குறிப்பிடா ததை யிட்ட வெருந்துவதுடன் அதுபற்றி எங்கள் ஆழ்ந்த அதிருப்தியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளு இனும்."

වෛදනාවාර්ය නාශනානන (டொக்டர் நாகநாதன்) (Dr. Naganathan) கேளுங்கள், கேளுங்கள்.

களாவ சபாநாயகர் அவர்களே, எங்க ளுக்கு எதிராகச் சிலர் கூறுகின்ற குற்றச் சாட்டு என்னவென்றுல் எங்களுடைய திருத் தப் பிரேசீணகளில் புதிதாக எதுவுமில்லே என்பதாகும். இந்நாட்டின் அரசியலமைப்பு இன்று இருப்பதுபோல் இருக்கும் வரைக்கும், இந்நாட்டின் அரசியலமைப்பின் கீழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் நசுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு வரும் நிலே இருக்கும் வரைக்கும் இந்த அவல நிலே மாற வேண்டுமென்று கேட்பதைத் தவிர வேறு எதைத்தான், நசுக்கப்பட்ட மக்களின் போதிநிதிகளாகிய நாங்கள் செய்ய முடியும் என்பதைத்தான் நான், அவர்கள் எங்களுக்கு எதிராகக் கூறும் குற்றச் சாட்டுக்குப் பதிலா கச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்க**ேள, எ**மது திருத்தத்தில் புதிது இல்லே என்று கூறுபவர் கள், இந்த சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே ஏதா வது புதிது இருக்கின்றதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1960 ஆம் ஆண்டு, ஆவணி மாதம் 5 ஆந் தேதி சுதந்திரச் சதுக்கத்திலே, புதிதாக வெற்றிபெற்று வீருப்போடு கூடிய இந்தப் பாராளுமன்றத்தின் முதற் கூட்டத் திலே, மாட்சிமை தங்கிய மகாதேசாதிபதி யவர்கள் தமது சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தை நிகழ்த்திய பொழுது ஏறக்குறைய இதே வாக் குறுதிகளேத்தான் அளித்தார் என்பது எவ ருக்கும் நிணேவிலிருக்கும். இவற்றிற்கு மேலா கவும் எத்தணேயோ வாக்குறு திகள் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்டன. அப்போது இந்த அரசாங்கம், ஓலே வீடுகள் எல்லாவற்றையும் ஓட்டு வீடுகளாக்கப் போவ தாக பொதுமக்களுக்கு வாக்குறு தியளித்தது. ஆனுல், இன்று நாம் நாடெங்கு சென்றுலும் காணப்பட்டது என்ன? ஓஃக் கூரைகள் ஓட் டுக்குரைகளாகக் காட்சி தரவில்லே. அதற்கு மாருக வீடுகள், கூரையே இல்லாத நிலேமை யில் காட்சி தருகின்றன.

கடுமையான நோயினுல் கஷ்டப்படும் ஒரு வன் அந்த நோயைத் தீர்ப்பதற்கு மருந்தை நாடுவானு, அல்லது மாடிவீடு கேட்டுக்கொண் டிருப்பானு என்று யோசனே செய்து பாருங் கள். 1948 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்குச் சுதந் திரம் கிடைத்ததிலிருந்து நாளுக்கு நாள், படிப்படியாகத் தமிழ்பேசும் இனம், இந்நாட் டில் நசுக்கப்பட்டு, தள்ளியொதுக்கப்பட்டு, அழித்தொழிக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலேயில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஆனபடி யால்தான் சென்ற 15 ஆண்டுகளாக எமது கட்சி இன்று இந்நாட்டில் இருக்கின்ற அரசி யற் சட்டத்தை மாற்றுங்கள், மாற்றும்வரை

වෛදනාචාර්ය නාශනානන (டொக்டர் நாகநாதன்) (Dr. Naganathan) ஓட்டைக் கூரைகள்.

අම්ර්තලින් ගම මයා. (திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

ஆம். கௌரவ நல்லூர்ப் பிரதிநிதி (வைத் திய கலாநிதி ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்) அவர் கள் கூறுவது போல், ஓட்டைக்கூரைகள் தாம் நாம் காணக்கூடியவைகளாக இருக்கின் நன; ஓட்டுக்கூரைகளே நாம் காண முடிய

noolaham.org | aavanaham.org

අගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[අම්ථ්තලින් ගම් මයා.]

வில்லே. இன்னும் எத்தனேயோ வாக்குறுதிக ளேக் கொடுத்தார்கள். தமிழ்ப்பேசும் மக்களேப் பொறுத்த வரையிலே, தமிழ் மொழி விசேட அந்தஸ்து மசோதாவை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதாக நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னரேயே வாக்குறு தி வழங்கப்பட்டது. அந்த வாக்குறுதி எங்கே போயிற்று?

'கச்சேரி முறையை ஒழித்துக் கட்டி அதற் குப் பதிலாக மாவட்டச் சபைகள் அளிக்கப் போகின்ரும்' என்று இதற்கு முன் சிம்மாச னப் பிரசங்கத்தில் அளிக்கப்பட்ட குறுதி என்னவாயிற்று? இம்முறைய கிம்மா சனப் பிரசங்கத்திலும் இதே வாக்குறுதிகள் மீண்டும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் இந்த வாக்குறுதிகளே நம்பிய காலம் மலே யேறிவிட்டது. அதனுல் தான் இன்று தமிழ்ப் பேசும் மக்கள், தங்களுடைய பிரச்சினேக ளுக்கு தமது ஒன்றபட்ட போராட்டத்தின் மூலம் ஒரு முடிவைக் காண முடியுமே தவிர வேறு வழியில்லே என்னும் முடிவுக்கு வந்தி ருக்கின்றுர்கள்.

இன்று நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அதி முக்கியமான மாற்றங்கள் பற்றிப் பல்வேறு கட்சிகளேச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களே எடுத்துக்கூறினர்கள். இந்த மாற்றமான சூழ்நிலேயைப் பற்றி எமது கருத் தையும் எமது கட்சியின் நிலேயையும் எல்லோ ரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக எனது எஞ் சிய பேச்சை ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்த விரும்பு கின்றேன்.

Mr. Speaker, the last few months have been momentous ones in the recent history of this country and the year ahead will be a most crucial one in view of the alignment of forces that has taken place.

Much more than the so-called revolutionary change that took place in 1956, the present formation of the Coalition Government marks a significant milestone in the history of this country. I say this advisedly, Mr. Speaker, because in 1956 a powerful centre party with a powerful leader at its head had a few Marxist elements in its ranks, and ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

essentially racial cry, and thereby managed to capture power; but today the situation is not that.

Today, a weak and tottering S. L. F. P. Government has entered into an alliance with a strong, wellknit Marxist party led by some of the best brains in this country, namely, the L. S. S. P.; and the tenor of the speeches that were made on the Floor of this House yesterday and this morning by the hon. Member for Avisawella and the hon. First Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) ----

ගරු මන්නීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

He is the Second Member for Colombo Central.

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர் தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

Whether he be the Second or Third Member for Colombo Central, he has been going down steadily from being the First Member. Anyway, he is the spokesman for the Communist Party.

The tenor of the speeches makes it quite clear, however bitter the M. E. P. and the Communist Party may be, that though they are not there in the seats of the Government to share its power, they will be with the Government, with the Coalition Government, on all crucial issues. That is why I say that this is the real turning point in the history of this country. Many more realignments may take place with regard to personnel—a few members on that side who cannot fit into the new set-up may come over here and a few individuals on this side may go over to the Government Benches —but the basic alignment of forces and what I may call the basic polarization of the leftist and rightist elements in this country has inevitably taken place. It is in this context that we have to view the they went to the country on an context that we have to view the essentially communal slogar, on an analytical developments in this country. අගුණ නුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

Our hon. Friends of the L. S. S. P. have got into the Coalition Government with a plan of their own. They have been the forerunners of Marxism and socialism in this country and, I dare say, many of us who have been driven into the present position of having to fight the national liberation struggle of the Tamil-speaking minority would have been happier if a real socialist Government under the leadership of men of the calibre of the Hon. Minister of Finance (Dr. N. M. Perera) and the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) could have been formed. But those thoughts are only the might-have-beens of history and there is no point in our thinking of them.

When the L. S. S. P. accepted the four points of the S. L. F. P. they surrendered to Sinhala chauvinism. When I speak of the four points of the S. L. F. P. I mean the points relating to Buddhism, language, citizenship-those are the three important points. They went back on all they stood for and fought for on the Floor of this House since 1948. They condemned the citizenship which my hon. Friends of the U. N. P. promulgated, as reactionary and retrograde. Today they have pledged themselves to uphold and support those laws and find a solution to the vexed citizenship question, to the vexed question of the estate Tamil population, within the ambit of those very same laws. Do they seriously think that they can find a solution to the problem within those laws?

වෛදහාචාර්ය නාගනාතන් (டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Never!

අමිර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

Similarly on the question language they are seeking to find a solution within the existing laws.

the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia the most eloquent opposition of a standard which would have done credit to any international party. The case against the Sinhala Only Act was argued most eloquently by him. Where are they today? They are prisoners in the Sinhala Only camp.

As for Buddhism, we have no grouse against their doing anything for Buddhism, but if Buddhism is going to be the Buddhism preached by Mettananda and N. Q. Dias, if Buddhism is going to be the aggressive, militant and, I would say, almost reactionary cloak for activities of a fascist nature of the type indulged in by the B. J. B., then I am sure the L. S. S. P. has travelled very far. They have undoubtedly toiled for the masses of this country and fought for the rights of the minorities. Unfortunately, those are all things of the past. Anyhow, it gives one a certain satisfaction to see the Hon. Minister of Finance and his comrades seated there. The Hon. Minister of Finance richly deserves to occupy that office. Personally, we have the greatest affection for him and we wish him all success, but, as representatives of the Tamil-speaking peoples, we have no reason to feel happy over what has happened, because it is obvious that the L. S. S. P. has abandoned its stand for justice and fairplay national minorities.

It is most curious that in the tenpoint programme that the L. S. S. P. put forward before the S. L. F. P. there was no mention of anything connected with the solution of the minority problems—the language problem and the rights of the national minorities. We learnt from the papers that the centrist group in the L. S. S. P. led by the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia insisted that the basis for negotiation between the L. S. S. P. and the S. L. F. P. should include a solution of the language problem. I think, in the original proposals which they took with them, this was included. The Sinhala Only Act received from an analytic and these lofty ideals were

අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[අමිර්තලින් ගම් මයා.]

jettisoned in the process of negotiation, in the process of trying somehow or other to get there. That is the tragedy of the recent history of

this country.

That is why I say that the formation of this coalition marks another polarization in a different direction. I say that it marks the polarization between the right and the left; it also marks the polarization between the Sinhalese and the Tamil-speaking people in this country politically. The U. N. P. abandoned the Tamilspeaking people long ago. The S. L. F. P. were open protagonists Sinhala imperialism in country. The L. S. S. P. until recently were advocates of equality, justice and fair-play to the Tamilspeaking minority. Even they have abandoned and surrendered to Sinhala chauvinism. There may be good intentions among individuals and in small groups like that of the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody), who may still raise the banner of freedom and justice; or there may be a few individuals like Mr. Wilmot Perera who may try to educate the Sinhala people to a realization that this country cannot progress unless the minorities are satisfied. But I dare say, all the major political parties in this country—the U. N. P. of the right, the S. L. F. P. of the centre, and the L. S. S. P., the major political party of the left-have become Sinhala parties and forfeited all right to speak on behalf of the entire population of this country. That is why I say that the formation of the coalition marks the polarization of forces as between the Sinhalese and the Tamil-speaking people in this country.

This, Mr. Speaker, is in keeping of political the trend developments in Ceylon since the attainment of independence in 1948. My party is firmly of the view that the root cause of this trend is the illogical political set-up, and I am not seeking to blame the leaders of the L. S. S. P. for what they ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

set-up they had to do this because the political set-up under which we are today is an illogical one, the result of an unsuitable Constitution with which the Britishers saddled this country before they left us. If the present set-up continues, either the Tamil-speaking minorities will perish as a separate entity or the country will be divided. It is to prevent either of these undesirable eventualities, the destruction of the Tamil-speaking nation or the dismemberment of the country, that our party from its very inception put forward the federal idea, the recognition of unity in diversity, the reconciliation of the opposing forces, of assimilation and separation by federation, as the only democratic and progressive solution of problem facing this country.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

The Sitting is suspended till 2 P.M. On resumption the hon. Deputy Speaker will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදින්, අ. භා. 2 ට නියෝජා කථානායක තැන්පත් සභාපතිත් වයෙන් ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහතාගේ නැවන පවත්වන ලදී.

අමිර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

before we Mr. Deputy-Speaker, adjourned for lunch I was dealing with the question of the root cause of the political events in this country since 1948. I said that the illogical political structure, the present unitary form of Government with which the Britishers saddled us before they left this country, is really responsible for the major political parties in surrendering to Sinhala Ceylon chauvinism, abandoning all cherished principles in order to come to power.

I find from the newspaper reports that recently in Jaffna the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), the leader of the Communist Party, had stated that have done. If ever they wanted to they stood for regional autonomy of come into power under the present vandhe Northern and Eastern Provinces

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

as the solution for the minority problem in this country. I am very sorry to find that the talk of regional autonomy seems to be meant only for the consumption of gullible followers in the North but it does not find even a passing reference in the Communist Party amendment to the Address of Thanks, nor even a word in passing in the rather lengthy speech which the hon. Second Member for Colombo Central delivered this morning. In fact, his amendment does not seem to recognize even the existence of a minority problem which calls for an immediate solution before any progress in the economic front is possible. This ostrich-like attitude is not something peculiar to the Communist Party. fact, one finds that all the amendments moved so far, with the exception of the revolutionary wing of the Lanka Sama Samaja Party led by the hon. Member for Bulathsinhala betray the same opportunistic failure to realize the urgency of solving the problems of the Tamilspeaking people before any development can be talked of.

The Speech from the Throne refers to the Sinhala Only Act and the Reasonable Use of Tamil Act being implemented in a manner acceptable to both the Sinhalese and the Tamils. How will this be done? How will the acceptability of the regulations to the Tamil-speaking people be ascertained? Will the elected representatives of the Tamil-speaking people and the various parties of the Sinhalese people be consulted before the regulations are tabled? All these questions are left vague. You will pardon us if we are rather sceptical of the outcome of the promises.

One has only to recall that the very first Throne Speech of the Sri Lanka Freedom Party Government in August 1960 promised to implement both the language laws but what did they do? They introduced the Language of the Courts Bill, another discriminating, draconian piece of legislation, which caused further bitterness and hardship to the Tamilspeaking people. They did not make

any attempt whatsoever to implement the Tamil Language (Special Provisions) Act. When I say this let it not be thought that the legitimate aspirations of the Tamil-speaking people for their due share in the public life of this country can be satisfied by the mere implementation of the Tamil Language (Special Provisions) Act. But even that major concession to the demands of the Tamil-speaking people has remained a dead letter for the last six years.

There has no doubt been an addition of fresh blood to the Government. There are very many people who are hopeful that the presence of the leader of the Lanka Sama Samaja Party may help to solve this problem of the Tamilspeaking people. Unfortunately certain events, to which I will refer later on in my speech, during the last few weeks have shaken the confidence that most people had in the ability of this Government to solve this problem.

There has been a great deal of talk about democracy being in danger in this country. The hon. Members of the United National Party, particularly the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewarchampioned the cause democracy in his own inimitable, eloquent way. They have even proclaimed their readiness to resort to violent revolution if any attempt is made to extend the life of Parliament and thereby subvert democracy. They have appealed to the members of our party not to give up our seats in Parliament since that will enable the Government to secure a twothirds majority to extend the life of Parliament. But what does this democracy mean to us? That is a question which I want every Member of this House to consider in earnestness, in all seriousness. Can the hon. First Member for Colombo (Mr. J. R. Jayawardene) conscientiously say that they have practised democracy toward the Tamil-speaking people during the eight years they were in power?

අගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ිජී. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන් නී)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

Why not?

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

I think it is my duty to expose this fake democracy which they are call-Tamil-speaking the upon Members of Parliament to join in The hon. First Member defending. for Colombo South asks "Why not?" If democracy means anything, means government of the people by their representatives duly elected by the exercise of the unfettered right of the franchise. This very base of democracy, the right to vote, is denied to one half of the Tamil nation in this country. One million Tamil-speaking people who toiled and continue to toil to produce almost two-thirds of the national wealth of this country have been de-citizenized and disfranchised as a result of the citizenship laws and the Amendment to the Parliamentary Elections Order in Council passed by the U. N. P. Government of the past.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன) (Mr. J. R. Jayewardene) Nehru accepted that.

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர் தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

Nehru never accepted that. If I remember right, the ex-Member for Vavuniya, the former Minister of Commerce and Trade, refused to support the citizenship laws which, you say, Nehru accepted. Nehru did not. I think I was an University student at that time, but I distinctly remember the contraversy over the refusal of the then Minister of Commerce and Trade in 1948 to support the

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය Indian and Pakistani Citizenship Act, and the reason he gave was that Nehru had not accepted it.

ජේ. ආර්. ජයවර්ඛන මයා. (திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Later in the Nehru-Kotelawala Pact.

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர் தவிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

That Nehru-Kotelawala Pact has not been implemented.

In a multi-racial country democracy has always meant the provision of safeguards and weightage in representation to the racial, linguistic and religious minorities. In fact, when Ceylon attained Independence, Sinhalese leaders, who then composed the Board of Ministers in the State Council, made the Soulbury Commissioners believe—I think the Board of Ministers included the present Leader of the Opposition—

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (කිලු. ලෙනු. ஆர். ඉயவர் தன) (Mr. J. R. Jayewardene) No.

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

I think it included most of the leaders of the former U. N. P. and it included the late Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, and great many other leaders, I think, who today adorn the Front Benches of the Opposition.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (කිලු. ලො. ஆர். ඉயவர் தனු) (Mr. J. R. Jayewardene) Nobody.

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

You may not have been on the Board of Ministers but you may have been in the State Council at that time.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

They made the Soulbury Commissioners to understand that under that draft which formed the basis of the present Constitution they were providing such safeguards and weightage representation to the minorities.

In this connection I am sure it will not be irrelevant to refer to the Report of the Soulbury Commissioners. I read from the Report of the Commission on Constitutional Reform 1945, page 73. Other hon. Members have been referring to their past histories but I am only referring to the past history of this country. It says:

"These advocates"-

That is, the advocates of the draft constitution, the Board of Ministers—
—"estimate that the result would be that, of the 95 elected seats, 58 would go to Sinhalese candidates and 37 to the minority candidates (Ceylon Tamils 15, Indian Tamils 14, Muslims 8), making, with the six nominated seats, a minority representation of 43 in a House of 101."

That is what the leaders of the Sinhalese people in 1945 made the Soulbury Commissioners understand in their attempt to make them accept the scheme of representation that they recommended in their draft proposals.

Mr. Deputy Speaker, where they said that in a House of 95 elected members, the Sinhalese people would have 58 representatives, what do we have today in a House of 151 elected Members? The Sinhalese people have 123 elected representatives; that is, more than eighty per cent of the elected representatives has gone to sixty-nine per cent of the population of this country. Can anything be more anomalous than a situation under which the majority has been given weightage, weightage in such a manner that sixty-nine per cent of the population has been given, or, shall I say, have cornered eighty per cent or more of the representation in this Assembly? And that is the sort of democracy that we have in this country.

What is happening to the Tamilspeaking minority? They told the Soulbury Commissioners that in a

House of 95 there would be 15 Ceylon Tamil representatives, 14 Tamil representatives and 8 Muslim representatives, making a total of 37. What do we have today in this House? There are 17 Tamil Members and 12 elected Muslim Members, making a total of 29 in a House of 151 elected Members. They said that it would be 37 in a House of 95, and we have today 29 in a House of 151! You can judge from this, Mr. Deputy Speaker, the extent to which democracy has progressed in this country, the extent to which the past Governments of this country have prostituted democracy and made it a meaningless term as far as minorities in this country are concerned. It is this horrifying travesty of representative Government giving Sinhalese majority an overthe whelming weightage which resulted in the surrender of every major political party to chauvinism in order to capture power.

I wish to state that this monstrosity which is only a parody of democracy is the handiwork of the U. N. P. Governments of the past, and in this bogus democracy, sixtynine per cent of the people have captured eighty per cent of the seats in Parliament and they can thus use the unfairly obtained power to cause further hardship to the minorities and to liquidate them altogether.

The hon. First Member Colombo South told us yesterday that the United National Party has changed its policies since those old days. I hope it has not only changed its policies in the economic sphere but also changed its attitude towards the minorities; and if there is any justification in the claim that they are championing the cause of democracy, there must be a genuine change of heart; there must be a genuine attempt made to redress the just grievances of the minorities in this country.

The figures that I have given with regard to the extent to which the composition of this Parliament, of the legislature, has been altered in

to this.

අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[අමිර්තලින් ගම් මයා.] a way to adversely affect the minorities are a challenge to any democracy. real believer in

figures I have quoted will make one realise the enormity of the injustice that has been perpetrated on the Tamil-speaking minorities, and any real champion of democracy must take steps to rectify it. I do not know what my hon. Friends of the United National Party have to say

Mr. Deputy Speaker, I have referred to how the little share that the Tamil-speaking people of this country had in the political field was undemocratically snatched away from them by the United National Party Governments of the past.

I now come to the advocates of progress. I think it should be progress within inverted commas.-[Interruption]. The hon. Member for Hanguranketa (Mr. M. Banda) calls it "inverted progress." The present unitary form of government has resulted not merely in political emasculation of the Tamil-speaking people but also in their economic strangulation. has been the effect of the fascist policies of the pseudo-socialist government that came into power in 1956 and which continues to govern today except for a short interlude by the United National Party in 1960.

The Sinhala only policy of this Government means not merely the elimination of the Tamil language from its due place in the public life of this country but the shutting out of the Tamil-speaking people of this country from the political, economic and cultural life of Ceylon.

Mr. Deputy Speaker, I would like at this stage to refer to some of the recent happenings in the Public Service of this country. The Public Service occupies a not insignificant place in the avenues of employment that are open to the educated youth of the country and as such the Tamil-speaking minorities are entitled to expect their due not study Sinhala and had no

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

share in the Public Service. But what is happening today? Legislation, grossly discriminatory, which a properly constituted court of this country, the District Court of Colombo, has declared to be a contravention of Article 29 of the Constitution, has been and is being implemented in such a way as virtually drive the Tamils out of the Public Service. There has been a great deal of agitation, a deal of comment, in the newspapers of the country with regard to the injustice of this compulsory retirement programme that the S. L. F. P. Government has introduced. I will not put the balme for it on the present Minister of Finance because he was not there. I think he was one of those who from this side of the House protested against that policy. But today he is the Minister of Finance and is in a position to undo that harm if he really wants to.

These notices of compulsory retirement were served, and representations were made to the Hon. Minister of Finance and the Hon. Prime Minister. Those who ceived such notices appealed to the Public Service Commission and I presume that after this Coalition Government came into existence the Public Service Commission granted some little temporary lief. The condemned man is "Your sentence of death stands but we are putting off the execution by one year." In reply to their appeals against these notices of compulsory retirement, this is the letter that the public servants concerned have received:

"Retirement: Official Language and Public Servants.

With reference to your appeal to the Public Service Commission against the order of retirement I have to inform you that I have been advised by the Secretary, Public Service Commission, that the Public Service Commission, has decided that your retirement will take effect from 16.7.65 without prejudice to the provisions of Treasury Circular No. 620 of 18.10.63."

Curiously enough, to those members of the Public Service who did

noolaham.org | aavanaham.org

knowledge of Sinhala, these replies were sent in Sinhala only. This is another cruel joke that these people take pleasure in practising on the Tamil-speaking people at every turn. The sum and substance of this letter is that the prisoner is told: "Your execution is put off by one year and you are granted a short space of time during which you can prepare yourself for the execution.

That is not all. I think under the laws of this country—under the law which the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike introduced—recruitment to the Public Service is carried on in three languages-Sinhala, Tamil and English—and examinations for entry into the Public Service have been held in all three languages and candidates have been selected for appointment in that way. But this year the General Manager of Railways has taken up the position that 17 officers who were recruited through the medium of Tamil cannot be given any employment and that he cannot give them appointments in the Railway So what is the worth of the provisions of the law that a Tamil-speaking person, a person educated through the medium of the Tamil language, is entitled to sit for a Public Service examination in his own language? Is it the policy of this Government that the G. M. R. is trying to put into practice or is it the policy of the G. M. R., or rather his Administrative Assistant, one Mr. Samarakoon, who I am told is a member of the B. J. B., and who has become a law unto himself? I think this is a matter which calls for the immediate attention of the new Minister of Communications of the L. S. S. P. I do not want to discuss at length what is happening in the Public Service

Let us see what is happening in the corporations. Young men are applying for employment as conductors in the C. T. B. They receive letters in Sinhala. I know a constituent of mine who received a letter in Sinhala with regard to some interview; he had to go in search of a man to read that letter and explain it to him the

process he missed the date on which he had to be present for the interview.

Is this the way in which this Government is planning to treat the minorities, to treat the Tamil-speaking people? Various measures which, no doubt, are progressive have been introduced. Nationalization has taken place, but in all these nationalized ventures it is the Tamil-speaking officials and Tamil-speaking employees who become the victims of discriminatory treatment.

I referred just now to the requirements that are insisted on in the C. T. B. and other corporations, even in purely Tamil-speaking areas, with regard to compliance with the official language policy—requirements which compel the study of Sinhala by everybody. I think hon. Members opposite are suffering from an inferiority complex. They fear that nobody will study their language and therefore they want to compel everybody to study it. They feel that their language has no intrinsic merit and therefore nobody will study it for its own sake. So they want to thrust it down people's throats at the point of the bayonet, threatening them with economic punishments if they do not comply. I think the sooner they get over this inferiority complex the better it would be for all. If they want to develop their language let them develop it by all means but let them not try to thrust it down our If we want to study their language for any purpose of our own, we shall study it at the proper time and in the proper way. There is no need for them to try to exhibit their inferiority complex by trying to put the Tamil-speaking people at the receiving end of their discriminatory policies.

Discrimination against the Tamilspeaking people takes place not merely in the Public Service and in the corporations but even in the private sector. At the instigation of the Government the private sector, particularly the big business establishments, are beginning to insist on a

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[අමීර්තලින් ගම් මයා.]

knowledge of Sinhala for appointments. What chance do they want to give the Tamil-speaking people in this country? Politically, they are trying to destroy us. Economically, they are trying to strangle us.

And what is happening so far as culture is concerned? The hon. Second Member for Colombo Central spoke at length about various hardships and difficulties placed in the way of people who want to go out of this country. Are hon. Members of this House aware that, in the case of Tamil-speaking people, not only are they not permitted to go out but nobody is allowed to come in even? It may be our good luck that we have across the Palk Strait nearly thirty million people who speak the same language as we do and that throughout the ages cultural contacts have been maintained between the Tamilspeaking peoples of the South Indian peninsula and Ceylon.

Literary figures, religious dignitaries and various others have been allowed to come for various cultural functions in Tamil in Ceylon from time immemorial, but this year when a professor of Tamil wanted to come to Ceylon to participate in a cultural function he was asked to deposit a certain sum of money for his expenses here before he could be allowed to come . Do they expect writers and artistes who come over here to deliver lectures and to give performances to bring additional money to spend in the course of their stay here? Do they lay down the same conditions with regard to pseudo-Buddhist organizations and others who come to this country on various pretexts? This, Sir, is an attempt to cut off the Tamil-speaking people in this country from the cultural life, from the development of the Tamil language and from the Tamil people of South India. I think these are all directed towards one end and that is making this country purely a Sinhalese country; making the Tamil-speaking people first Facilities for the acquisition of of all slaves and then assimilate various skills are not made available

be said that we have been saying this every year, time after time, but this is the process that is taking place and this year it has become worse.

The commission that was pointed to report on a national scheme of education has recommended that Sinhala should be the medium of instruction for the children of the estate labourers. Is this not an attempt to destroy the Tamilspeaking people altogether? In fact, the same commission recommended that Sinhala should be made a second language for the Tamil-speaking students in the Northern and Eastern Provinces and this year the Hon. Minister of Education is going ahead with a scheme to send 2,000 Sinhalese teachers to the Tamil schools in the Northern and Eastern Provinces, when we as the elected representatives of the Tamil-speaking people protested against this move and opposed it.

The Hon. Minister of Education has replied to that in the papers today by saying that even if one Tamil child wants to study Sinhala it is his duty to provide for it. There may have been one or two people who may have asked for facilities for the study of Sinhala, but does the Hon. Minister realize that the entire Tamil-speaking people have been clamouring for facilities in technical education in the Tamil language? Does he realize that on the Floor of this House, as early as 1957, the then Minister of Education of the late Prime Minister's Government promised that the Technical College in Jaffna would be developed into a full-fledged Technical College? spite of the entire representatives of the Tamil people and the peoples themselves clamouring for facilities technical education, the Minister of Education does not want to do anything in that respect. Even in the matter of instruction to be given in regard to modern mechanized fishing, facilities are not available for the Tamil-speaking young men to get those instructions.

and destroy them altogether it may nahatoorus. We have no facilities for

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

higher education. The Tamil-speaking people have been clamouring and agitating for a Tamil University since 1906, but that has been denied to us. All these facilities are denied to us. But the Hon. Minister of Education says that even if one Tamil child wants education in Sinhala it is his duty to provide for such education. And he wants to send two thousand Sinhalese teachers! He recruited ten thousand pupil teachers of whom only two hundred-odd were Tamil pupil teachers. Two hundred out of ten thousand seems to be a just ratio for the recruitment of Tamil pupil teachers in the view of the Hon. Minister of Education.

We are no doubt aware of the change in the composition of the Cabinet today. As I stated in the morning, we are very happy to find the leader of the Lanka Sama Samaja Party occupying the front seat which he richly deserves, but to what extent can we the Tamil-speaking people be satisfied that everything is all right, that everything will be all right?

I would say that so long as the present Constitution continues things can never be all right. Even the Communist Party which speaks of regional autonomy dare not speak of it here on the Floor of this House. The Government speaks of establishing district councils but the moment my hon. Friend from Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) raises his voice they withdraw into their shell. Somebody only has to put up a sham fight, go on a glucose fast, and the Government will withdraw even the meagre concessions that they were getting ready to give. How long can the Tamil-speaking minority be dependent on the graces and fleeting fancies of power-thirsty politicians of the south? That is why our party calls upon all reasonable, right-thinking and real democrats in this country to amend the Constitution.

whole-heartedly endorse the statement made by the hon. Member wardena) that this present adecrepitavanhenhas not been in their midst; he

Constitution must be scrapped. This Constitution which has resulted in the perpetration of gross injustice to the minorities, which is heading towards either the destruction of the Tamil-speaking minority or the division of this country, must be scrapped. Or else the only alternative before the country is this. This is not merely my warning. No less a person than the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) in the course of the Debate on the Sinhala Only Bill said on the Floor of this House that, if the Government pursues this line, persists in this attitude, the inevitable consequence will be a division of The Tamil-speaking the country. people are not going to lie down, they are not going to surrender without a fight—

වෛදාහාචාර්ය නාශනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We will never surrender, we will die.

අම්ර්තලින් ගම් මයා.

(திரு. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. Amirthalingam)

The hon. Member for Nallur says he will never surrender. hon. Members of the Government think that they have seem to sufficient power to deal with us with their armies. They have an army of occupation in the Northern and the Eastern provinces on the pretext of checking illicit immigration. are also there to beat us down occasionally, but let them remember we are getting used to their army and will also get used to dealing with their army. The present leadership of the Tamil-speaking people, the sagely leadership of the hon. Member for Kankesanturai (Mr. Chelvanayakam), is holding in check the rising tide of resentment among the Tamil-speaking youth. The Hon. Leader of the House does not seem to believe that the Tamil-speaking for Avissawella (Mr. D. P. R. Guna-people are really feeling that because අගුණේ ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තුති සෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[අම්ථනලින් ගම් මයා.]

dare not go into their midst and he will not be able to go into their midst. In fact, the shame of it is that after 1956, except during Emergencies when we the elected representatives were placed behind prison bars and the people were kept down by the might of arms, Members of this Government have not been able to go there except occasionally with police guards—

குடு இறி நிறக்கைக்கு வர் ஒருவர்) (An hon. Member) Black flags.

අමර්තලින් ගම මයා. (ඉිලැ. அமிர் தலிங்கம்) (Mr. Amirthalingam)

Yes, black flags—and policemen to beat the people with black flags. Except with those they are unable to go. Do you not see that the country is divided and has been divided? Some people say we are trying to divide the country. We are only trying to bring about a unification of the country.

Suntharalingam, the Mr. Member for Vavuniya, says that we are trying to federate when the Sinhalese people are not trying to federate. He says we are trying to have a marriage to which the other party is not willing and therefore he advocates total separation, but we and the Federal Party still believe that the Sinhalese people and we have to live together in this country. That is why we have been for the last 15 years trying to convince the representatives of the Sinhalese people into a realization that the only modus operandi, the only way, in which the Sinhalese people and the Tamil-speaking people can live in this country is as equal partners under a federal set-up. That is the only way in which a division of the country can be prevented.

But I will say this. I think every year the development of events in the South leads us to the irresistible of Education.

conclusion that the hopes of union are receding further and further. If the leaders of the Sinhalese people persist in this attitude, I will say, when you will be advocating federalism, we will rather choose to have a division of this country even at the cost of several lives and, if it be necessary, even our own lives. We will rather have a division of this country than surrender as a nation without self-respect and be eternal slaves in this country. That is why I commend this amendment of ours to the hon. Members of this House.

I think I should read out my amendment before I sit down.

I move, as an amendment to the Address at the end to add the words:

"but regret that Your Excellency's Speech has shown no realization of the most important national issue facing the country today, namely the political, economic and cultural conflict between the Sinhalese people and the Tamil-speaking people; that under the present unitary Constitution the Tamil-speaking people are being suppressed, oppressed and liquidated by the Sinhalese-speaking majority; that in Ceylon which is the ancient homeland of two different pations with two different different nations with two different languages, the democratic rights and liberties of all the Tamil-speaking liberties of all the Tamil-speaking minorities are, under the present unitary Constitution, placed in the position of perpetual dependence on the will and pleasure of the permanent Sinhalese majority and have therefore suffered grievously; that the democratic freedoms of the Tamil-speaking minorities can be provided for only in an autonomous Tamil linguistic State or States within the frame-work of a Federal Union of Ceylon; further in as much as the various complex problems of multi-national and multi-lingual countries have been successfully solved by the establishment of a federal form of government, for example, in Switzerland, Yugoslavia, Canada, India, Soviet Russia and others, and in as much as the federal system of government has secured the protection and ensured the freedom of all minority. ensured the freedom of all minority nationalities, whilst establishing true unity of all the peoples in these multinational countries, we are constrained to express our deep dissatisfaction that Your Excellency's Speech has not given any indication or any recognition of the fact that the most urgent matter of paramount importance to this country is the conversion of the present unitary Constitution into a federal Constitu-

noolaham.org | aavanaham.org

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

I commend this amendment to all believers in democracy and to all real progressives and call upon them to find a solution to this problem before they can think of any progress, any development, amelioration of the economic hardships of the people.

අ. භා. 2.55

බාලසුන් දරම් මයා.

(திரு. பாலசுந்தரம்)

(Mr. Balasunderam)

Mr. Deputy Speaker, while seconding the amendment, I should look at the amendment from a different point of view. My Friend the hon. Member for Vaddukkoddai in very impassioned, eloquent, detailed speech, gave you a full list of the grievances of the Tamil people. I do not think there is any necessity on my part to add to that list. He went back to the early days of our independence. But I would rather confine myself to the recent events that took place after the prorogation of Parliament in March this year. Shortly thereafter or during that time, there emerged in this country a grouping of forces with socialism as the ideal under the name "United Left Front"

On the 1st of May this year there gathered at Galle Face Green all the trade unions in their vast numbers and all the great revolutionaries excepting one who was sulking in his tent. The thunder and roar of the revolutionaries reached our ears even in distant Jaffna, and some of us imagined very soon the tion would be round the corner. There would go not the tumbrils, not the vans and lorries which are of thuppahi culture, but the double bullock-cart of our national culture carrying the bloated capitalists and reactionaries on my right, to the Galle Face Green, our local Champ de mars which was to be later called the Champ de Philip, and I thought the heads would roll on the ground rendering the dull green a beautiful crimson. But all of a sudden there was silence. All was quiet on the

as to who had worked this miracle. When I was thinking of it, I was reminded of the story in Greek mythology of a certain enchantress Circe who turned men into swine. I shall not say, on this occasion the enchantress turned all the leftists into Circean quadrupeds. Some of them became bleating lambs ready to follow Mary or the shepherdess wherever she went. There was of course the occasional growl from an old lion of the revolution. But the United Left Front was shattered. The U. L. F. has become a U. F. L. a united front of leftists who were like discarded lovers who were uncared for, but who yet went running after the loved one, singing praises in the hope that some day they would be taken. The old lion growled occasionally, and he thought, as it happened two thousand years ago when Herod had to satisfy the lust of Salome by presenting the head of John the Baptist on a charger, the heads of two Ministers would be presented on a charger to him to satisfy his socialist lust. Even that did not happen and there was perfect quiet.

Of course, my hon. Friends, the revolutionaries, the hon. Member for Bulathsinhala, the hon. Member for Kottawa and the hon. Member for Moratuwa, said that this was a shameful capitulation, and ignominious defeat and an abject surrender of socialism. But they forget that their leader is first of all and even last of all a Fabian socialist who believes in the inevitability of gradualness and in the peaceful penetration of the middle of the S. L. F. P. He assured his followers that very soon the Left would gradually, inevitably, penetrate the middle of the S. L. F. P. Some were sceptical, but I am not so sceptical. I say that those whom political necessity has joined together let no man or even woman put asunder.

Sir, but what amazes me or what amazes some of the people is the preamble to the Throne Speech where the great revolutionaries of the past speak of the victories of the Socialist United Left Front. So I was wonder laha Revolution that took place in 1956.

අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බාලසුන් දරම් මයා.]

is, therefore, necessary to consider what those victories are, first of all was the introduction of the Sinhala Only Act, an Act which I said long ago, and which the courts have now held, is ultra vires the Constitution. By its introduction it placed in the position of power not those who had the tradition of ruling but the adventurers, men who had never known anything of the rule of law, and, above all, it created racial and religious chauvinism of a kind that not only destroyed the peace and goodwill that existed between the tivo communities but also undermined for ever the economic prosperity of this

As regards this great victory of 1956 the hon, leaders of the revolution when they were on this side of the House thought otherwise, but in the year of grace 1964, in the name of peaceful penetration of the middle of S. L. F. P., it has become one of the great victories of the socialist revolution of 1956.

The other great victory of the revolution is that it has made bribery respectable. During the colonial regime and even during the wicked United National Party regime, a man who took bribes could be charged in a court of law.

came the great socialist revolution. Bribery tribunals were appointed which even a man with the meanest intelligence would have known was ultra vires. Today anyhody can take bribes with impunity. This is the second great achievement or victory of the social revolution that took place in 1956 when reactionary. capitalist and bourgeois intellectuals like me were thrown out and in their place great progressives, progressive bribe-takers, were brought in to rule this country. That is the second great achievement of this social revolution.

The third one was equally interesting. In the morning the hon, Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) waxed eloquent on the of human beings. This is the first occasion when I heard him talk about fundamental rights. There occasions in this House when the very idea of natural justice, the very fundamental right of a human being, was being violated with impunity by Government Bills presented in this First of all there was the notorious Criminal Law (Special Provisions) Act which, being a retroactive piece of legislation—quite apart from Section 9 thereof—was a negation of the fundamental right of human beings and contrary to the Declaration of Human Rights enshrined in the United Nations Charter. Then our hon. Friend from Colombo Central kept his mouth shut. That was a progressive Bill, a Bill designed to dish everybody else but themselves.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ම**යා**. (திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர் தன) (Mr. J. R. Jayewardene) No orders from Moscow!

බාලසුන් දරම් මයා. (திரு. பாலசுந்தரம்) (Mr. Balasunderam)

That was a violation of fundamental human rights. As I said earlier, when under the guise of implementation of the Sinhala Only Act the elementary human rights of the Tamilspeaking people of this country were being denied the great socialists were keeping mum. But only when some organization of theirs is not allowed to go out of this country, when the shoe begins to pinch them, they say: "Oh, there has been a violation of rights. Ceylon fundamental been made a vast prison." Who aided and abetted this Government in making Ceylon a slave State? None but the so-called progressives on this side of the House. Every bit of legislation, every so-called socialist measure, was in reality nothing but a totalitarian measure introduced to curb the liberties of the people of this country.

Let us take the first great act of the so-called socialist, progressive Government which has been progressing from 1956 up to now when we are alinvasion of the fundamental rights am mostarbankrupt. The first act of this na Government was the take-over of අහුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

schools. The hon. Second Member for Colombo Central and his friends said: "What a mighty thing we are doing? We are bringing education to everybody instead of their seeking education." What sort of education have you now? Any sincere man who goes to any school knows that there is no such thing as education at all. A snam of a thing called education is being purveyed to the innocent young children of this land. And as we go on in this fashion, in a few years' time even our university graduates will not be recognized by any of the universities of the world and will be like comic graduates in a farce like that of Gilbert Sullivan.

That is not all. The hon. Second Member for Colombo Central spoke of the political rights of teachers. The elections are coming around. Already the Sri Lanka Jatika Guru Sangamaya and the Tamil teachers who had a rally in Jaffna have agitated for political rights. These Left leaders know very well that the views of these teachers will have a tremendous influence on the forthcoming elections. So they are now saying, "Oh, we shall give them political rights".

I remember the time when the Assisted Schools and Training Colleges (Special Provisions) Act was introduced. I asked an hon. Member of the Left whether they would support me if I introduced a clause in that Bill in these terms: "Notwithstanding anything hereinbefore said, the political rights of teachers shall remain unallected". He said, "No, you need not worry. We will have their rights granted to them.". Two years later I asked the hon. Member Dehiwala-Mount Lavinia the same question. His answer was, "Yes, when we come into power the teachers will have their rights". I suppose he may now turn round and say, "When we come into full power, we will give them their rights". When they have half the power, why not give the teachers half their pights? half their rights?

Whom are these people trying to fool by the use of their phraseology which has no meaning—"progressives", "reactionaries", "capitalists", etc.—phrases used to cover the utter bankruptcy of statemanship among the so-called leaders of this Government? What is the use of making such empty promises? As I have shown, the first great achievement of this Government was to deprive the teachers of all their rights.

There is another grievance on the part of our Leftists. They say that is no mention of word "Republic" in the Throne Speech. Somehow or other, the fact that we are being ruled by a Queen seems to keep them sleepless at night. The fact is that Queen Elizabeth II has not interfered with our indepen-dence in any respect. In the event of war we can remain perfectly neutral. We need not join Britain at all. Then, what is this demand for a Republic? Is it that our association with Commonwealth countries sticks in their throats? Even if we become a Republic, with whom shall we ally ourselves? China? The U.S.S. R.? Already the U.S.S.R. is turning towards the West.

When I pointed out that you cannot amend the Constitution in the fashion you desire, my hon. Friends had to keep quiet. The only way to amend the Constitution proper is to summon a national assembly and draw up a constitution. Such a constitution should be a federal constitution. It would be in the interests of the people of this Island as a whole that Ceylon should have a federal constitution.

Look at the history of the countries in Asia which have a unitary form of Government. Pakistan had a unitary form of Government; it became a Republic and we are told that in Pakistan there is now some kind of basic or baseless democracy. Similarly, let us turn to Burma. The great progressives were at work there, progressives of the type of the hon. Second Member for Colnoolaham.org | aavarantoorg Central and others, and what

අශාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[බාලසුන් දරම් මයා.]

is the progress that unfortunate country has made, economically, intellectually or in any other field of activity that can be called superior to that of India? Take the United Arab We are very fond of the Republic. United Arab Republic; some of us wish we had a constitution like theirs because every one of our little dictators thinks he can be a Nasser in this land. What happened there? In contrast to that look at India. Because it is a federal constitution it is not possible for a single dictator to emerge from and rule that country. Apart from that, a small country like ours requires a court even higher than the Supreme Court. India, a country with a number of autonomous states, has a federal court superior to all the courts which can determine questions of law and whether the laws are within the ambit of the Constitution or not. In Ceylon you cannot have such a court unless you have a federal constitution. Having a unitary form of Government it is a great thing for us that we have a Privy Council appeal.

Attempts were made, I know, somehow or other to see to it that Ceylon had no appeal to the Privy Council but fortunately it has been decided that everyone of Her Majesty's subjects has a right of appeal to Her Majesty in Council against any wrong done to that subject in any one of Her Majesty's Courts. It is because we have a Privy Council appeal, I can say, that a good many of my Friends are here seated safe and sound in their seats. Otherwise they would have been elsewhere probably locked up and facing a trial. So let us think twice before we talk glibly and foolishly about republics without knowing the consequences of what we ask for.

Shortly after 1956, before the dissolution of Parliament, a number of Bills were passed with enthusiasm and energy by the M. E. P., without realizing that Parliament is not supreme in this land, but the Bills have been declared ultra vires

so that I want to tell our friends who want to make Ceylon a republic, who want to be President of the Republic, that it is a difficult thing to do and an undesirable one at the present stage.

We complain of the autocratic ways of the Permanent Secretary to the Ministry of Defence and External Affairs; he has curbed the liberties people of this country, of the and it is a gross violation the fundamental rights of the people despite the socialist brains on the Government side. What does mean? It means that there are Government officials who consider themselves superior to the elected representatives of the people and even the Ministers. Many of the difficulties the S. L. F. P. Government and the people of this country as a whole experienced were due to two Diases who happened to be in power in the S. L. F. P. Government. Of these two, one is receding gradually into the background and the other remains in full power. He dictates everything and no Minister dare intervene.

What does a republic mean? Would it ultimately end up in a dictatorship in this country by persons like N. Q. Dias? It is said of certain Permanent Secretaries in this Government that they cannot go to bed and sleep well unless comforted by the thought that they had done that day some harm to a Tamil or a Catholic! Having these Permanent Secretaries, then what is the use of a republic? If you have the right of appeal to the Privy Council, any person who does something illegal or ultra vires can be brought before a court of law and you can be sure that any wrong will be set right. That is why we say, unless there is a constituent assembly convened, unless there is a federal constitution based on federal principles with a declaration of fundamental rights of the citizens of this country, and adequate machinery to safeguard Constitution. A number gitizef by the separations entrights, it would be dangerous to have a republic at all.

අගුණුඩුකාරතුමාගේ කථාව:

පී. සී. ඉඹුලාන මසා. (රුවන් වැල්ල) (தி. பீ. ஸீ. இம்புலான—ருவான்வல்ல)

(Mr. P. C. Imbulana—Ruwanwella)

Where are the Ministers? No Minister is present in the House. This is the same old story.

බාලසුන් දරම් මයා.

(திரு. பாலசுந்தாம்)

(Mr. Balasunderam)

Ministers do not like to see their own faces reflected. They do not like to see a picture of themselves as others see them. And what is more, this country, particularly those in power, are singularly lacking in a sense of humour. Quite recently when the High Commissioner for India went to Jaffna, I was present at the dinner, some of the speakers at the dinner cracked jokes, but those who were watching on behalf of the Government could not understand a word of what was said. They did not know what is a joke. It seems to me that one has to write on a piece of paper, "What I am going to say will be a joke", and hand it over to some of the Members of the Government, and only then they might laugh!

If they had any sense of humour which accompanies common sense, which is founded in a sense of justice, then these Ministers whether of the S. L. F. P. or of the L. S. S. P. would not be reading without a chuckle that preamble to the Throne Speech to the effect that they are going to conserve, preserve and consolidate above all the victories of the revolution that took place in 1956, and is taking place even now.

Of course my Friends here, the revolutionaries, are unfortunate beings like myself, discarded and thrown out. Our voices will be voices in the wilderness even as my speech is directed towards the empty benches of the Government. So I shall not tire the benches at all. I thank you.

සංශෝඛනය සභාභිමුඛ කරන ලදි.

ඒ. රත් නායක මයා. (චත්තේගම)

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க—வத்தேகம)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama) නැහි සිටියේ ය. noolaham.org | aavarකින්.ංල්පුටා ගත් කොටසක් බවයි. මුල් නැඟී සිටියේ ය.

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කේ. එම්. පී. රාජරත් න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්ෳ කථානායකතුමනි, ඇමති වරුන් කවුරුන්වත් දූන් මේ ගරු සභා වේ නැහැ. එහෙම නම් ඇමතිවරුත් පැමි ණෙන තුරු සභාව තාවකාලිකව නවත් වමු. මේ ගරු සභාවේ කථා සීමා කරන් නට ලැස්ති වන ඇමතිවරුන් මෙහි ඇවිත් අප කියන දේවත් අහන්නෙ නැහැ. ඇමති වරුන් වශයෙන් පත් කොට සිටින මෝඩ බුරුවන් අපේ කථාවලට කන් එන්නෙ නැහැ.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙණිය) (திரு. ஆர். ஜீ. சேனனுயக்க—தம்ப தெனிய)

(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya) ඇමතිවරුත්ගේ ගණනටත් වැඩි ගණ නක් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුන් යෙන් පත් කොට සිටිනවා. ඔවුන්ට කරන් නට තිබෙන්නේ මෙහි ඉඳගෙන ඇමති වරුන් වෙනුවෙන් වැඩ කරගෙන යන එකයි. නමුත් ඔවුනුත් දක් තැහැ.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

මේ තත්ත්වය ආණ්ඩුවට විහිළුවක් වුණාට අපට විහිළුවක් නොවෙයි.

අ. භා. 3.20

ඒ. රත්තායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க)

(Mr. A. Ratnayake)

වෙළෙඳ ඇමතිතුමා සභාවට පැමිණිම ගැන සත්තෝෂයි.

ගරු නියෝජ්න කථානායකතුමනි, මා ඉදිරිපත් කරන්නට යන අතුරු යෝජ නාව ගැන කථා කරන්නට පළමුවෙන් මේ රාජාසන කථාව සම්බන්ධයෙන් වචන ස් වල් පයක් කියන් න සතුටුයි. මේ රාජා සන කථාවේ පළමුවැනි වාසගම් දෙක කියැවූ විට මට හිතෙන්නේ එය මේ ආණ්ඩුවේ මාක්ස්වාදී මුදල් ඇමතිවරයා විසින් හයිඞ් පාක් එකේදී නැත්නම්

අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[ඒ. රත් නායක මයා.] ව සගම් දෙක අනුව පෙනී යන්නේ මේ ආණේ ඩුව එක් තරා මාක් ස්වාදී සටනක් ගෙන යන්නට බලාපොරොත්තු වන බවයි. එම නිසා ඊයේ සවස මේ රාජාසන කථ ව ගැන විවේචනයක යෙදුණු දකුණු කෙළඹ පළමුවැනි ගරු මන්නීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ඛන මයා.) මාක්ස්වාදය හඳුන් වා දෙමින් කථා කිරීම ගැන මා එම ගරු මන් තීතුමාට පුශංසා කරනවා. ඒ ගරු මත් නීතුමාගේ කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මාක්ස්වාදී නායකයන් තිදෙනෙකු විසින් කථා කරන්නට යෙදුණා. නමුත් ඔවුන් කීවේ දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරු මන් නීතුමා මාක් ස් වාදය ගැන නොදන් නකු බවයි. එහෙම නම් ඒ ගොල්ලන් තමයි, "තුිපිටක වාගිශ්වරයන්" බාලාව තාරයවත් නොකියැවූ කෙනකු තමා අපේ දකුණු කොළඹ පළමුවැනි මන් නීවරයා ඒ වගේම, බොළඳ අදහස් දරණ කෙනකු තමා අපේ දකුණු කොළඹ පළමුවැනි මත් නීවරයා. නමුත් ඒ මත් නීතුමා වැද ගත් පුශ්න දෙකක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ පුශ් න දෙකෙන් එකකටවත් පිළිතුරු ලැබුතේ නැහැ. වැදගත් සාධක ඉදිරිපත් කරමින් මාක්ස්වාදය ආගම් විරෝධි බව එතුමා ඔප්පු කළා. එය පළමුවැනි කාරණයයි.

1980 වන විට රුසියාව සියලුම ආගම් සම්පූර්ණයෙන්ම නැති භංග කරන බව පුකාශ කොට තිබෙනවා. මේ අවුරුද්දේ සිට ඒ වනපාරය ආරම්භ කර තිබෙනවා. අපේ රටේ පුවත්පත්වලත් ඒ කාරණය පළ වී තිබුණා. මාක්ස්වාදී රටවල මහජන යාගේ ඡන්දයෙන් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන වාද, මහජනයාට ආණ්ඩුව විවේචනය කරන් නට බලය තිබෙනවාද, මහජන ඡන් දය පාවිච්චි කොට ආණ්ඩුවක් බලයෙන් පහ කරන්නට පුළුවන්ද, යන කරුණු ගැන විවේචනයක යෙදෙමින් ; මාක්ස්වාදී රටවල මහජන ඡන් දයෙන් ආණ් ඩුවක් පිහිටුවන් නට බැරි බවත්, මහජනයාට ආණ්ඩුව විවේචනය කරත්තට ඉඩ නො ලැබෙන බවත්, මහජන ඡන්දය පෘවිච්චි කොට ආණ්ඩුවක් පරාජය කරන්නට බැරි බවත් එතුමා පුකාශ කළා. ඒ දෙවැනි වැදගත් කාරණයයි. මාක්ස්වාදී රටවල් ගණනාවක් ලෝකයේ නිමේනුව් org අම්ම anahan නැහැ.

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යින් රුසියාව ගෙන බලමු. 1917න් පස්සෙ අද වන තුරු ඒ රටේ අගමැතිවරයකු හෝ ඇමති මණි ඩලයක් හෝ, කෙටියෙන් කියනවා නම් ආණ්ඩුවක්, මහජන ඡන්ද යෙන් පිහිටෙව්වාය කියා අප අසා නැහැ.

තවත් මාක්ස්වාදී රටවල් තිබෙනවා. එවායින් චීනය ගනිමු. එහෙම නැති නම් සුරෝපයේ තිබෙන මාක් ස් වාදී රටවල් කීපය ගෙන බලමු. ඒ කුමන රටකවත් මහජන ඡන් දයෙන් ආණි ඩුවක් පත් කළාය කියා අපි අසා නැහැ. ඒ අය සමාජ වාදීය, පුජාතන් තුවාදීය කියා පුකාශ කර නව, නමුත් ඒ රටවල මහජනයාගේ වර පුසාද, අයිතිවාසිකම්, විශේෂයෙන් ඔවුන් ට ලැබියයුතු රාජ් බලය ලැබී ඇත්තෙ නැහැ. යම් රටක ජනතාවට රාජ්ෳ බලය ලැබී තැති තම් එහි සමාජවාදයක් තැහැ. යම් යම් ආකාරවලට ඒ රටවල ඇත්තත් ට බාහිර වස්තුව ලැබෙනවා ඇති. නමුත් මනුෂාත්වය ලබා සිටින අයට ලැබිය යුතු ඉතාම වැදගත් වස්තුවක් තමයි, රාජ්ෳ බලය. ඒ අනුව මිනිසුන්ට යම් රාජෳයක් පිහිටුවා ගැනීම මෙන් ම පහ කිරීමත් තමන් පිහිටුවා ගත් රාජ්ෳය විවේචනය කිරීමත් කියන වටිනා බලයන් ලැබෙන් ට ඕනෑ. ඒ පිළිබදවත් එතුමා පුශ්න කෙරුව. නමුත් උත්තර ලැබුණෙ නැහැ. මගේ වැටහීමේ හැටියට නම් මේ ආණ්ඩුව මේ මාස 12 තුළ මෙරට පැනනැගී තිබෙන බැරෑරුම් පුශ්න, වැදගත් ජාතික පුශ්න— රැකී රක්ෂා නැතිකම, ඉඩම් නැතිකම, ගෙවල් නැතිකම, පාසැල් අබල දුබල වීම, ආරෝගාශාලාවල බෙහෙත් හිතය, පාර වල් අබලත් වීම යනාදි පුශ්න—සියල්ල අමතක කර දමා මෙහි පළ වන පළමුවන වගන් තියේ හැටියට කිුයා කරන්න යන බවයි— ඒ කියන්නෙ පුතිගාමීන් සමග සටත් කරන්න යන බවයි—පෙනෙන්නෙ. එම නිසයි. එතුමා මෙම වහාපාරය සම්බන් ධයෙන් පුශ්න කළේ.

කවුද, පුතිගාමීන් ය කියන් නෙ ? ඒ අය සිටිත්තෙ කොහේද? ඉඩම් ඇමතිතුමා පුතිගාමියෙක් ය කීව.

ගරු ඉලංගරන්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன) (The Hon. Ilangaratne)

අහාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா) (The Hon. C. P. de Silva) එහෙම කියනව.

ඒ. රත්තායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னையக்க) (Mr. A. Ratnayake)

අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන් නීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ඛන මයා.) කියනව, කර්මාන්ත ඇමතිතුමා පුතිගාමියෙක් ය කියා. ආණඩුවෙ වැඩි දෙනෙක් ගාමින්ය; ඒ අය නෙරපා දමන්නය කියා එතුමා කීව. එතකොට ඒ පැත්තෙයි හුගක් පුතිගාමීන් ඉන්නෙ. ද නව නියම වශයෙන් පුතිශාමීන් හැටියට විස්තර කරන අය ගෙන් වැඩි දෙනා ඉන්නෙ ඒ පැත්තෙයි. එතකොට, සටන ඒ අයත් සමගද ? තවත් කට්ටියක් කියනව ආචාය\$ එන්. එම්. පෙරේරා මහත්මයා පුතිගාමියෙක් ය කියා. ෂන්මුගදාසන්, බාලා තම්පෝ, කොට්ටාවෙ ගරු මන් නී රොබව් ගුණවර්ධන, බුලත් සිංහල ගරු මන් නී සමරක් කොඩි යනාදී මහත්වරුන් අගතිගාමී පුතිගාමීන්ය කියා සමහරු කියනව. දේශදුෝහී තැනැත්තාය, කම්කරුවන්ට අන්තිම දුෝහිකම කළ තැනැත්තාය යනාදී වශයෙන් සඳහන් කෙරෙමින් අපේ අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන් නීතුමා ගැනත් වර්ණනාවක් කෙරේවි. මම ඒ වර්ණනාව කරන්න යන්නෙ නැහැ. එතුමාගේ ආදරණිය සහෝදරයම ලැස්ති වෙනව, ඒ වර්ණනාව කිරීමට.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ඛන මයා (අවිස්සා වේල්ල)

(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன—அவிசா

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

කියල දුන්නද?

ඒ. රත්තායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்பைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

උන්නැහෙත් පුතිගාමියෙක්ලු. සියලුම පුගතිශීලී වනපාරවල් කඩාකප්පල් කරපු මිනිහලු. ඒක දුන් කියවේව. ටිකක්

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா) (The Hon. C. P. de Silva) ඒකෙ තේරුම මොකක්ද?

ඒ. රත්තායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

තේරුම මම දන්නෙ නැහැ. තේරුමත් කව්රු හරි කියල දුන්නොත් හොඳයි. ඊළඟට " යටත් විජිතවාදීන[°]" කියනව. ඒ කව්ද? මම නම් මගේ ජිවිතයේ කාලයේ ඉදලම මේ රට නිදහස් කර ගන්න පුළුවන් හැම දෙයක්ම කරල අන් තිමේදි—

නියෝජ්ෳ කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. ගරු කථානායකතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජා කථානායකතුමා යෙන් ඉවත් වූයෙන් කථානායකතුමා මූලාසනාරුඪ

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னையக்க) (Mr. A. Ratnayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාවෙදි පුශ්නයක් ඇහුව, පුතිගාමින් කියන්නෙ කව්ද, යටත් විජිතවාදින් කියන්නෙ කව්ද, කියා. ඒ පැත්තෙ ඉන්න වැඩි දෙනෙක් පුතිශාමින් හැටියටයි හඳුන්වන්නේ. මේ පැත්තෙ ඉන්න නායකයනුත් පුතිගාමින් හැටියට හඳුන්වනව. ඊළඟට යටත්විජිත වාදීන් කියන්නෙ අපටද? මම, මගේ මුළු ජීවිත කාලයෙම මේ රට යටත් විජිතවාද යෙන් බේරා ගන්න සවන් කළ කෙනෙක්. ද න් මම වයසට ගිය කෙනකු නිසා මගේම අතීතය ගැන කථා කරන්න සිදු වීම ගැන කනගාටු වෙනව. පළමු වරට—ලංකා සමසමාජ පක්ෂය බිහි වන්නට පෙර, අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන් නීතුමා ලංකාවට පැමිණෙන් නට පෙර—මම උඩ රට තරුණ සංගමයේ සභාපති හැටියට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා, මේ රටේ සම්පූර්ණ ස්වරාජනයක් පිහිටුවිය යුතුය කියා. මා හිතන පිළිවෙළට එවැනි යෝජනාවක් ඉන්න කව්ද මේ පුතිගාමින් Pigitized by Noolaham විසිස්ත්රාවණු පළමුවැනි වතාව ඒකයි. අගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබද විවාදය

[ඒ. රත් නාශක මයා.] ඒ විධියට මුළු ජිවිත කාලයෙම සටන් කරල, අවුරුදු 400 ක් තිස්සෙ යටත්ව තිබූ අපේ රට 1948 දි අපට නිදහස් කර ගත්ත පුළුවත් වුණා. එදා ඒ පණතට අත්සන් කළ අය අතරෙන් අද ජීවත් වන තුන් දෙනාගෙන් කෙනෙක් මම. විරුඩ පක්ෂයේ නායක තුමත්, දකුණු කොළඹ පළමවැනි ගරු මන්තීුතුමත්, මාත් තමයි ඒ තුන් දෙනා. අපට නිදහසක් ලැබුණා නම් ලැබුණෙ, අපේ රටේ විප්ලවයක් ඇති වුණා නම් ඇති වුණේ 1948 දියි. අපේ ජනතාව උසස්ම ජයගුහණය ලැබුණේ 1948 පෙබරවාරි මාසයේ 4 වැනිදායි. අවරුදු 400 කට පසු මේ රට නිදහස දිනා ගත් ඒ දිනය, තමුන්නාන් සෙලාගේ ආණඩුවත්, ලංකාවාසී සියලුම දෙනත් උත්සවාකාර යෙන් සිහිපත් කරනව.

ගරු කථානායකතුමනි, ලංකා ඉති හාසයේ කවදාවත් සිදු නොවූ විප්ලවයක් එදා සිදු වුණා. එදා ජනතාවට බලයක් ලැබුණා, සේවරී බලයක් තිබෙන තමන් ගේම ආණඩුවක් පිහිටුවා ගන්නත්, එසේම එවැනි ආණඩුවක් පහ කරන්නත්. ඊට වඩා උසස් ජයගුහණයක් මේ රටේ ජනතාවට කවදාවත් ලැබුණෙ නැහැ.

කී. බී. ආර්. ගුණවර්ඛන මයා. (කොට්ටාව)

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட் டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa) තමුන්නාන්සෙත් 1928 දී ඔය බලය දෙනවට විරුඩ වුණා.

ඒ. රත් නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

1928 දි මම ජාතික සංගමයට අයිතිත් තැහැ. ඒ නිසා 1956 දි සමාජවාදි ජය ඉහණයක් ලැබුවාය කියතව තම් එය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි පුකාශයක් බව මම තමුත්තාත්සෙට කියන්න කැමතියි.

ගත වූ මාස දෙක තුන ඇතුළත පැවැත් කලකන සමපුරණ ඇමත මණ සිලිසම වුණු ගම්කාර්යසභා මැතිවරණවල පුතිඵල නැති කර දමා ආණ්ඩුව තමන් අතට අනුව පෙනී ගිය වැදගත් කාරණයක් ගැන ගත්තා. බලය ලබා ගැනීම සදහා මාක්ස් අනුව පෙනී ගිය වැදගත් කාරණයක් ගැන ගත්තා. බලය ලබා ගැනීම සදහා මාක්ස් වචනයක් දෙකක් කියන්න ඕනෑ. තිස්ස ව දීන් අනුගමනය කරන සියුම් කුම මහාරාමය, දෙවුන් දර, Digඅකුරාධපුරශ_{යා ති}ණුබුනු බව ඒ අනුව මට කියන් න පුළුවනි.

නිකුණාමලය ආදි ලංකාවේ නොයෙකුත් පැතිවල ගම්කාර්යසභා විශාල සංඛ්‍යාවක මැතිවරණ ගත වූ මාස දෙක තුනක් තිස්සේ පවත්වනු ලැබූ බව තමුන්නාන් සෙ දත් නව. ඒ සෑම ඡන්ද විමසීමකදීම පාහේ වැඩි ආසන සංඛ්යාවක් දිනා ගත්තෙ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියෝජිතයන් විසිනුයි. ඒ නිසා පසගිය කාලෙ බැලු බැලු තැන පතුවල දකින්න ලැබුණෙ එක් සත් ජාතික පක් ෂය දිනුවාය, එක් සත් ජ තික පක් ෂය දිනුවාය යන වච නයි. මේවා කියවන විට එදා මැද කෙ ළඹ දෙවැනි ගරු මන් නීතුමා (කෙනමන් මයා.) කළ පුකාශයක් මට මතක් වෙනව. මෙකක්ද එදා එතුමා කිව්වෙ? ඔන්න ආයෙත් සැරයක් පුතිගාමි කොටස ඔළුව උස් සනව කියලයි කිව්වෙ. කාටද එතකෙ ව ඔය පුතිග මීත් ය කියත් තෙ ? මේ රටේ මහජනයටයි මට තේරෙන හැටියට නම් උත් නැහෙල පුතිගාමීන් ය කියත් නෙ. එහෙමත් නාත්තම් ඡන්දදායකයින්ටයි ඒ ගරු මන් නීතුමා පුතිගාමීන් ය කියන් නෙ. පුතිශාමි විජිතවාදීත් හැටියට විස් තර කරන්නෙ ජනතාවයි. පළාත් පාලන ඡන්ද වීමසීම්වලදී ඔය විධියෙ ජ්යගුහණයක් රට පුරාම ඇති වේගන එනවා දකින ගරු අග මා තිනියත්, අනෙක් ඇමතිවරුත්, මන් තීවරුන් බය වුණා. පුතිගාමින් මැඩ පවත්වත්ත වහ ම කුමක් කළ කියා විපරම් කරමින් ඔය හැමෝම කාර්යසභා ඡන්ද පුතිඵල නිකුත් වන අවස් ථාවල බය වුණා.

බලය ලබා ගැනීම සඳහා ඒ ඒ රටවලදි මාක්ස්වාදීන් එක් එක් සූත්තර යෙදවා. යුගෝස්ලේවියාව, රුමේනියාව, බල්ගේරි යාව සහ චෙකෝස්ලෝව කියාව යන රට වල එක එක විධියෙ වැඩ කර තිබෙනව. මන්තීවරුන් තුන් හාර සියයක් ඉන්න පාර්ලිමේන්තුවක පණහකට හැටකට වඩා කොමියුනිස්ට පාක්ෂික මන්තීවරුන් නැති අවස්ථාවල හවුල් ආණ්ඩුවලට පළමු වෙන්ම දෙතුන් දෙනයි ඇතුළු වුණෙ. ඉන් පස්සෙ ඒ ගණන පහක් කරගෙන ටික කලකින් සම්පූර්ණ ඇමති මණ්ඩලයම නැති කර දමා ආණ්ඩුව තමන් අතට ගත්තා. බලය ලබා ගැනීම සඳහා මාක්ස් වැදීන් අනුගමනය කරන සියුම් කුම නිලබුනු බව ඒ අනුව මට කියන්න පුළුවනි. අගුණ නිකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තුති සෝජනාව පිළිබඳ විවාදය ඒ. රත්නායක මයා. (ඉිලු. අ. අද්කුළුස්ස) (Mr. A. Ratnayake)

ආණ්ඩුව යන්නෙන් අදහස් කරන්නෙ කුමක්ද? අද ආණ්ඩුවය කියන්නෙ කාටද? මගෙ ක්ල්පනාවෙ හැටියට නම් අද ආණ්ඩුවය කියන්නෙ එක විධියකින් එන්. එම්. පෙරේරා මහත්මයටයි. එහෙම නොවෙයි නම් කවුද ආණ්ඩුව? ඇයි මා එහෙම කියන්නෙ? අද මුදල් ඇමතිතුමා තමයි මේ රටේ ආණේ ඩුව. අද පත් තර දිහා බැලුවම ඒක පැහැදිලිව පෙනෙනව. ගරු අගමැතිනිය නොවෙයි **@**\$ අංණ් ඩුව. ලංකාවේ ආණ්ඩුව මුදල් ඇමතිතුමා මිස වෙන කවුරුවත් නොවන බව අද පත්තර වලින් පෙනෙනව. බැලු බැලු පත් තරවල මුදල් ඇමනිතුමාගෙ පින්තුරයයි නියෙන් නෙ. අනෙක් ඇමතිවරුන්ගෙ පින්තුරවත් දකින්න නැහැ. එක පත්තරේකවත් නැහැ. හැම තැනම මාක්ස්වාදීන්ගෙ පින් තූරයි තියෙනනෙ. අද ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අය නොයෙක් තනතුරුවලට පත් කරගෙන යන බව පෙනෙනව. අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන් නීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) ඒ ගැන කිව්ව. අද ශී් ලංකා නිදහස් පක්ෂයය කියල එකක් නැහැ. එහෙම එකක් තව තියෙනවය කියල හිතාගෙන හිටියනම් තමුන්නාන් සෙල ඒක හිතෙන් අස් කර ගත්තට කමක් නැහැ. ඒක නිකම්ම නැති වී ගොස් තිබෙනව. මාක්ස්වාදී අණෝ ඩුවක් තමයි අද මේ රටේ තිබෙන්නේ. බලය ලැබී තිබෙන්නෙ බාගෙට නේද කියා බලන්න. ඒ වුණත් කුම කුමයෙන් සම්පූර්ණ බලය ඒ අය අල්ලා ගන්නවට සැකයක් නැත කියා මා හිතනව. ඒ නිසා මේ ගැන කල් පතා කර බලන්න. තමන්ගෙ ආණ්ඩුවට විරුද්ධ පක්ෂය සම්පූර්ණයෙන්ම පහ කිරීමට, සම්පූර්ණයෙන්ම ලොප් කිරීමට, ඒ වගේම සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කිරීමට පුයත් නයක් නැත් නම් උත් සාහයක් කරන් නයි ඔය බලාපොරොත් තු වන්නෙ. රාජාසන කථාවෙ පළමුවන වගන්නි දෙක

එංගලන් තසෙ ආණ් ඩුව දැන් කරගෙන සන් නෙ කොන් සර්වේට්ව් පක් ෂයයි. එත කොට ඒ ආණ් ඩුව මගින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන රාජාසන කථාවක පළමුවන වගන් තියෙ සඳහන් වුණොත් කම්කරු පක් ෂය සම්පූර්ණයෙන්ම ලොප් කරනවය කියා මොකද වෙන්නෙ? ගරුතර අගුණ් ඩුකාර තුමා පාර්ලිමේන්තු සංස්ථාව ආරක්ෂා කරන්න බැඳී සිටිනව. එතුමා මෙවැනි වාසගමකට අත් සන් තැබීම ගැන මා පුදුම වෙනව. එතුමා මේ වාසගමට අත් සන් තැබීම ගැන මා කනගාටු වෙනව. ඒ නිසා මේ වාසගම් දෙක රාජාසන කථාවට අඩංගු කිරීම ගැන මගේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය පුකාශ කරන්න කැමතියි.

වැලිමඩ ගරු මන් නීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජ්රත්ත මයා.) එතුමගෙ පක්ෂය වන ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ මගින් ඉදිරිපත් කළ යෝජනාව ගැන වචනයක් දෙකක් කියන්න සතුවුයි. ස්තූති යෝජනාවට එතුමගෙ පක්ෂයෙන් අතුරු යෝජනාවක් ගෙනැවිත් තිබෙනව. එහි ආගම සම්බන් ධයෙන් සඳහන් කර තිබෙනව. එතුමාට කාරණයක් සිහිපත් කරන්න කැමතියි. ඒ මක්නිසාද කිව්වොත් එතුමා පමණක් නොවෙසි අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන් නීතුමා විසිනුත් මේ සම්බන් ධයෙන් අතුරු යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර එක් සත් ජාතික නොයෙක් දෙනා දොස් කියනවා, ගම සඳහා කිසිවක් කළේ නැත කියා; බුද් ධාගමට තැනක් දුන්නේ නැත කියා. බුද්ධාගමට තැනක් ලැබුනේ 1956 න් පසුවයි කියනවා. එය වැරදි වහාජ කීමක් බව ඔප් පු කිරීමට මම බලාපොරොත් තු වෙනවා

ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ උඩරට ශිවිසුම ගැන සදහන් කර තිබෙනවා. උඩරට ශිවි සුමේ 5 වන වගන්තිය වාවස්ථාගත කළ යුතුයයි අතුරු යෝජනාවක්ද ඉදිරිපත් කළා. මම ඒ අතුරු යෝජනාවට සම්පූර්ණ යෙන්ම එකඟ වෙනවා. නමුත් එවැනි අතුරු යෝජනාවක් වුවමනා කරන්නේ නැහැ. මන්ද? එය දැනටත් වාවස්ථා

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාඇල) (තිෆු. ඉී. ලූෙ. பாரிஸ் பெரோ— ஜா-எல) (Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)

කුමන් නුණයක්.

Digitized by Noolaham ගුතුල්වීාංතිබෙන නිසයි. ඔය නීති පුස්තක noolaham.org | aavanaham.org

බලන් න.

ැඅගුාණඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ඒ. රත්නායක මයා.] පෙළේ පළමුවන පොතගෙන බැලුවොත් උඩරට ගිවිසුම වෘවස්ථාගත වී තිබෙන බව පෙනෙනවා ඈත.

කෝ. එම්. පී. රාජරත් න මයා. (කි.ரு. கே. எம் பீ. ராஜரத்ன) (Mr. K. M. P. Rajaratna) එය ආණ්ඩු කුම පණතට යටත්.

ூ. 6வீ வைகளை இகு. (திரு. ஏ. ரத்னுயக்க) (Mr. A. Ratnayake)

ී ඒ අවස් ථාවේදී උඩරට ගිවිසුමේ 5 වන වගන්තිය අපේ නිදහස් ආණ්ඩු කුම පණ තට ඇතුළත් කරන්නයයි මම කිව්වා. නමුත් අපේ නීති උපදේශකයින් අපට කිව්වා, එය එසේ තීතිගත කිරීමෙන් වැඩක් නැත, දුනටමත් එය නීතිගත වී තිබෙනවාය කියා. එය නීතිගත වී තිබෙන නිසා ලංකාණ් ඩුව එය කුියාත් මක කිරීමට බැඳී සිටිනවාය කියා. එසේ වුවත්, වැඩි ආරක්ෂාව පිණිස එදා අපට නිදහස ලැබුණු අවස්ථාවේදී, ශ්ලෝස්ටර් ආදිපාද**තු**මා ව්සින් කරන ලද සිංහාසනයේ කථාවට අපි වගන් නියක් අඩංගු කළා. එදා කරන ලද කථාව මා ළඟ තිබෙනවා. 1948 පළමුවන කාණ ීඩයේ පළමුවන හැන් සාඩ් වාතීාවේ ළුය සඳහන් වී තිබෙනව. එහි 6 පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

"In the year 1815, in accordance with the terms of the Kandyan Convention, the Dominion of the Kandyan Provinces was vested in the Sovereign of Great Britain."

ඒ කියන්නේ ඉංගුසි රාජ්‍යය උඩරට රාජාධානිය අයත් කර ගත්තේ උඩරට ගිවිසුම යටතේය කියායි. උඩරට ගිවිසුමේ වැදගත්ම වගන්තිය 5 වන වගන්තියයි. ඒ වගන්තියෙන් තමයි, බුද්ධාගම ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පොරොන්දු දුන්නේ.

එක් සත් ජාතික පක්ෂය බුද්ධාගමට තැනක් දුන්නෙ නැත කියන නිසා ඒ පිළිබඳව විස් තරයක් කිරීමට මම බලා පොරොත්තු වෙනවා. පළමුවන වරට ආණ්ඩුවේ මුදල් බෞද්ධ කටයුතු සඳහා වෙන් කළා නම් එසේ කළේ 1953 දී එවකට අගමැතිව සිටි ඩඩ්ලි සේ නානායක මහතා විසිනුයි. ඊළඟට 1954 දී මම රුපියල් විසි ලක්ෂයක වැය ශිෂියක් ඉදිරි පත් කළා, බුද්ධ ජයන්ති උත් සවය

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

මේන්තුව මගින් නිකුත් කරන ලද පොතක් මා ළහ තිබෙනවා. මේ පොත කියවා බැලුවොත් තමුන් නාන් සේ ට පෙනේ වී, ඉතා අලංකාර වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර තුබුණු බව. ලංකා ඉතිහාසයේ දුටුගැමුණු රජ කාලයේ දීවත් මේ තරම් බුද්ධ ශාසනයට සේවයක් එක රජකු ගෙන් සිදු වූයේ නැත කියා මට ආඩම්බර යෙන් පුකාශ කරන්න පුළුවනි. ඒ වැඩ පිළිවෙල ආරම්භ කළ කාරක සභාවේ නම් මා කියන්ට සතුටුයි. මේ පොත තමුන් නාන් සෙලාගේ සංස් කෘතික දෙපාර්ත මේන් තුවේ ඇති. ඒ කාරක සභාවට, ඒ. රත් නායක සවදේ ශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති; ජේ. ආර්. ජයවර්ධන කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමති; එම්. ඩී. බණිඩා අධාාපන ඇමති හා සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කත් තත් ගර, පළාත් පාලන ඇමති යන අය ඇතු ළත් වුණා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව වැඩ නිම කර කටයුතු රාශියක් දැනව තිබෙනව. බොහෝ කාලයක් ජ්රාවට පත් වී තිබුණු දළදා මාළිගාව සඳහා රුපියල් විසි පත් ලක් ෂයක් පමණ වියදම් කර එහි වැඩ කටයුතු සම්පූර්ණ කර තිබෙනව. මහි යංගත පූජනීය සථානය වෙනුවෙන් රුපි යල් පත් ලක්ෂයක් පමණ වියදම් කර තිබෙන අතර දැන් එහි වැඩ කවයුතු අවසාන වේගන යනව. එපමණක් නො වෙයි, ජාතික විමුක්තිය සඳහා සටත් කළ සැම දෙනකුගේම වගේ පුතිමා රට පුරා පිහිටුවාගෙන යනව. මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද හිමි, කර්නල් ඕල්කොට්, අනගාරික ධර්මපාල, වලිසිංහ හරිස්චන්දු ආදී ජාතික වීරයන්ගේ පුතිමා ලංකාවේ නොසෙක් පුදේශවල පිහිටුවාගෙන සනව. බුද් බ ශාසනයේ චිරස් විතියට අප කර තිබෙන වැඩ ඒ වයි. ලංකාවේ කිසිම රජෙකු ගෙන්, කිසිම ආණ්ඩුවකින් බුද්ධ ශාසන යට මෙතරම් උසස් සේවයක් කිසිම කලෙක සිදු වුණෝ නැති බව කියන්ට සතුටුයි. මා මේ කරුණු විශේෂයෙන් සඳහන් කළේ, බුද්ධාගමට අපි තැනක් දුන්නේ නැතැයි නිතරම අපට චෝදනා කරන නිසයි.

වෙන් කළා නම එසේ කළේ 1953 ද එවකට අගමැතිව සිටි ඩඩ්ලි සේනානායක ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාව මහතා විසිනුයි. ඊළඟට 1954 දී මම දීර්ඝ කරන්ට කලින් මගේ අතුරු රුපියල් විසි ලක්ෂයක වැය ශිෂීයක් ඉදිරි යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්ට සතුටයි. පත් කළා, බුද්ධ ජයන්ති උත්සවය සමුපකාරය මගින් බඩු මිළ බස්වන්ට සඳහා. ඒ පිළිබඳව සංස්කෘතික සමු පකාර තොග වෙළඳායනන අගුණවුකාරතුමාගේ කථාව:

ස් තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යට බඩු බෙද හැරීම භාර දුන්නොත් මිළ බහිනවා ඇත, යනුවෙන් දුවා රාජාසන කථාවේ සඳහන් වී තිබෙනව. සම්බන් ධවයි, අපි මේ යෝජනාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. එ මෙසේ යි :

." එහෙත්,

සමුපකාර තොග වෙලද ආයතනය දැනට කර ගෙන යන වැඩ කටයුතු අනුව සමුපකාර වාාපාරය පිළිබඳ මුළු සංකල්පය ම අත්හැර ඇති බවත්. මෙම ආයතනයේ දැනව පවත්නා දූෂිත අකාර්යක් ෂම තත්ත්වය උඩ, තව තවත් බඩු භාණේ ඩ බෙදා හැරීම මෙම ආයතනයටම භාර දිමට කිසියම් වෑයමක් කළහොත් එසේ කිරීම ජිවන වියදම තව තවත් ඉහළ යෑමට හේතුවක් වන බවත් කණගාටුවෙන් පුකාශ කරමු."

මා හිතන හැටියට මේ ආණ්ඩුව පළමු වෙන් පිහිටුවන ලද අවස්ථාවේදී, එනම් 1956 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පරදවන අවස්ථාවේදී, ඉදිරිපත් කළ පොරොන්දු පුකාශනයේ තිබුණු එක් තරා කරුණක් තමයි, "එක්සත් ජාතික ,පකුෂය පරදවා අපි ආණේඩුවක් පිහිටුවුව හොත් පළමුවෙන්ම අපි කරන්නේ ජීවන වියදම අඩු කිරීමයි" කියන එක. මහ ජනයා එකල එය විශ්වාස කර එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පරදවා දැමුව. ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයට පත් කළේ ඔවුන් ජීවන වියදම අඩු කරනවා යයි කී නිසයි. ජීවන වියදමය කියන්නේ මනුෂායාට එදිනෙදා ජීවත් වීමට අතාවශා පාරිභෝගික දුවා ලබා ගැනීම සඳහා කරන්ට සිදුවන වියදමටයි. අද ඒ අතා වශා දවා සොයා ගැනීමට මහජනශාට නොයෙක් කරදර හිරිහැර විදින්ට සිදුවී තිබෙනව. මා මේ කාරණය විශේෂයෙන්ම ගරු මුදල් ඇමනිතුමාට මතක් කළ යුතුයි. අද හැව්ලොක් ටවුන්, වැල්ලවත්ත, වැනි පුදේ ශවල දවල් 12 න් පසු ආහාරයට ගන්න කිසිවක් වෙළඳ සැල්වල නැහැ. එලවළු නම් තිබෙනව ; ඒ ත් උදේ ගණන මෙන් දෙගුණයක් මිළ වැඩියි මේ ආකාර යට දුප්පත් ජනයාටත් මධාම පන්තියේ ජනයාටත් දිනෙන් දින විදින්නට වන දුකක් තමයි බඩුවක් ගන්නට කඩයකට ගිය විට ඒ වායේ මිළ ඉහළ ගොස් තිබීම. 1956 සිට බඩුවල මිළ ඉහළ ගොස් තිබෙන වා. ගණන් වශයෙන් එය කියන්නව ගියොත් බොහෝ වේලාවක් ගත වේවි. මම එකක් කියන් නම්. සත 50 ට ශිඹුණු bසුපුර(aharලම්මාdatමබදා දීම බාර දීමෙන්ද කියා

රාත්තල දැන් රුපියල් 4 යි. මොන කරුම යක් වෙලාද මම දන්නේ නැහැ. මා මුදල් ඇමතිතුමා විවේචනය කරනවා නොවෙයි. අද නිබෙන තත්ත්වයයි කියන්නේ. අද තිබෙන තත්ත්වය ඉතාම භයානකයි, සාමානාඃ ජනයා කාලා බීලා ඇදලා ඉන්නේ කොහොමද කියා මට හිතෙනවා. ඒ විධී යේ භයානක තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ. දිනෙන් දින ජනගහණය වැඩි වීගෙන යනවා. මේ පුශ්නයත් දිනෙන් දිනම උගු වීගෙන යනවා. එවැනි අවස් ථාවක මේ පුශ් නය විසදීමට තමුන් නාන්සේලා රාජාසන කථාවෙන් කර තිබෙන එකම යෝජනාව නම් බඩු බෙදීම සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකට දෙනවෘය කියන එකයි.

මුදල් ඇමතිතුමා ඔය ආසනයේ සිටිනවා දැකීමට මම හරි ආසයි. එතුමා මම බොහොම ගෞරව කරන මගේ මිතුයෙක්, 1936 සිට ඒ මහතා සමග මා ඇසුරු කර තිබෙනවා. ඒ කාලයේ එතුමා තරුණයි; හොඳ තරුණයෙක් ; ඉලන් දාරියෙක්. එතුමා 1936 දීත් රජයක් පිහිටුවීමට ලොකු උත්සාහයක් ගත් කෙතෙක්, අවිස්සා වේල්ලේ මන් නීතුමාත් සමග. නොයෙක් නොයෙක් කාරක සභාවලට ඇමතිවරුන් තෝරන සාකච්ඡා සභාවක් තිබුණා මට මතකයි. මට හරියට මතකද මා දන්නේ නැහැ, අධාපන ඇමනිකමට මාහෝ ජයා මහතා හෝ—දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකු— තෝරන අවස්ථාවේදී එතුමා මාව තේරුවා මට මතකයි. ඒ නිසා එතුමා මගේ මිතුයෙක්. මිතුයෙක් හැටියට එතුමා මගේ පඎසේ සිටිනවා නම් එකහෙලාම මුදල් ඇමතිකම බාර දෙනවා. එතුමා ඔය ආසන යට පැමිණීම ගැන පෞද්ගලික වශයෙන් මා සතුවුයි. එතුමා නැණවත් ගුණවත් මහත් මයෙක්. වැරැද්ද තම් මාර්ක්ස්වාදි යෙක් ය කියා බොරුවට පුකාශ කරන එක යි. එතුමා මාර්ක්ස්වාදියෙක්ය කියා මා නම් හිතන්නේ නැහැ. එතුමා මේ ආසන යේ වැජඹිම ගැන පෞද්ගලික වශයෙන් මා සන්තෝෂයි. එක්සත් ජාතික පඤය වශයෙන් නොවෙයි, පෞද්ගලික වශ යෙන් මගේ සන්තෝෂය පුකාශ කරන්න කැමතියි. මේ ජීවන වියදම් පුශ් නය, ආහාර දුවසවල නැත් නම් බඩුවල මිළ ඉහළ යෑමේ පුශ් නය, ආදී මේ උගු පුශ් න විසඳන් නට යන්නේ සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකට

අගුණ කුකාරතුමාගේ කථාව:

[ඒ. රත් නායක මයා.] එතුමාගෙන් මා අහත්ත කැමතියි. වෙන අවුරුදුවල නම්—1956 සිට 1963 දක්වා **—**මෙවැනි රාජ්ංසන කථාවල සඳහන් කර තිබුණා තොයෙක් තොයෙක් දේවල් කරනවාය කියා. දුවෳවල මිළ වැඩි වේ ගෙන යනවාය, ඒ පුශ්නය උගු වෙනවාය, මේ ආණ්ඩුව එය විසඳනවාය, ආදී වශ යෙන් වෙන අවුරුදුවල නම් සදහන් කර තිබුණා. මේ අවුරුද්දේ එය කරත්ත යන්නේ කොහොමද? සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකට බාර දීමෙනුයි. සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එක ගැන මා දිග කථාවක් කරන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ ගැන ලොකු විස් තරයක් ගිය අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛන විවාදයේදී එතුමා විසින්ම කර තිබෙනවා.

ගරු මන් නීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்) (An hon. Member) අර බිත්තර කථාව.

ඒ. රත් නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

ඔව්. බිත්තර කථාව බොහොම විස්තර ඇතිව දන්නේ අපේ මුදල් ඇමතිතුමා තමයි. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ විස් තර දන් නෙ එතුමායි. සමූපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ තිබෙන දූෂණ කිුයා හා දුර්වල පාලනය සෙවීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ යුතුය කියා මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. අප සියල්ලන්ගේම සහයෝගය ඇතිව වැලිමඩ ගරු මන් නීතුමායි (කේ. එම්. පී. රාජරත්ත මයා.) ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ. ඒ කොමිෂන් සභාව පත් නොකළ එක ගැන මට කනගාවූයි. එසේ කොමි ෂත් සභාවක් පත් කරනවා වෙනුවට දැන් හැම සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ගැනම සොයා බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් කරන්ට අදහස් කරනවාය කියා ආරංචියි. එයින් වැඩක් වන්නෙ නැහැ. මේ ආත්මයේදී අපට ඒකෙ පුතිඵලයක් දැනගන්ට ලැබෙන්නෙ නැහැ. ලංකාවේ දුවා බෙදා හැරීම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට භාර දීමෙන් දුවා මිළ පහළ බසීවිය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තුළ බලාපොරොත් තුවක් තිබෙන්වීම් තම් විසික් තුමන් සමුපකාර කටයුතු

ස් තුනි යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය ඉෂ් ට නොවන බවට මගේ කිසිම අනුමාන යක් නැහැ.

කථානායකතුමනි, සමූපකාර ගරු වනාපාරය උසස් වනාපාරයක්. නමුත් වතී මාන රජය එහි මූලික පුතිපත්ති උල්ලං ඝනය කරන වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. අද නම් සමුපකාර කියන එක මහජනයාගේ වනපාරයක් නොවන තැනව කටයුතු සැලසී තිබෙනවා. මගේ අදහසේ හැටියට සමාජවාදී ආණ්ඩුවක පදනම විය යුත්තේ සමුපකාරයයි. සමුපකාරයේ වැද ගත් පුතිපත්ති අතරෙන් "ඔබ සැමටත් සැම ඔබටත්" කියනවා වගේ සැම දෙනාම සමාජය වෙනුවෙන් තමන්ගේ ජීවිතය කැප කර තියා කිරීම එකක්. සමුපකාරයේ වැදගත්කම එයයි. ඒ නිසා සමුපකාරය ස්වනත්තුයක්. ස්වතන්තුය කියන්තෙ කැමැත්තෙන් පුද්ගලයන් ගණනාවක්, සමූහයක්, එක්කාසු වී සමානාත්මතාව යෙන් යම් පරමාර්ථයක්, අභිපුායක්, ඉෂ්ට කර ගත්ට ගෙන යන වෲප රයක්. මේක බොහොම පුරාණ වනපාරයක්. අත් කම් කුමය ගැන ගරු වෙළඳ ඇමනිතුමා දන් නවා ඇති. කුඹුරේ වැඩට හියත්, හාන් න ගියත්, ගොයම් නෙළන් න ගියත්, ගොයම් කපන්න ගියත්, කමතව ගියත්, කමතෙන් වී අටුවට ගේන්න ගියත් ඒ හැම තැනකදීම ඔබ සැමටත් සැම ඔබටත් කියන පුතිපත්තිය අනුවයි අපේ ගම්බද ජනතාවගේ ජීවිතය හැඩගැසුණෙ. ඒ නිසා සමාජවාදයේ ඉතාම වැදගත් පදනමක් මේ සමූපකාරය. එබැවින් සමූපකාරයේ මූලික පුතිපත්තිය කඩන්ට එපා. අද මේක දුවා බෙදා දීමේ ආණ්ඩුවේ ආයතන යක් කර තිබෙනව. එයින් මේ ලෝකෙ නැති අකටයුතුකම් පවා ඇතිවෙන්න පුළු වන්. මා ඒ ගැන කනගාටු වෙනව. ඒ නිසා සමූපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා විවෘත කිරීම ඉතාම වැදගත්.

ගරු කථානායකතුමනි, දැන් මුළු සමුප කාර සංගම්වල පුධාන ආයතනය වශයෙන් සමූපකාර සමිනි සම්මේලනය පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ සම්මේලනයට අධෳක්ෂ වරුන් පත්වත්තේ සියලු දෙනාශේම ඡන් දයෙනුයි. ඒක මහජන වාහපාරයක්. සංගමයට ගමේ සමිතියෙන් පළාතේ තෝරනවා. නියෝජිතයන් ගරු

අගුණඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

උනන්දුවෙන් කිුයා කළ කෙනකු නිසා ඒ ගැන හොඳින් දන්නවා ඇති. අපේ නාත් තත් ඩියේ ගරු මත් තුීතුම.ත් ඇල්බට් එf ප්. පිරිස්) සමුපකාර කටයුතු ගැන බොහොම උනන් දුවෙන් කටයත කළ කෙනෙක්.

ඉතින් කලින් තිබුන කුමය අනුව සමූපකාරයේ සෑම නිලධාරියකුම පත් වන්නේ ඡන්ද බලයෙන් බව හොඳින් දන් නවා ඇති. ගමේ සමුපකාරයෙන් පළාතේ සමූපකාරයට නියෝජිතයන් පත් වන අතර පළාතේ සමූපකාරයෙන් සමූප කාර මහා සම්මේලනයට නියෝජිතයන් පත් වෙනවා. මේකයි කලින් තිබුණු කුමය. මා සමූපකාර කටයුතු භාර ඇමතිවරයා වශ යෙන් සිටියදීයි, සමුපකාර තොග වෙළෙද ආයතනය ඇති කිරීම සඳහා වෘවසථා මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත කළේ. ඒ අවසථා වේදී ලංකා සමසමාජ පකුෂය ඊට විරුද්ධ වුණා. තොග වෙළෙඳ ආයතනයට පවරන් නට යන කටයුතු සමූපකාර සම්මේලනයට හෝ එහෙම නැත්නම් ඡන්දයෙන් පත් වන ආයතනයකට හෝ පත් නොකරන් තේ මන්දැයි ඒ අය එදා පුශ්න කළා. එක් කෝ ආණඩුව මඟින් ඒ කටයුතු කර ගෙන යන ලෙසත්, එහෙම නැත් නම් ඡන් දයෙන් පත් වූ ආයතනයකට ඒ කටයුතු භාර දෙන ලෙසත් එදා ඔවුන් කියා සිටියා. නමුත් අද වන තුරු සමුපකාර තොග වෙ ළෙඳ ආයතනය පවත්වාගෙන යනවා. දන් එහි පුධාන නිලතල දරනු ලබන්නේ ඇමනි තුමා විසින් පත් කරන ලද තිදෙනෙකු විසි නුයි. දැන් එයට කවුරුත්වත් ඡන්ද යෙන් පත කරන්නේ නැහැ. දැන් එය සංයුක් ත මණ් ඩලයක් බවට පත් වී තිබෙ නවා. ඒ වගේම අද එය සෑම පළාතකම ගබඩා විවෘත කරමින් යනවා. වැඩි වශ යෙන් මේ ගබඩා විවෘත කරනු ලබන්නේ සමුපකාර තොග සංගම් තිබෙන පළාත් වලයි. සමුපකාර කඩ සමඟ තරඟ කිරීම සඳහායි සමුපකාර තොග වෙළෙද ආයතනය මඟින් මේ ගබඩා පිහිටුවා තිබෙන නේ. සමුපකාර මහා සම්මේලනය මීට විරුද්ධත්වය පුකාශ කොට තිබෙනවා.

මේ විධියට තොග වෙළඳ ආයතනයේ ගබඩා පිහිටුවන්නට එපායයි 1961 දීන්, 1962 දීත්, 1963 දීත් සමුපකාර මහා සම්මේලනය යෝජනා සම්මත

තිබෙනවා. මේ විධියට කටයුතු කරගෙන **යැමෙන් සමූපකාර ව**හාපාරය කඩාකප්පල් වෙන බව දන්වා යවා තිබෙනවා. සමහර විට දේ ශපාලන බලකොටු හැටියටයි, මේ සමුපකාර ගබඩා විවෘත කරන්නේ. ඒ ගැන නිදර්ශන ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනි. එක් සත් ජාතික පක්ෂයට හිතවත් කෙනකුගේ සිනමා ශාලාවක් ශී ලංකා නිදහස් පඤයේ උදවියගේ වුවමනාව පිට වස්වා දමන්නට යෙදුණා. ඉන් පසු එය සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනයේ ගබඩාවක් සඳහා පාවිච්චියට තිබෙනවා. මේ වැඩේ කෙළේ මනුෂායාට සිනමා ශාලාව විවෘත කරන්නට ඉඩ නොදීම සඳහායි. පකාර ගබ්ඩා හැම තැනම විවෘත කරගෙන යතත් ඒවාට ගොස බැලුවහොත් තත්ත් වය ඉතාමත් කතාගාවුදායක බව පෙනී යාවී. පෙරෙයිදා පුධාන තොග වෙළෙඳ ගබ ඩාවකට ගොස් මා බොම්බයි ලුනුත්, රතු ලුනුත්, අර්තාපලුත්, සීනිත් ඉල්ලුවා. නමුත් මේ හතර වර්ගයෙන් එක වර්ගයක් වත් මට ලබා ගන්නට බැරි වුණා. බොම් බයි ලුනුත්, රතු ලුනුත් කුණු වෙලාලු. ඈත්තෙත්ම මේක ඉතාමත් කනගාවුදා යක තත්ත්වයක් නොවෙයිද කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් පුශ්න කරන්නට කැම තියි. කුමාර වීදියේ තිබෙන අලංකාර ගොඩ නැගිල්ලක් දැන් පාලු අම්බලමක් වගේ වී තිබෙනවා. එහි සියලුම රාක්ක හිස් වී තිබෙනවා. කරන්නට වැඩක් නැතිව සේව කයන් හිට ගෙන බලා සිටිනවා. මෙය කොතරම් කනගාවුදයක දර්ශනයක් ද ? වුව මතා කරන ආහාර දුවා බෙදා හරින්න මෙම ආයතනයට පුළුවනි. නමුත් මෙසේ වැඩ කටයුතු කිරීමෙන් බඩු මිළ අඩු කරන් න පුළුවන්ද කියා මා පුශ්න කරනව.

මේ බඩුවල මිළ ඉහළ යාමට හේ තුව කුමක්ද කියාත් ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. රටට වුවමනා පුමාණයට බඩු ගෙන් වන්න ආණඩුව ඉඩ දෙන්න නැහැ. ලංකා වෙ පාරිභෝගිකයාට යම් පුමාණයක් බඩු වුවමනා කරනවද, ඒ පුමාණයට බඩු ගේන්න ආණ්ඩුව ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. ඒ නිසයි, බඩු හිඟ වන්නෙත් ; බඩු මිළ ඉහළ යන්නෙත්. අද ලංකාවෙ බඩු ගැනී ටම තියෙන සථානවල පෝලිම් හැදෙන් නෙත් ඒ ිනිසයි. බඩු බෙදා හැරීමෙ අකුමික මත කොට තාත් තියෙනවා. එවැනි කරුණු නිසා Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

අගුණේ ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[ඒ. රත් නායක මයා.] හැම තැනම පෝලිම් ඇති වෙනවා පමණක් නොව, ඒ පෝලිම්වල කෝලාහල පවා ඇති වෙතව; මිනීමැරුම් පවා ඇති වෙනවා.

සිරිල් මැතිව් මයා. (කොළොත්ත) (திரு. சிரில் மதியூ—கொலன்ன) (Mr. Cyril Mathew-Kolonna) පෝලිම්වල ළමයින් හම්බ වෙනව.

ඒ. රත් නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

තමුන් නාත් සෙල බ්ලැක් මාර්කට් කාර යන් හැටියට කොටසක් හංවඩු ගහන බව පේනව. කවුද බලැක් මාර්කව් කාරයින් බෝ කළේ ? කොහොමද, බ්ලැක් මාර්කට් කාරයින් බෝ වන්නෙ? කොයි මිනිහත් වැඩියෙන් මුදලක් හම්බ කර ගන්න අව සථාවක් ආවොත් එය එකතු කර ගත්න කැමතියි. මා එක කාරණයක් දෙකක් පම ණක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. ලංකාවෙ 86 ලකෘයක් ජනගහනය සිටින අවසථාවේදි, ඒ කියන්නෙ 1956 දී, කරවල හොණිඩර 7 ලක්ෂ 10 දාහක් ගෙන් නුව. මේ හත් අවු රුද්ද ඇතුළතු ජනගහනය 16 ලක්ෂයක් තරම වැඩි වුණා. නමුත් කරවල ගෙන්නු වෙ හොණේ ඩර 6 ලක්ෂ 50 දාහයි. එතකොට කරවල කොතරම් පුමාණයකින් අඩු වී තිබෙනවද ? සෙනග 86 ලක්ෂයක් සිටියදී කරවල හොණෑ ඩර 7 ලක්ෂයක් ගෙනාව නම්, මේ අවුරුද්දෙ හොණ් ඩර 10 ලක්ෂ යක් විතර ගෙන්වන් න ඕනැ. ඒ වෙනුවට ගේ න් නුවෙ 6 ලකු 50 දාහයි. මේ ගැන හිතත්ත විශෙෂඥයන් ඕනේ තැහැ. අද වෙළඳ පොළේ තත්ත්වය කොහොමද ? වුවමනා කරන්නෙ 100 නම්, 105 ක් සප යත් න අපට පුළුවන් කම තියෙනව නම්, එතන කළුකඩයක් ඇති වන්නෙ නැහැ. 100 ක් වුවමනා කරන තැනට අපට සප යන්න පුළුවන් චන්නෙ 95 නම් එතන කළුකඩයට මහ පැදෙනව. 10 ලඤයක් විතර වුවමතා තැනට 6 ලක්ෂ 50 දාහක් පමණ ගෙන් වන් න අවසර දුන් නාම කොහොමද කළුකඩු ඇති වීම නවත් වත්තෙ? එම නිසා කළුකඩ බෝ කර තියෙන්නෙ අපේ වර්තමාන ආණ්ඩුවය කියා මා කියනව. එහෙයින් අපශේ සම්පූර්ණ චෝදනාව ආණ්ඩුව භාර ගන්න ම්නෑ. අද කරවල හිඟයක් තිබෙනවා නම්, රෙදි හිඟය ඇති කිරීම පිළිබඳ චෝදනාව noolaham.org | aavanaham.org

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඒ නිසා පෝලිම් ඇති වී තිබෙනව නම්. ඒ නිසා නොයෙකුත් දුෂණ ඇති වී තිබෙ නව නම්, ඒ සැම දෙයකටම වග කිව යුත්තේ වර්තමාන ආණ්ඩුවයි.

අපි රෙදි ගැන බලමු. 1961 දී රෙදි යාර 13 කෝටි 33 ලකුෂයක් ගෙන්නුව.

ගරු ඉලංගරන්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன) (The Hon. Ilangaratne) මෙහෙ කොච්චර හැදුවද ?

ඒ. රත් නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்னையக்க) (Mr. A. Ratnayake)

මෙහෙ වැඩිම වුණොත් 1 කෝට් 50 ලක්ෂ යක් විතර හැදෙන න ඇති. රටේ ජනගහ නය අවුරුද්දකට 3 ලක්ෂයක් විතර වැඩි වෙන බව පේනවා. එතකොට 1962 දී ගෙන් නුවෙ 12 කෝටි 50 ලක්ෂයයි.

ගරු ඉලංගරන්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன) (The Hon. Ilangaratne) ඒ අවුරුද්දේ මෙහෙ කොච්චර නිපදෙව්

ඒ. රත් නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

ඒ අවුරුද්දෙත් ඒ තරම් වැඩි පුමාණ යක් නිපදවුණේ නැහැ. පවර්ලුම්ස්වලින් නිපදවන පුමාණය තමයි, නිපදවුණේ. නමුත් 1963 දී කොපමණද ගෙන්නුවේ? යාර 7,60,00,000 යි. බාගයකට කි**ට්**ටු තරම අඩු වුණා. අපට වුවමනා පුමාණයෙන් බාගයක් වත් නිෂ්පාදනය වුණා නම් කමක් නැහැ. නමුත් අපේ රටේ නිෂ්පාද නය වූ පුමාණය 1,50,00,000 ක් පමණ වන්න ඇති. ඒක ඉතා සුළු පුමාණායක්. මේ අනුව පිටින් රෙදි ගෙන්වන පුමාණය හරි අඩක් පමණම අඩු වුණා නම් කොයි විධියට ඒ රෙදි බෙදන් නද කියා මම තමුන් නාන් සෙගෙන් අහන් න කැමතියි. ඒ නිසා කළු කඩය ඇති කළේ කවීද? රෙදි හිඟය ඇති කළේ කව්ද? ලෝකයේ රෙදි හිත යක් නැහැ. අපට ඕනෑ තරම් රෙදි පුමාණ යක් ලෝකයේ වෙනත් රටවලින් ලබා ගන්න පුළුවන්කම තියෙනව. ඒ නිසා කළු කඩය ඇති කිරීම පිළිබඳ චෝදනාව, අගුණේ ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

මා එල්ල කරන්නෙ මේ ආණ්ඩුවටයි. මිළ බස්වන්න නම් පුළුවන් තරම් බඩු ගෙන් වන්න ඕනෑ. පුළුවන් තරම් බඩු ගෙන් වන්න බැරි නම් ඒවා ලංකාවෙ නිෂ්පාද නය කරන්න ඕනෑ. ලංකාවෙ තියෙන පුශ් නවලට තියෙන්නෙ එකම උත්තරයයි. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ළඟ ඇලඩින්ගේ පුදුම පහනක් නැහැ. අපේ පුශ්නවලට තිබෙන එකම උත්තරය නම් පුළුවන් තරම් දුවා පුළුවන් තරම් බනය—ලංකාවේ නිපදවීමයි. එක මාර්ගයකින් පමණක් නොව හැකි සෑම මාර්ගයක්ම යොදවා ඒක කරන්න ඕනෑ.

අපේ රටේ ජනගහනය අවුරුද්දකට ලක්ෂ 3 බැගින් වැඩි වේගන යනව. තුව අවුරුදු 5 ක් මේ විධියට ගියොත්, වුවමනා පුමාණයට නිපදවීම වැඩි නොවුණොත්, අපේ ආහාර පිළිබද තත්ත්වය කුමක්ද? දැනටම සමහර නගරවල, ගම්වල 12 න් පස්සෙ කඩයකට ගිහින් කැමට ගන්න කිසිම දෙයක් නැහැ. තව අවුරුදු දෙක තුනක් යන විට ඇති වන්න පුළුවන් තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලන්න. ලංකාවේ පුශ්න විසදීමට තිබෙන එකම මාර්ගය නම් පුළුවන් තරම් ඛනය නිපද වීමයි. ඕනෑ තරම් ධනය නිපදවනව නම් අනික් සෑම පුශ්නයක්ම විසදා ගන්න පුළුවන්. ධනය වුවමනා පුමාණයට නිපද වනව නම් ඒ ඛනය සාඛාරණව බෙදා ගන්න පුළුවන්. ආණ්ඩුවකට සම්පූර්ණ බලය තියෙනව, ඛනය සාඛාරණව බෙදන් න. ධනය සාධාරණ විධියට බෙද නවට අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. සෑම ශාස්තුඥයෙක්ම කියා සිටින්නෙ විශේෂයෙන් දුප්පත් රටවල—අළුත නිද හස ලබා දියුණුවන රටවල—හැකි සෑම මාර්ගයකින්ම පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් ඛනය වර්ඛනය කිරීමට කටයුතු කළ යුතු බවයි. පෞද්ගලික වේවා, සමුපකාර වේවා, සමාගම්වල වේවා, රජයේ වේවා, සෑම ආයතනයකම පුළුවන් තරම් ධනය උපදවන මාර්ග ඇති කරන්න ඕනෑ, ඛනය ඉපදෙව්වොත් තමයි, අපට මේ පුශ්ත වලින් මිදෙන්න පුළුවන්.

මගේ කථාව අවසාන කරන්න පෙර සමාජවාදය ගැනත් වචනයක් කියන්නට සතුටුයි. අපිත් පුජාතන්තුවාදි සමාජවාදි

සමාජවාදියෙක්. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්න සියලු දෙනත් සමාජවාදියො. මාක් ස්වාද යත් එක් එක්කෙනා එක එක විධියට පිළි ගන් නවය කියා අවිස් සාවේල් ලෙ ගරු මන් නී තුමා පුකාශ කළා. මාක් ස්ගෙ මාක් ස්වාදය එකක්. ලෙනින් ගේ මාක් ස් වාදය එකක්. ස්ටාලින්ගේ මාක්ස්වාද**ය** තව එකක්. කෘෂෙප්ගේ මාක්ස්වාදය තවත් එකක්. ස්ටාලින් ගැන කෘෂෙප්ගෙ කථාව කියවන ලෙස මම ගරු මන් නීවරුන් සියලු දෙනාගෙන්ම ඉල්ලා සිටිනව. ඒ ක කියෙව්වොත් තමුන් නාන් සෙලාට ස් ටා ලින් ගැන සම්පූර්ණ අවබෝධයක් ඇති වේවි. රුසියාවේ මාක්ස්වාදය එකක්. චීනයේ මාක්ස්වාදය වෙන එකක්. ඇල් බේනියාවෙ මාක්ස්වාදය තවත් එකක්. ඉන්දුසීනියාවෙ තියෙන්නෙ " ගයිඩඩ් ඩිමොකුසි" කියල තවත් එකක්. ඊජිප්තු වෙ තියෙන්නෙ තවත් එකක්. ඒ වගේම අයුබ්ඛාන් යටතෙ තියෙන්නෙ තවත් එකක්. එක එක රටේ එක එක විධියෙ පාල නයක් තිබෙන බවයි ඔයින් පෙනෙන්නෙ. එක එක රටේදි එක එක විධියෙ වෙනස් වෙනස් පාලනයක් තමයි තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා වෙන්න ඇති අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන්තී (සී. පී. ආර්. ගුණවර්ඛන මයා.) කීවෙ අනිච්චාවත සංඛරා කියලද කොහෙ ද. සමාජවාදය එක එක වෙලාවට එක එක පුද් ගලයට එක එක විධියෙන් පෙනෙන දෙයක් වෙලයි තියෙන්නෙ. කොයි හැටි වෙතත් අපිත් තමුන්නාන්සෙලත් සමාජ වාදය පිළිගන් නව.

අවිස් සාවේල් ලෙ ගරු මන් නීතුමා කියා සිටි දේ කට මා ඇහුම්කන් දුන්න. මොකක් ද එතුමා කිව්වෙ ? මම තමයි මේ රටට පළමුවෙන්ම සමාජවාදය ගෙනාවෙ කියල එතුමා පුකාශ කර සිටියා. එතුමා කෙරෙහි මා තුළ විශාල ගෞරවයක් තිබෙනව. ඒ නිසා මේ අවස්ථාවෙ මා කල් පතා කරනව එතුමා පුකාශ කළ වචන වග යක් ගැන සඳහන් කළ යුතුය කියල. යම් යම් අවස් ථාවලදී එතුමා හරියට ආලවක යක් ෂයා වගේ හිටියට මොකද වෙනත් බොහෝ අවස්ථාවල එතුමා ඉතාමත්ම කරුණාවන් ත මහත්මයෙකු හැටියට ඉත්ත බව කවුරුත් පිළිගත්තව. ඒ නිසා හොඳ වෙලාවක මා කියන කාරණය ගැන ටිකක් කල්පතා කර බැලුවොත් හොදයි. යො. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මුණ්තීතුමාත්aharඅලංගැනුමා එතුමා කළ චෝදනාව ගැන noolaham.org | aavanaham.org

අගුණේ ඩුකාරතුමාගේ කථාව:

[ඒ. රත් නායක මයා.] හොඳ වෙලාවක කල්පනා කර බලන්න. අප හඳුන් වා දීමට එතුමා පෘවිච්චි කළ වචන මොනවද? "හයර්ලිංග්ස් ඔfප් ඉම්පීරිය ලිස් ට්ස් " යනුවෙන් තමයි එතුමා අප හැඳින් නුවෙ. කී දෙනාටද ඔක තේරෙන් නෙ ? ඔය විධියට අපේ රොමානිස් මහත් තයලට එහෙම කිව්වට කොයි ජාතියෙද කියල තේ රෙන් නෙවත් නැහැ. මේකෙ ඇති තේරුම මොකක්ද? වෙන අය නම් එහෙමද කියන්න දන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා එතුමට අවවාදයක් දෙන්න කැමනියි.

සමාජවාදය කියන එක ලංකාවට අලුත් දෙයක් නොවෙයි. අවුරුදු විස් සකට නිහ කට ඉහත මේ රටට බිහි වුණු දෙයක් එහෙම නම් නොවෙයි සමාජවාදය. සමාජ වාදය යන නමින් එය හදුන් වන් න පටන් ගත් දිනය ගැන නම් කියන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ වුණත් සමානාත්මතාව හෙවත් සමානාත්මතා ධර්මය නමින් ඔය අදහස බොහෝ කාලයක ඉඳල මේ රටේ පවතිනව. සතර සංගුහ වස්තුවට ඇතුළත් ඉතාමත් වැදගත් දෙයක් තමයි සමානාත්මතාව. ඒකත් සමාජවාදයෙමයි ගැණෙන්නෙ. අවුරුදු දහකට දෙදාහකට වඩා පරණ දර්ශනයක් හෙවත් විශ්වාස යක් හැටියට ඒක අපිත් පිළිගන්නව. කොයි, කොයි නම්වලිනුත් එකම බර්මය තමයි හඳුන් වන් නෙ. ධර්මයෙන් තමයි අපි සමාජවාදය කරා යන්නෙ. ඒ වගේම යුක් තියෙන් තමයි අපි සමාජවාදය කරා යන්නෙ. අවිහිංසාවෙන් තමයි අපි සමාජ වාදය කරා යන්නෙ. ඒ කාරණය පැහැදිලිවම මතක් කර දෙන්න කැමතියි. අප කියා සිටින්නෙ බර්මයෙන් තොර වු සමාජවාදයක් නැහැ කියන එකයි. බර්මයෙන් තොර සමාජවාදයක් ඇති කරන්න බැහැ. යම් රටක වෙනත් කුමය කට සමාජවාදයක් බිහි කළත් එය ධර්ම යෙන් තොරව කරන ලද්දක් නම් එයින් සෙතක් වත්තෙ තැහැ. හිංසාවෙන් යම් රටක සමාජයක් ඇති කළා නම් ඒ රටට කවදාවත් හොඳක් නම් වෙන්නෙ නැහැ. ඒ රටේ ජනතාවට සැපතක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. රටුන්ට ඉතා දුක් බීත ජීවිත ගත කරත්තයි සිදු වෙන්නෙ. ටිකක් කල් පනා කර බලන්න. යම් විධියකින් එකසිය පණසේ මෙගටන් එකක් දැම්මොත් මොකද වෙන්නෙ? පරමාණු am ඉබ්ම බ්ල සින්වෙන් ය කියල. මේ රටේ ධර්ම සමාජයක්

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ද ම්මොත් මොකද වෙන්නෙ? විසි කෝටියක් ජනයා මොන තරම් බියකින්ද ඉත්තෙ කියලා හිතා බලන්න. එහෙම කළොත් මුළු යුරෝපයම විනාශ වන බව කෘෂෙප් මහත්මයම කියල තියෙනව නේ ද? ඒ කියන්නෙ කවදාවත් හිංසාවෙනුත්, පීඩාවෙනුත්, මිනී මැරීමෙ නුත්, ලේ වගුරුවා දැමීමෙනුත් සමාජ වාදයක් ඇති කරනව නම් ඒ සමාජය කවදාවත් සැපතකට පත් වෙන්නෙ නැහැ. කියන එකයි. ඒ සමාජයට බොහොම දුක් විඳින්න සිද්ධ වෙනව. ඒ බව ඉතිහාසයෙන් ඔප්පු වෙනව. ඒ නිසා තමුන් නාන් සෙලා නුවණින් යුක් තව කල් පතා කරන්න. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඉදිරිපත් වෙන්නෙ ධර්මයෙන් සමාජවාද ය කුරා යන් නයි. යුක් තියෙන් සමාජවාදය කරා ගමන් කරන්නයි. අවිහිංසාවෙන් සමාජවාදය කරා යන් නයි. ධර්මයෙනුත්, යුක් තියෙනුත්, අවිහිංසාවෙනුත් සමාජවාද ය ගොඩනංවන්න පුළුවනි.

ස් ටැන් ලි නිලකරන් න මයා. (කෝට්ටේ) (திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன—கோட்டே) (Mr. Stanley Tillekeratne-Kotte) සාධු.

ඒ. රත්නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

කෝට්ටේ ගරු මන් තුීතුමා සාදු කියනව. බොහොම හොඳයි. එතුමා බොහොම අවස් ථාවල පන් සල් යනව. පන් සල් ශිහිල්ල සිල් සමාදන් වෙනව. සිල් අරත් ගිහිල්ල නමස් කාරයත් කියනව. ඒක හොඳයි. ඒක හින් ද වෙන් නත් ඇති අද එතුමා කොමි යුනිස්ට් ධර්මය අත් හැර දමල ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට බැදිල ඉන්නෙ.

ස් ටැන් ලි නිලකරත් න මයා. (திரு. ஸ்டான்லி திலக்காத்ன) (Mr. Stanley Tillekeratne) තැහැ, ආණ්ඩු පක්ෂයටයි.

ඒ. රත් නායක මයා.

(திரு. ஏ. ரத்யைக்க) (Mr. A. Ratnayake)

වෙන්ට ඇති. ඒ නිසා මා කල්පනා කර නව අපට ධර්ම සමාජ්යක් ඇති කරන්න

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඇති කිරීමට මේ ශරු සභාවෙ ඉන්න සිය ලුම ශරු මන් නීන් එකඟ වන බවට කිසිම සැකයක් නැතැයි යන විශ්වාසය පිට මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනව.

අ. භා. 4.20

වෛදාහචාර්ය එම්. සී. එම්. කලීල් (මැද කොළඹ තුන්වන මන්නී)

(டொக்டர் எம். ஃ. எம். கலீல்—கொழும்பு மத்தி மூன்றும் அங்கத்தவர்)

(Dr. M. C. M. Kaleel—Third Colombo Central)

Mr. Speaker, I second the amendment so ably moved by my hon. Friend the Member for Wattegama in such stirring words. I am sorry I would not be able to match his performance. I propose to be brief.

Firstly, I would like to congratulate the Hon. the Prime Minister on her courage and wisdom in asking the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) to join the Government in order to save the country from the grave danger to which it has been led particularly in the financial sphere.

The Hon. the Prime Minister tried several Ministers in the portfolio of She had four different Finance. Finance Ministers in one year but she found that they had all failed. You may think, Sir, that there are a number of others in the Government Parliamentary Group who could have been asked by the Prime Minister to fill the office of Minister of Finance, but the Prime Minister did not do so because she was well aware of her men; she knew they were more asinine than those whom she had already tried.

I must also congratulate the present Minister of Finance on his patriotism in crossing the Floor of the House to help the country. He has left his friends and others with whom he had worked for years and joined the Government. When the call came to save the country from the financial despair to which it had fallen, the hon. Member for Yatiyantota responded.

The same thing can happen in the case of my own leader, the Leader of the Opposition. Supposing an army of an enemy of ours landed in this country—I am not saying that we have any enemies, but you can never say—and the Prime Minister of the Government appealed to the Leader of the Opposition, Mr. Dudley Senanayake, to give such assistance and aid as he could to drive away the enemy, surely then he would not think in terms of the United National Party or any other party. In the face of a national call he would abandon everything and go forward and save the country. That, Sir, is the disastrous position to which this country has been brought by this Government and the Prime Minister was quite right in asking one who has been regarded as an expert in these matters—he was trained in famous London School of Economics, was a lecturer in the University and holds a Doctorate in Economics—to save the country from financial ruin without asking the aid of an expert from outside like an official from the World Bank.

The Prime Minister has also been wise in selecting a leader of the U. L. F. Some time ago on the Galle Face Green was born the U. L. F. and she thought that this was a tremendous danger to this country. In great wisdom—perhaps wantonly or with any definite idea —she smashed this combination of with varying ideologies which had united into this threeheaded monster. She made a fine dissection. She had dissected away the unnecessary parts and has taken the central head. When two living bodies are united and both share common parts in medical terms they are called Siamese twins. case it happened to be "Siamese triplets". She has dissected this body, carved away the unnecessary parts and taken the head into her Government when the financial position of this country is in a bad state. Indirectly she has served this country by this action of hers for which we

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

අහුණේ ඩුකාරතුමාගේ කථාව: ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[වෛදනාචාර්ය කලිල්]

The other point to which I would like to draw the attention particularly of Members of the Government is this reference to the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike who laid the foundation for the progress of the country along socialist lines. Year after year this is said to be inspiration for their work. I knew the late Mr. Bandaranaike much better than most of these people. I was in the same school with him. He was only one or two classes ahead of me. When he came back from England he entered the Municipal Council and later the State Council. We worked together. He addressed a number of meetings in my election campaigns. I have a great admiration for the late Mr. Bandaranaike. He was one of the greatest orators not only of this country but even of the world. He was a very fine speaker. But as far as socialism is concerned it will do no good to this Government to keep on revolving round and round the mulberry bush by repeating his name. You cannot progress in that way. Year in, year out, you talk of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike's socialism and of his having laid down certain principles.

He was in the United National Party and he did a great deal of work there. Why did he leave the party? There were the 8 points which he raised in the Cabinet at that time to which I will not refer as I do not want to make a long speech. All that he wanted was to accelerate the pace at which the U. N. P. was working at that time.

The U. N. P. had its language policy. They said that Sinhalese should be the national language of this country but later, on an amendment, the whole House agreed that Sinhalese and Tamil should be the national languages. The U. N. P. was implementing that policy. What did Mr. Bandaranaike do?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்) (Mr. Speaker)

Order, please!

එකල් හි වේලාව අ. භා. 4.30 වූයෙන් විවාදය කල් තබන ලදි. එනැන් සිට විවාදය 1964 ජූලි 13 වන සඳදා පවත්වනු ලැබේ.

කල්තැබිම

ஒத்திவைப்பு Adjournment

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදින්, පුශ්නය සභාභි මුඛ කරන ලදි: "මන්තුී මණ්ඩලය දන් කල් තැබිය යුතුය"—[ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල.]

කේ. එම්. පී. රාජ්රත්න මයා.

(திரு. கே. எம் பீ. ராஜரத்ன) (Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කථානායකතුමනි, පුවාහණ කටයුතු පිළිබද ඇමතිතුමාට පුශ්නයක් ඉදිරිපත් කිරීමට තිබෙනවා. නමුත් ඒ ඇමතිතුමා මෙහි නොමැති වීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එය ඒ ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කොට ලබන සළුදා වත් ඊට පිළිතුරක් ලබා දෙන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ පුශ්නය ලංකා ගුවන් සේවය සම් බන් ධයෙනුයි. ලංකා ගුවන් සේ වයෙහි නොයෙකුත් අකුමිකතා, දූෂණ ඇති හෙයින් එහි ඇති වෘත්තීය සමිතිත්, වෙනත් අයත් පැමිණිළි ගණනාවක් කළාට පසු, පසුගිය ආණේඩුවේ—ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවේ—ගමනා ගමනය පිළිබද ඇමතිතුමා, වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වන ජේ. පී. ඔබේසේ කර මහත් මයාගේ පුධා නත්වයෙන් යුත් කාරක සභාවක් පත් කළා, එහි කටයුතු පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා. එම කාරක සභාව ඒ කරුණු පරීක්ෂා කර බලා වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළා. වෘත් තීය සමිති මඟින් ඉදිරිපත් කරන ලද චෝදනා බොහෝ දුරට සතා බව එම වාර් තාවෙන් ඔප්පු වී තිබෙනවා. ඒ චෝදනා අතුරෙන් තම හිතවතුන්ට හා නැදැයින්ට රක් ෂා දීම හා ලංකාණ් ඩුවේ විනිමය මුදල් නීති කඩ කරමින්, ලංකා ගුවන් සේවයේ සභාපතිත් ගණකාධිකාරිත් තවත් කීප දෙනෙකුත් මෙරට මුදල් පිටරට යැවීම පුධාන තැන් ගන්නවා. එම වාර්තාවෙහි

Digitized by Noolaham තිමුන් මනායෙකුත් දූෂණ හා හොරමැරකම් noolaham.org | aavanaham.org

ගැන සදහන් වී තිබෙනවා. එම වාර්තාව අනුව කටයුතු කිරීමට පෙර ශී ලංකා නිද හස් පක්ෂය ආණ්ඩුව වෙනස් වී හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණා. එම කාරක සභාව පත් කළ ඇමතිවරයාත් වෙනස් වුණා. දැන් ලංකා ගුවන් සේවය භාරව ඇත්තේ පුවා හණ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වන සමසමාජ පක්ෂයේ අනිල් මුණසිංහ මහතාටයි.

දැනට සිටින ඇමතිතුමා මේ කරුණු ඇත් තදැයි සොයා බැලීම සඳහා සමසමාජ පක්ෂයේ තූත් දෙනෙක් පත් කළා. දෙහි වල-ගල් කිස් සේ මන් නී වන ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වාගේ පුධානත්ව යෙන් පත් කළ ඒ කාරක සභාවට සමසමාජ පක්ෂයේ තවත් සාමාජිකයකු වන මංගල මුණසිංහ මහතාත්, රත්නපුර මන් නී සී. පී. ආර්. වීරසේ කර මහතාත් අඩංගු වුණා. විශේෂයෙන්ම "අව්රෝ" අහස් යාතුා ජාවාරම ගැන පරීක් ෂා කිරීමට පත් කරන ලද එම කාරක සභාවද වාර්තා වක් ඉදිරිපත් කළා. එයිනුත් ඔප්පු වුණා, " අව්රෝ " ජාවාරම මේ රටට විශාල පාඩු වක් ඇති වන එකක් බව. ඒ සඳහා දැන ටම ලක්ෂ 5 ක මුදලක් වැය කර තිබෙ නවා. මේ ලක්ෂ 5 ක මුදල ගියත් අනික් ලකුෂ 25 බේරා ගැනීම සඳහා යම් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නටයි කියා තිබෙනවා.

ඔබේසේ කර වාර්තාවේ විශෙෂයෙන් ම සඳහන් කර තිබෙනවා, ගුවන් සේවා මණ් **බලයේ පුධානියා වන මොල්ලමුරේ මහ** තාත් එහි ගණකාධිකාරීත් වෙනස් කරන් නය කියා. මේ "අව්රෝ" ජාවාරම පිළි බඳව ටෙන් ඩර්වත් හරියට කැඳවා නැහැ. ඒ ගැන මුදල් ඇමතිතුමා පරීක්ෂා කර බලනවා ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනවා. මේ අහස් යාතුා ගැනීමට දැනටම වැඩ කටයුතු යොදා තිබෙනවා. පිටරටිත් මෙවැනි බඩු ගත් තා අවසථාවලදී අනුගමනය කරන පිළි වෙළටත් පටහැනිව මේ අහස් යාතුාවේ වටි නාකමෙන් සියයට 25 ක් වන අත්තිකාර මටත් වැඩියෙන් මුදල් බැංකුව මාර්ග යෙන් යවා තිබෙනවා. ඕනෑකම තිබුණත් නොගෙන සිටීමට බැරි වන අන්දමට මේ ගනුදෙනුව කර තිබෙනවා. එහි කළමනා කාර මොලමුරේ කියන මහත්මයා එසේ

ආණඩුවේ ඇමතිවරුත්ගේ, අගමැතිනියගේ ඉතාමත් ම කිට්ටුවර ඥුතිවරයෙක්. කොයි ඇමතිවරයෙක් පත් කළත් ඒ මහත්මයා භය නැහැ. ඒ මහත්මයා කියත්තෙ මා අගමැතිවරියගෙ කිට්ටු ඥතිවරයෙක් නිසා මාව මෙතැනින් ලෙහෙසියෙන් තල්ලු කරන්ට බැහැ කියායි. හොරමැරකම්, පෞද් ගලික ජාවාරම් නැති කරන්ට කිුයා කරනවා යයි ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා නොයෙක් විට කියා තිබෙනවා. මේ කරුණු සම්බන්ධයෙන් හැම වෘත්තීය සමිතියක්ම වගේ කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. එතැන තිබෙන්නෙ ගද ගහන වැඩ පිළි වෙළක්. එයා සිලෝන් සංස්ථාවේ සාමා නාෲධිකාරී තැන්පත් අබේකෝන් මහත් මයාත් මේ ගනුදෙනුවට සම්බන් ධයි. දැන් ඒ මහත්මයාගේ පුතෙකුට '' ඇව්රෝ " අහස් යානා සමාගමෙන් ශිෂාත්වයක් දී තිබෙනව. වෙනත් ආකාරයකින් මෙය අල්ලස් දීමක්. එම්. එස්. අබේකෝන් තරුණයා දැනට එයාර් සිලෝන් සංස්ථාවේ කරන කෙනෙක් නොවෙයි. සේවය එහෙත් ඒ සමාගමේ පුහුණුවක් ලැබීමට ඔහුට ශිෂාත් වයක් ලැබී තිබෙනව පමණක් නොවෙයි ; ලංකාවේ සිට එංගලන් තයට නොමිළයේ එයාර් සිලෝන් අහස් යානුාව කින් ගමන් කරන්ට පුවේශ පතුයකුත් ලබා දී තිබෙනව. අද හෝ හෙට ඒ මහත් මයා පිටත් වෙනවා ඇති. ඒ පුවේශ පතු යේ අංකය: 1044/31556 ඔහු යන්නෙ අවුරුද්දකින් ආපසු එන්ටයි. ජනසතු සේවා ඇමතිතුමා දූෂණ නැති කරනවායයි නිතරම කියන නිසා මා එතුමාගෙන් අහන් ට සතුටුයි, එළියට ඇවිත් තිබෙන මේ දුෂණ කටයුත්ත සම්බන්ධයෙන් එතුමා කුමක් කරනවාද කියා. මේ සම්බන්ධයෙන් වාර්තා දෙකක් ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. තමුන් නාන් සෙලාගේ පක් ෂයේ මන් නුී වරුන් මේ සම්බන්ධයෙන් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා, මේ කළමනා කරුත්, මණ් ඩලයත් අස් කර වෙනත් පිරි සක් ඒ සඳහා පත් කළ යුතුය කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් කරන්නේ කුමක්දැයි මා දැන ගන්නට සතුවුයි.

ගනුදෙනුව කර තිබෙනවා. එහි කළමනා ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමති කාර මොලමුරේ කියන මහත්මයා එසේ තුමාගෙනුත් පුශ්නයක් අහන්ට තිබෙනව. මෙසේ පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. මේ දුම්රිය සථානාධිපතිවරුන්ගේ සංගමයේ Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

[රාජරත් න මයා.] වාර්ෂික භෝජන සංගුහයක් ටැපොබේන් හෝටලයේ පවත්වා තිබෙනව. මුදල් ඇමතිතුමා එහිදී කථාවක් පවත්වමින් කියා තිබෙනව, භාණ් ඩාගාරය හිස් ය කියා. ඊට පසු ඒ වාර්තාව නිවැරදි කර නැති තිසා මා හිතනවා පෙරේදා "ඩේලි නිවුස්" පතු යේ පළ වූ ඒ වාර්තාව ඇත් තක් ය කියා. ඒ මෙසේ යි:

"The Exchequer is Empty.

The exchequer is empty. With my experience in politics and trade unionism I will try to fill it so that I may be able to give all some sort of decent living."

ගරු කථානයකාතුමනි, මෙය අයවැය ලේඛන විවාදයේදී සඳහන් කළ යුතු දෙයක්. එහෙත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ සභාවට නොකියා පිටතදී කියා තිබෙනවා, භාණි ඩාගාරය හිස් ය කියා. ඒක ඉතාමත්ම බරපතළ පුකාශනයක්. එහි ඇත්ත නැත්ත දන්නෙ අපි නොවෙයි ; ගරු මුදල් ඇමති තුමායි. අද මේ සම්බන් ධයෙන් පුකාශයක් කරන්ට නොහැකි නම් කරුනා කර පුළු වත් තරම් ඉක් මනිත් ඒ පිළිබද පුකාශන යක් අප ඉදිරියේ තබන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනව. කලින් හිටපු මුදල් ඇමතිවරු මොනවා කළාද කියා මා දන්නෙ නැහැ. දැන් වෙළඳ ඇමති වශයෙන් සිටින කලින් සිටි මුදල් ඇමතිවරයා වන ඉලංගරත්න මහත්මයා කිව්වෙ භාණ්ඩාගාරය පිරිලා කියායි. එතුමා මුදල් ඇමතිකමෙන් වෙනස් වන විට මුදල් සාක් කුවෙ දාගෙන ආවද මා දන්නෙ නැහැ, මේ තරම් ඉක් මනට භාණ් **ඩාගාරය හිස් වුණේ. මේ පිළිබද යථා තත්** ත්වය මේ ගරු සභාවට පහදා දෙන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 4.39

කෝ. හෝ රන් මසා. (තිකවැරටිය) (කිලු. රිස. ලොගැத்—ු කිස්සාහැட්டிய) (Mr. K. Herath—Nikaweratiya)

I want to bring to your notice and to the notice of the Minister of Land, Irrigation and Power a grave situation that has arisen in my electorate.

All of us remember the election pledges of the late Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, in 1956.

I remember he said that he would be acquiring large coconut estates and distributing them among the poor peasants, but I am sorry to say that one of his ardent disciples, an hon. Member of this House, who has been sent over next to my seat, has acted most unbecomingly and contrary to the promises of the late Prime Minister, whose policies he claims to follow.

I now come to the point. You and all of us who represent rural areas and those who are actually in the Dry Zone, especially the Hon. Minister of Rural and Industrial Development, would understand that the present policy of this Government, is to give land to those who have come and occupied land irrespective of whether such land was given to them by a land kachcheri or not. Believing that such a scheme was in existence, a number of villagers from my area, from the village called Kirindigalla in the Wanni Hatpattu, went to the boundaries of Deduru Oya, which, I understand, had been earmarked for alienation to the middle-class allottees and which has now been allotted in blocks of 50 acres and above to two Members of this House and to a former Acting Minister who has now retired from active politics. I refer to my predecessor, Mr. Mudiyanse Tennekoon, who was Acting Minister of Finance at that time. I understand that these people have been given over 50 acres each. I do not grudge that, but I strongly protest that such land should have been first given to the villagers before they were given to outsiders.

But what I am coming to is this. These peasants were in peaceful occupation of the land till the first of the month, and on the first of the month the hon. Member for Katugampola (Mr. Leelananda Weerasinghe), along with thugs armed with guns and dangerous weapons, with the assistance of the police, came to this settlement and drove these villagers away by force, burnt their houses and harassed them. The atrocities that they committed on innocent people can only be imagined. It

noolaham.org | aavanaham.org

is difficult, with my vocabulary, to express the atrocities that have been committed by these people on these villagers.

වෛදකචාර්ය නාගනාතන් (டொக்டர் நாகநாதன்) (Dr. Naganathan) You screech!

කේ. හේ රත් මයා. (திரு. கே. ஹோத்) (Mr. K. Herath) Shut up!

The hon. Member for Nallur is vehement when atrocities are committed in Jaffna, but when it concerns us he tries to shout us down.

As I said, the people were forcibly removed and their houses set on fire. These innocent villagers were taken to the police station, where they were kept without bail for one and a half days. They were harassed and they were not allowed to be bailed out. After one and a half days of torture they were produced in the magistrate's court of Kurunegala. magistrate only listened to the complaint of the police and immediately discharged these people. I must pay a compliment to the magistrate for the attitude that he adopted. He gave the police a slating and a bit of his mind when he condemned their highhanded act.

The people concerned had no business to enter the homes of innocent people, burn their houses and remove their goods. I must protest to the Hon. Minister of Lands in this matter. I protested to him earlier and in all fairness to him and to this House I must say that he immediately summoned his Permanent Secretary and ordered an immediate inquiry. I am very thankful to him for that action, but why I am concerned is because an hon. Member of this House has acted in the manner of these Western bravos seen in Western films, firing guns in the air and intimidating innocent villagers. I request you, Sir, you who must preserve the nodification to preser

this House and the dignity of all hon. Members, to hold an impartial inquiry into this matter and whether the hon. Member for Katugampola has behaved like an hon. Member of this House or like a hooligan.

ගරු මෛතීපාල සේනානායක (ගුාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන ඇමනි)

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க---கிராம, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அ**மைச்**

(The Hon. Maithripala Senanayake— Minister of Rural and Industrial Deve-

We thought he had joined your party.

කේ. හේ රත් මයා.

(திரு. கே. ஹோத்)

(Mr. K. Herath)

We do not take discards from your

ගරු මෛතීපාල සේනානායක

(கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க) (The Hon. Maithripala Senanayake) So he claims.

කේ. හේ රත් මයා.

(திரு. கே. ஹோத்)

(Mr. K. Herath)

I earnestly request you, Sir, to go into this matter yourself because the dignity of the House is affected. again thank the Hon. Minister of Lands for the prompt action he took in this matter.

අ. භා. 4.47

ඩී. බී. ආර්. ගුණුවර්ධන මයා.

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගොඩනැ ගිල්ල ඉදිරිපිට ලෙඩුන් 200 ක් පමණ ඒ කරාශි වී සිටිනවා. ඔවුන් එසේ පැමිණ සිටින්නේ මෙයට අවුරුදු හත කලින් පිටරටින් මේ රටට ගෙන්වා ගන් නට යෙදුණු විශේ ෂඥ වෛදාවරයෙක් හෙට පිටත් කරන්න හදනවාය එයට විරෝධය දක්වීමටයි. ඒ කියන්නේ

කල්තැබීම

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ඛන මයා.] මොකක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. එසේ පිට කරන්නේ මොන කරුණක් නිසාද කියාත් මා දන්නේ නැහැ. මොන අන්ද මේ විශේෂඥයෙක්ද කියලත් මා දන්නේ නැහැ. ලෙඩුන් විශාල ගණනක් මෙතනට පැමිණ මේ අදහස පුකාශ කරන්නය කී නිසා මම තමුන්නාන්සේට මෙය පුකාශ කරනවා. මේ කාරණය ගැන පරීක්ෂා කර බලා ඒ ලෙඩුන් වෙනුවෙන් යුක්තියක් ඉටු කරන්නට පුළුවන්ද කියා බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟ කාරණය ගරු සභානායකතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ. මගේ යෝජනා වක් අනුව කැළණිගඟේ සිට ඔරුවල යකඩ කම්හලට ඇළක් කැපීමට මේ ගරු සභ වේ සියලු දෙනාම ඒ කච්ඡන් දයෙන් සම්මත කර ගත්තා. ඒ සෝජනාව ඉදිරි පත් කළ අවස්ථාවේදී මා පෙන්වා දුන් නා, රෝද මගින් ගෙන යනවාට වඩා සියයට 90 ක් අඩුවෙන් වතුරෙන් බඩු මුට්ටු ගෙන යන්නට පුළුවන් බව. ඒ බව පැහැදිලි වශයෙන් පෙන්වා දුන්නා. කොටින් කියතොත්, රුපියල් 100 ක විය දමිනී රෝද පිට ගෙන යන බඩුවක් ගඟෙන් ගෙන යනවා නම් රුපියල් 10 කට ගෙන යන්න පුළුවන්. අපි ඔය ඇළ කැපුවොත් එයින් ගන්නා පුයෝජනය අද හෙට අවසාන වන එකක් නොවෙයි. ඔරුවල යකඩ කම්හලට බඩු මුට්ටු ගෙන **යැ**මට විශාල මුදලක් වියදම් වෙනවා, රෝද මගින් ගෙන යන්නට සුදුනම් වුණොත්. ඒ සඳහා වියදම් වන්තේ මහජනයාගේ මුදල්. ඒ නිසා ඒ බරත් මහජනයා පිට නොදමා ඒ ඇළ කැපීමේ වැඩ පිළිවෙළ වහාම කිුයාත්මක කරන් නටය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න තිබෙනවා. මේ කොළඹ නගරයට ආසන් නව බොරැල්ල ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ වෙන්න ඇති ගෙවල් 200ක් පමණ තිබෙන පෞද් ගලික ධනපතියකුට අයිනි ඉඩමක් හෙට හෝ අනිද්දා වෙන්දේසි කර ඒ ගෙවල පදිංචි අය ඒ වායින් ඉවත් කරන්නට ලැහැස් තියක් තිබෙනවා. එහි පදිංචි අය ඉල්ලීමක් කරනවා වෙන්දේසි කරන්නට යන මේ ඉඩම තක් සේරු කර ඒ දෙම්

මුදලට දෙන් නය කියා. මේ කරුණ අදාළි ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලනවා, ඒ කරුණ ගැන සලකා බලා ඒ ඉඩම මේ අය අතර බෙද දීමට සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන් නය කියා. එවැනි කියා මාර්ගයක් නොගත්තොත් ඒ ගෙවල පදිංචි අයට වහාම ඒ වායින් පිට වෙන් නට සිදු වෙනවා. කැබලි කඩා වෙන් කර බෙදා දෙන් නට පුළුවන් නම් මුදල් ගෙවා ඉඩම් කැබලි

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries will reply.

වෛදහාචාර්ය නාශනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Sir, I will not take more than a few minutes.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමනි)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோ— நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

We must have time to reply.

වෛදහාචාර්ය නාශනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I am sorry that the Minister of Food is not here. In the plantation districts the workers who produce 60 to 70 per cent of the wealth of this country are being issued rice which is not suitable to feed even cattle. This has been going on for some weeks and I have collected samples of it from the estates. I would request the Minister to see that these workers are not treated in such inhuman fashion but that good rice is issued to them.

Secondly, I have spoken to the Minister of Finance about the issue of cheques in Sinhalese to the teachers in the Northern and Eastern දෙකියිzed by දෙන්න F Provinces. On representations made

earlier to the Government, it was very properly stopped. I understand that from this month again cheques are to be issued in Sinhalese. Government desires to settle the language question amicably and to the satisfaction of both sides I request the Minister not to forget it. bringing this matter to the notice of the Minister as a reminder, and I hope he has not forgotten it.

කථානායකතුමා

் (சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The Hon. Minister of Communications.

අ. භා. 4.52

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

் (கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரோர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Sir, he is not here. May I answer. With regard to the question of Air Ceylon I wish to say that the matter is being actively gone into by the Minister concerned. I can assure the hon. Member that in consultation with the unions concerned the whole question of the re-organization of Air Ceylon is being seriously considered and active steps are being taken.

With regard to the Avro 'plane, this matter came up to me as Minister of In point of fact, lawyers were consulted in regard to this matter to see whether it would be possible to cancel that agreement. I am afraid that the steps taken are such that it is not possible to cancel that agreement. Therefore, we were compelled to buy the avro aeroplane. I am sorry. I personally would have preferred to buy two Chipmunks instead of the one that we have to This whole question was considered by the special committee and the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) looked into the legal aspects of this matter and found that it was not possible to cancel the agreement.

With regard to this particular individual who is supposed to be going, the position is not as the hon.

and the Directors of the Air Ceylon Corporation get, under international conditions, a special concession of free air travel.—[Interruption]. Not only that, in the case of the Chairman, his family and children are entitled to that. This is a general international air agreement, a reciprocal agreement that exists not only for Air Ceylon but for all other air lines throughout the world. So, this particular gentleman was going anyhow to England for studies. matter came up to me also to consider whether we should allow this concession which he has already got I thought it better, instead of spending our own money, to make use of this concession that we were getting. Otherwise, we would have had to sanction some exchange from our own That is as far as that quesmoney. tion is concerned.

With regard to the question raised about the empty exchequer, I think the hon. Member knows—and this is not a secret—that the previous Budget was based on deficit financing to the extent of about Rs. 400 million to Rs. 500 million. I do not think it is a secret that if you have a deficit Budget, obviously you cannot have the exchequer brimful. I have said that more than once only to point out to various people who come to me now for immediate relief on various matters like adjustment of wage questions and so on, that all those questions will have to await looking into the whole question of the exchequer. That is the only impli-But I certainly will, during the course of this Throne Speech Debate and more specifically during the Budget Debate, explain the full position with regard to the finances of the country.

In regard to the question raised by the hon. Member for Nallur, I shall look into it.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

In regard to the matter raised by the hon. Member for Nikaweratiya, Member pointed out. The Chairman available was brought to my notice

කල්තැබීම

earlier in the day, I am aware of that fact, and I sent for my Permanent Secretary and asked for a report from the Government Agent. I cannot do anything more than that.

Then, about the transport of oil to Oruwela which the hon. Member for Kottawa raised, I had gone into this question even before the matter was debated in the House. In fact, it is a matter that caught my imagination, and I asked the Irrigation Department to look into the question of the drainage channel for paddy fields in the area, and they have drawn up a scheme for the drainage of the water-logged fields. But the question of the transport of iron ore by water from the Kelani-ganga to the factory is a question of a different nature. It costs much more money; the channel will have to be deepened and broadened more than we require for drainage, and that matter is being investigated by the Irrigation Department in coordination with the Steel Corporation, but no finality has been arrived at as yet.

As regards the question of drainage, we have come to a decision on it; we will cut canals and drain the water out. That is simple. But the dimensions of the channel for transport purposes will depend on the requirements of the Steel Corporation. That question has not been settled yet.

ඩී. බී. ආර්. ඉණවර්ධන මයා. (திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன) (Mr. D. B. R. Gunawardena)

Do not try to delay matters. You can finish it in a shorter time.

கூடு கி. கி. டி கிடுவ் (கௌரவ சி. பி. டி சில்வா) (The Hon. C. P. de Silva) But they must agree. විවියන් ගුණවර්ඛන මිය. (පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබද පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளூ ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

ගරු කථානායකතුමනි, කොට්ටාවේ ගරු මන් නීතුමා (සී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) ඇසු පුශ්නයට පළාත් පාලන ඇමතිතුමා වෙනුවට මා පිළිතුරු දෙන්ට කැමතියි. විශේෂයෙන්ම ඒ පුශ්නය මගේ කොට්ඨා ශයේ එකක් නිසා ඒ වත්තේ පදිංචිකරු වන් මා ළඟට ඇවිත් තිබෙනවා. ඒ වත්ත පමණක් නොවෙයි, තවත් මුඩුක්කු වතු 10 කට වඩා විකිණීමට ගෙවල් හිමියන් ඉදිරිපත් වී සිටින අතර, මට දුනටම ඒ වෙන්දේසි පතු ලැබී තිබෙනව. 1961 අංක 10 දරණ පණත, පළාත් පාලන ගෙවල් කුලී සීමා කිරීමේ පණන 1962 සිට තත් වලංගු කිරීමට අප දැනටම විධිවිධාන සලස්වාගෙන යන බව මනක් කරන්ට සතුවූයි. එසේ කළාම මොනම පදිංචිකරු වකුවත් දොට්ට දමන්ට ගෙවල් හිමියන්ට බවත් නොහැකි වන මතක් සතුවුයි.

පුශ් නය විමසන ලදින්, සභාසම්මන විය.

මන් නී මණ බලය ඊට අනුකූලව, අ. භා. 4.58ට අද දින සභාසම්මනිය අනුව, 1964 ජූලි 13 වන සඳුදා පූ. භා. 10 වන නෙක් කල් ශියේය.

சபை, இன்றைய அதனத தீர் மானத்திற்கியைய, பி. ப. 4.58 க்கு, 1964 ஜுல 13 ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned at 4.58 p.m. until 10 a.m. on Monday, July 13, 1964, pursuant to the Resolution of the House this Day.

දයක් මුදල්: මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස් තුවෙන් අඩකි. පීටපතක් ශත 30යි. තැපෑලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදෙර මහ ලේ කම් කායඪාලයේ රජයේ පුකාශන කායඪාංශයේ අධිකාරි වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1964

சந்தா: பணம் கொடுத்த தேதியை அடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்; தனிப்பிரதி 30 சதம். தபால் மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1964

Subscriptions: 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the Superintendent, Government Publications Bureau, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

ලංකාවේ වාලච්චේනයෙහි පිහිටි '' ඊස් ටර්ත් පේ පර් මිල් ස් කෝපරේෂන් '' **හි** නිපදවන ලද කඩද,සිවල ලංකාණඩුවේ මුදුණාලයේ මුදුාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சே?ன ஈஸ்ரேண் பேப்பர் மில்ஸ் கூட்டுத்தாபனத்திருல் உற்பத்திசெய்யப் பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon